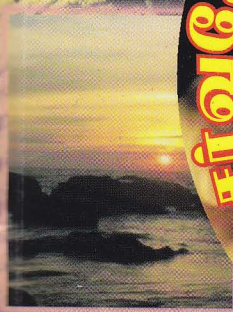

நிகர்

ஜனவரி 2011

நிகரென்று கொட்டு முரசே
நீணிலம் வாழ்பவரெல்லாம்

—பாரதி—

சமூக கலை இலக்கிய சஞ்சிகை

நிகர்

நிகரவற்று கொட்டு முரசே - இந்த
நீணிலம் வாழ்பவரெல்லாம்
(முரதியார்)
சமூக கலை இலக்கிய சஞ்சிகை

ஜனவரி 2011

ஆசிரியர் :
அ. லெட்சுமணன்

இணை ஆசிரியர் :
வே. தினகரன்

அச்சு பதிப்பு :
ராஜா அச்சகம்,
நாவலம்பிட்டி.

தொடர்புகளுக்கு
ஆசிரியர் - நிகர்
83, கொத்தமலை வீதி,
நாவலம்பிட்டி,
இலங்கை.

தொகையேசி '
072-4435872

மின்னஞ்சல் :
*nigareditor@yahoo.com

**படைப்புகளுக்கு
படைப்பாளிகளோ
மொழிப்பு**

இதழினுள்ளே

கவிதைகள்

அருணா
வே. தினகரன்
சிவனு மனோஹரன்
கூர்ப்பனகை

சிறுகதைகள்

மல்லிகை சி. குமார்
பி. லோகேஸ்வரன்
செ. தமிழ்ச் செல்வன்

கட்டுரைகள்

ஓ. ஏ. இராமையா
சு. முரளிதரன்
வே. இராமர்
லெனின் மதிவாணம்
சிவலிங்கம் சிவகுமாரன்
எஸ். முருகையா
அ. வைத்தி லிங்கம்
அ. லோறன்ஸ்
பி. திருநாவுக்கரசு

**சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு - 2011
சிறப்பிதழ்**

நிகர் நோக்கிய.....ஆ

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011
பிரதம அமைப்பாளர் லெ. முருகபுபதி அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழர்களின் வாழ்வியல் பல்வேறு பரிமாணங்களுக்கு உட்பட்டிருந்தாலும் சமூக ரீதியில் சிதைவுகளுடனே வாழ்கின்றோம். மொழி என்ற வகையில் உலகத் தமிழர்கள் ஒன்றிணைந்து பயணிக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகவுள்ளது.

இத் தேவையறிந்து சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் எடுத்த முயற்சிகளுக்கு தமிழ் கூறும் உலகம் நன்றி கூற வேண்டும்.

உலக தமிழர்களை ஒன்றிணைக்க அல்லது ஒன்றிணைய வேண்டியதை வலியுறுத்தும் இம் மாநாடு சிறப்புறவும் தொடர்ந்து தமிழ் பண்பாட்டை காப்பதற்கு ஆக்கபூர்வ நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்படல் வேண்டும் எனவும் “நிகர்” வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு - 2011 தொடர்பாக வேறுபட்ட விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. மாறுபட்ட கருத்துக்களை முன் வைத்து சில எழுத்தாளர்கள், எழுத்தாளர் அமைப்புகள் இம் மாநாட்டிற்கு ஆதரவை தெரிவிக்கவில்லை.

உலக தமிழ் எழுத்தாளர்கள் முதன்முறையாக ஒன்றிணையும் சந்தர்ப்பமாக இந் நிகழ்வு திகழ்கிறது. கருத்தியல் ரீதியான வேறுபாடுகளை கலந்துரையாடுவதன் மூலம் தீர்வுக்குட்படுத்திக் கொள்ளலாம். எம்க்குள்ளே முரண்பட்டிக் கொள்கின்ற கருத்தக்களை நாம் இணைந்து சரி செய்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் நிலவுகின்றது.

உலக தமிழர்கள் ஒன்றிணைவதன் மூலம் வெவ்வேறு நாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழர்களின் உரிமைகள் அந்த தேசியத்துக்குள் உத்தரவாதப்படுத்தப்படும்.

தமிழுக்கு செம்மொழி அந்துள்ளது கிடைத்துள்ள நிலையில் தமிழில் தேசிய கீதம் பாடக் கூடாது என்ற கோசம் தற்போது இலங்கையில் நிறைவேற்றப்படாமலே நடைமுறைபடுத்த தொடங்கியுள்ள நிலையில் விமர்சனத்துடன் ஒதுங்கிக் கொள்ளும் நிலை நமக்கு விமோசனத்தை தருமா? எண்ணிலடங்கா தமிழர்கள் பிறந்த தாய் நாட்டிலேயே இந்த நிலை என்றால் எதிர்காலத்தில் புலம் பெயர் நாடுகளின் நிலை எவ்வகையில் அமையும் என்பது யோசிக் வேண்டியுள்ளது.

விமர்சனம் செயற்பாடொன்றின் காத்திரம் வேண்டியதாக இருக்க வேண்டும்.

காலத்தின் தேவையை தமிழர்கள் உணர்வோம்.

ஆசிரியர்

தமிழ் கலை, இலக்கிய உட்கருத்துறையில் அறிந்ததை பகிர்ந்தல் அறியாததை அறிந்து கொள்ள முயல்்தல் என்ற அடிப்படை நோக்கத்துடனேயே எமது சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்று கூடல் மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பால் நாம் எமது அனூபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்காகவே இணைக்கின்றோம். எமது மாநாடு வெறுமனே கூடிக்கொண்டு உண்டு களித்து விடையறும் களியாட்ட நிகழ்வு அல்ல. இந்த இருபத்தியேழாம் நூற்றாண்டில் நாம் கனிவினியுடத்தில் வாழ்கின்றோம். புதிய தலைமுறையினர் நாம் நேசிக்கும் கலை, இலக்கிய, உட்கருத்துறையில் இணைந்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் மூத்தகலைமுறையினரிடத்திலும் மூத்தவர்கள் இளம் தலைமுறையினரிடத்திலும் பரஸ்பரம் அறிந்துகொள்வதற்கு எவ்வளவோ விடயங்கள் இருக்கின்றன.

எமது ஈழத்து இலக்கியம் பல்வேறு பரிமாணங்களுடன் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் மண்வாசனை, தேசிய இலக்கியம், பிரதேச மொழி வழக்கு இலக்கியம் எம்மத்தியில் பேசுவாருளாக இருந்தன. இனமுரண்பாடும் போரும் தொடங்கியதும் போர்க்கால இலக்கியம் எம்க்கு வரவாகியது. எமது மக்கள் அந்நிய நாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்ததும் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம், புகலிட இலக்கியம் அறிமுகமானது. எமது மக்கள் போரினால் உள்நாட்டிற்குள் இடம்பெயர்ந்ததும், இடம்பெயர்வு இலக்கியமும் கவனத்திற்குள்ளாகியது. இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டே நாம் ஒன்று கூடுகின்றோம்.

இம்மாநாட்டில் சிறுவர் இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு, செவ்விதாக்கம், குறும்படம், ஓவியம், வலைப்பதிவு கூத்து, நாடகம், இலக்கிய சிறுநிதழ்கள் உட்பட பல துறைகளில் கருத்தரங்கு அமர்வுகள் நடைபெறவிருக்கின்றன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் தங்களது நிகர் இதழ் மாநாட்டு சிறப்பிதழை வெளியிட முன்வந்தமைக்காக தங்களுக்கு எமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களையும் நன்றியையும் தெரிவிக்கின்றோம். சிறுநிதழ்களின் வளர்ச்சி அவற்றின் உள்ளடக்கத்திலும் தங்கியிருக்கிறது. இதுகுறித்தும் நாம் எமது சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டில் கலந்துரையாடவிருக்கின்றோம்.

உலகெங்கும் சிதறுண்டு வாழும் எமது படைப்பாளிகளுக்கும் இலங்கை படைப்பாளிகளுக்கும் மத்தியில் ஆரோக்கியமான புரிந்துணர்வு மிக்க உறவுப்பாலத்தையும் உருவாக்குவதும் எமது நோக்கமாகும். இனிவரும் தலைமுறையினருக்கு நாம் முன்மாதிரியாக வாழவேண்டியவர்கள். அதற்கான இயங்கு தளமாகவும் இம்மாநாடு அமையும்.

தங்கள் நிகர், சரிநிகர் சமானமான சமுதாயத்தினை உருவாக்கும் உன்னத பணியிலும் ஈடுபடத்தக்க படைப்புகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் வாழ்த்துகின்றோம்.

லெ. முருகபுபதி
பிரதம அமைப்பாளர்
சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011.

**உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்க இலங்கைக் கிளை
செயலாளர் அந்தனி ஜீவா அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி**

இலக்கிய பணி தொடர் வாழ்த்துக்கள்

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சிறுசஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. தமிழ் இலக்கியத்தில் மலையகம் என்ற சொல் தனித்துவம் பெற்று திகழ்வதற்கு சிறுசஞ்சிகைகள் பெரும் பணியாற்றியுள்ளன. நமது முக்கியப் படைப்பாளிகள் சிறுசஞ்சிகைகளின் மூலமே வளர்ந்தனர்.

மலையகத்தில் சிறுசஞ்சிகைகள் மிக அரிதாகவே வெளிவருகின்றன. இலக்கிய வளம் கொண்ட நாவலம்பிட்டியிலிருந்து 'நிகர்' என்ற சஞ்சிகை வெளிவருவது மகிழ்ச்சிக்கூரியது. இதன் இலக்கியப்பணி தொடர் வாழ்த்துகிறேன்.

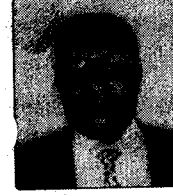
அன்புடன்

அந்தனி ஜீவா

உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்க

இலங்கைக் கிளை செயலாளர்

கொழும்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் கருத்தரங்கு
மண்டபத்தில் 05. 01. 2011 அன்று கிடம் பெற்ற
உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்க வேலு
மாநாட்டின் போது இச் சிறப்பிதழ்
வெளியிடப்பட்டது.

**சர்வதேச தேயிலை தினம்
வரலாற்றுப் பின்னணி**

ஓ.ஏ. இராமையா

சர்வதேச தேயிலை தினம் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் டிசம்பர் மாதம் 15 ஆம் திகதி இலங்கையில் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. உலகின் பிரதான தேயிலை உற்பத்தி மற்றும் ஏற்றுமதி நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்று. இலங்கையில் தேயிலைத் தோட்டங்களிலேயே தங்கி சேவையாற்றும் தொழிலாளர்களில் பெரும்பாலானோர் இந்திய வம்சாவழித் தமிழ் மக்களின் வழித் தோன்றல்கள். ஆனாலும் இலட்சக் கணக்கான சிங்களத் தொழிலாளர்களும் பெருந்தோட்டத்துறையில் சேவை செய்கின்றனர். இலங்கையில் தேயிலை உற்பத்தி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு அநேகமாக 135 ஆண்டுகளை கடந்து விட்டாலும் கடந்த 125 ஆண்டுகளாகத்தான் தேயிலைத் தொழில் பெருமளவில் ஏற்றுமதி தொழிலாக வளர்ந்து வந்தது, வளர்ந்து வருகிறது.

தேயிலை பயிர்செய் நிலப்பரப்பு ஆண்டுகளின் படி

- * தேயிலை 1867 ஆம் ஆண்டு - 10 ஏக்கர்கள்
- * தேயிலை 1875 ஆம் ஆண்டு - 1000 ஏக்கர்கள்
- * தேயிலை 1885 ஆம் ஆண்டு - 100,000 ஏக்கர்கள்
- * தேயிலை 1900 ஆம் ஆண்டு - 3,84,000 ஏக்கர்கள்
- * தேயிலை 1917 ஆம் ஆண்டு - 42,8000 ஏக்கர்கள்

கோப்பி பயிர்செய்கை

19 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் கோப்பி பயிர்செய்கையே பிரதானமான ஏற்றுமதி பயிராகவிருந்தது. பல கோப்பித் தோட்டங்கள் மலைநாட்டில் திறக்கப்பட்டன. இதில் சேவை செய்ய இலங்கையில் போதிய தொழிலாளர்கள் இன்மையால் தமிழ் நாட்டில் இருந்து தொழிலாளர்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டனர்.

கோப்பி பயிர்செய் நிலப்பரப்பு ஆண்டுகளின் படி

- 1835 ஆம் ஆண்டு 4000 ஏக்கர்கள்
- 1845 ஆம் ஆண்டு 37000 ஏக்கர்கள்
- 1869 ஆம் ஆண்டு 1,76,000 ஏக்கர்கள்

இலங்கை - இந்தியாவுக்குமிடையேயான உறவு

வரலாற்று ரீதியாக இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கிடையே நீண்டகால கலை, கலாசார உறவுகள் நிலவின. தமிழ் மன்னர்கள் இலங்கையின் சில இராசதானிகளில் கோளோச்சினர். வளத்த மதம் இந்தியாவில் இருந்தே இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. இலங்கையின் கடைசி இராச்சியமான கண்டி இராச்சியத்தின் மன்னராக மதுரையைச் சேர்ந்த நாயக்கர் வம்சத்தை சார்ந்த ஸ்ரீ கீர்த்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்கன் கண்டி இராச்சியத்தின் கடைசி மன்னனாவார்.

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சி

முழு இலங்கையும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் வந்ததன் பின்னர், இலங்கையின் ஏற்றுமதி பயிர் செய்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. மதுரை சீமையில் இருந்து மன்னர்கள் இலங்கைக்கு வந்தது பிரசித்தி பெற்றதென்பதால், தமிழகத்திலிருந்து ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் இலங்கையில் சட்ட ரீதியாக குடியமர்ந்தனர். உலகில் குறியாக ஆசிய, ஆபிரிக்க இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் காலனித்துவ ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்தது. இலங்கை இந்தியா மர்மா உட்பட பல ஆசிய நாடுகளை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஆட்சி புரிந்தது. பாகிஸ்தானும் பங்களாதேசம் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களால் ஆளப்பட்டது.

குடிப்பெயர்வும் - குடியமர்வும்

உலகம் பூராகவும் நாடு விட்டு நாடு செல்லும் காலகட்டமது. கைத்தொழில் புரட்சிக்குப்பின் ஐரோப்பியர்கள், அமெரிக்கா, கனடாவை நோக்கி சென்றனர். அதேபோல் ஆபிரிக்கர்களும் அடிமைகளாக அமெரிக்காவுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர்.

வரலாற்றுப் பின்னணி

இதே வரலாற்றுப் பின்னணியில் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும், தென்னிந்தியாவிலிருந்தும் மக்கள் இலங்கை, மலேசியா உட்பட பல நாடுகளுக்கு சென்றனர்.

இந்திய தமிழ் தொழிலாளர்களின் விபரம்

1850 - 47018

1911 - 457765

திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு

வாழ்வை அமைத்துக்கொள்வதற்காகவே இவர்கள் நாடு விட்டு நாடு சென்றனர். இலங்கைத் தீவுக்கும் வந்தனர். திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு என்ற முதுமொழிக்கேற்ப இவர்கள் இலங்கையில் குடியமர்ந்தனர். தொழிலாளர்களாகவும், வர்த்தக, வாணிய தொழில் புரிபவர்களாகவும், புத்திஜீவிகளாகவும் வந்தவர்களை இலங்கை அரசு வரவேற்றது. சிங்களவர்கள் மத்தியிலிருந்து எதிர்ப்பு கிளம்பவில்லை.

தேயிலைத் தூரில் தேங்காய் மாசி கட்டுக்கதை

தேயிலைத்தூரில் தேய்காய் மாசி இருக்கின்றதென்ற கட்டுக்கதையை நம்பி லட்சக்கணக்கானோர் வந்தனவரன இம்மக்களை இழிவுப்படுத்துவதற்காகக் கட்டுக்கதைகளை சுவறினர். தமிழகத்தில், கேரளாவில் தேங்காயும் மாசியும் கிடைத்தன. அத்தோடு கோப்பியே முதற் பயிர்செய்கை. முப்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக இலட்சக்கணக்கானோர் வந்து போனார்கள்.

நாடுவிட்டு நாடு செல்லும் வரலாற்றுப் பின்னணியிலேயே தமிழர்கள் இலங்கைக்கும் ஏனைய நாடுகளுக்கும் சென்றனர். இதற்கு அரசியல் பொருளாதார காரணிகள் உண்டு. இலங்கையில் தேயிலை தொழிலின் ஆரம்பத்தையும் இலங்கைக்கு காலனித்துவ காலத்தில் தொழிலாளர் குடியமர்ந்ததையும் அறிமுகப்படுத்தவே இம்முன்னுரை தரப்படுகிறது. அதிலிருந்து சமகால பிரச்சினையை பார்ப்போம்.

நவீன காலத்தில் உலகமய மீள்கட்டுமானங்களின் பின்னணியும் தனியார் மயமாக்கலும்

தேயிலை தொழில் நெருக்கடி

2000 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்ப வருடங்களில் தேயிலைத் தொழில் சர்வதேச மட்டத்தில் பல நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தது. இந்நிலையில் சில மாநிலங்களில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் மூடப்பட்டன. தொழிலாளர் வேலை இழந்தனர். சில தோட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் தற்கொலை செய்து கொண்ட வரலாறும் உண்டு. இதன் பின்னணியில் சர்வதேச ரீதியில் ஒரு மாநாடு நடைபெற்றது.

2004 ஆம் ஆண்டு லோனாவவில் சர்வதேச தேயிலை நெருக்கடி மாநாடு (Global Tea Crisis Conference)

2004 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 13 ஆம் திகதி முதல் மூன்று நாட்கள் இந்தியாவின் மும்பாய் நகரில் லொனாவ என்ற இடத்தில் தேயிலை நெருக்கடி சம்பந்தமான ஒரு மாநாடு நடைபெற்றது. சர்வதேச பிரதிநிதிகள் இதில் கலந்து கொண்டனர். இம்மாநாட்டை சி.இ.சி மற்றும் ஐ.எஸ்.டி ஆகிய நிறுவனங்கள் இணைந்து ஏற்பாடு செய்திருந்தன.

இம்மாநாட்டில் பிரதிநிதிகள் கலந்தாலோசித்து ஒரு அறிக்கை தயாரித்தனர். இதில் ஓ.ஏ. இராமையா, பெ. முத்தலிங்கம் உட்பட இலங்கைத் தூதுக் குழுவினர் கலந்து கொண்டனர். சர்வதேச மட்டத்தில் தேயிலை தொழிலாளர்கள் தொடர்பான ஒரு பிரகடனம் தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சர்வதேச தேயிலை தினம் பற்றியும் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது.

2004 ஆம் ஆண்டு உலக சமூக மாமன்ற மாநாடு, சர்வதேச தேயிலை தின மாநாடு

2004 ஆம் ஆண்டு 16 ஆம் திகதி முதல் இந்திய மும்பாய் நகரில் உலக சமூக மாமன்ற மாநாடு நடைபெற்றது. இதன்போது சர்வதேச தேயிலை மாநாடும் நடைபெற்றது. இலங்கை உட்பட சர்வதேச பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். லொனாவ பிரகடனங்கள் இம் மாநாட்டில் சில திருத்தங்களுடன் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

2005 ஆம் ஆண்டு பிரேசில் மாநாடு

2005 ஆம் ஆண்டு பிரேசில் நடைபெற்ற சர்வதேச தேயிலை தின மாநாட்டில் முதலாவது சர்வதேச தேயிலை தின மாநாட்டை இந்தியாவின் புதுடில்லி நகரில் 2005 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் நடைபெறுமென தீர்மானிக்கப்பட்டது. டிசம்பர் மாதம் 15 ஆம் திகதி நடத்த அங்கீகாரம் பெறப்பட்டது. தேயிலைத் தின விழா பற்றிய தீர்மானத்தை தோழர்கள் அஜெய் கோசும், ஓ.ஏ. இராமையாவும் வழிமொழிந்தனர். கலாநிதி சதாந்ருவும் திரு பெ. முத்துலிங்கமும் டிசம்பர் 15 ஆம் திகதியை பல்வேறு ஆய்வுக்குப்பின் முன்வொழிந்தனர். இம்மாநாட்டில் பெருந்தோட்டத்துறை சமூக மாமன்றப் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டனர்.

2005 ஆம் ஆண்டு புதுடில்லி மாநாடு

2005 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 13 ஆம் திகதி முதல் 15 ஆம் திகதி வரை இந்தியாவின் புதுடில்லியின் சர்வதேச தேயிலை தின மாநாடு நடைபெற்றது. சர்வதேச தேயிலை தின டெல்லி பிரகடனம் இங்கு தயாரிக்கப்பட்டது. டிசம்பர் மாதம் 15 ஆம் திகதி டெல்லி அரசமையு மண்டபத்தில் டெல்லி பிரகடனம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

இலங்கையில் இருந்து பெருந்தோட்டத்துறை சமூக மாமன்ற பிரதிநிதிகளும் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர்.

2005 ஆம் ஆண்டில் இருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் இலங்கையிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் சர்வதேச தேயிலை தினம் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. சர்வதேச தேயிலைதின பிரகடனத்தில் பெருந்தோட்டத்துறை தேயிலை தொழிலாளர்களின் பொதுவான பிரச்சினைகளும் கோரிக்கைகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

பிரகடனம் - உறுதிமொழி

தேயிலை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளை சேர்ந்த தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளாகிய நாம் கீழ்க்கண்ட பிரகடனத்தை ஏற்று உறுதி செய்கின்றோம்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் டிசம்பர் மாதம் 15 ஆம் திகதியை சர்வதேச தேயிலை தினமாக கொண்டாடவும், இத்தினத்தை அங்கீகரிக்கும்படி தேசிய அரசாங்கங்களுக்கும் சர்வதேச நிறுவனங்களுக்கும் கோரிக்கை விடுக்கின்றோம்.

பல மில்லியன் கணக்கான தொழிலாளர்கள், பெரும்பான்மையான பெண்கள் தேயிலைத் தொழிலில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

ஆனால் இவர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குள்ளாகின்றனர். இலாபத்தில் உரிய பங்கு இவர்களைச் சேர்வதில்லை. வாழ்வுக்கான வேதனமும் கிடைப்பதில்லை. இது உட்பட சுகல கோரிக்கைகளுக்காகவும் சர்வதேச ரீதியில் ஸ்தாபனமயமாக அணிதிரண்டு போராட அறைசுவல் விடுக்கின்றோம்.

சில நாடுகளிலேயே தேயிலை

19 ஆம் நூற்றாண்டில் சில நாடுகளிலேயே தேயிலை உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இதில் இந்தியா, சீனா, இலங்கை ஆகியன முக்கியமானவை. தற்போது தேயிலை பல நாடுகளில் பயிராக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்போது தேயிலை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளும் பிரதேசங்களும்

இந்தியாவில்

மேற்கு வங்காளம், அசாம், தமிழ்நாடு, கேரளா, கர்ணாடகா,

சீனா, வியட்நாம், இந்தோனேசியா, மலேசியா, பங்களாதேஷ், நேபாளம், ஜப்பான், தாய்வான், ரஸ்யா, கென்யா, உகண்டா, மலாவி, ஷம்பியா, ஆஜன்சனா இன்னும் வேறு சில நாடுகள்

தேயிலை தின விழாவை நடத்துவதற்கு இலங்கையின் பெருந்தோட்டத்துறை சமூக மாமன்றமும் கண்டி சமூக அபவிருத்தி நிறுவகமும் வரலாற்று ரீதியாக மாபெரும் சேவையாற்றி வந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவற்றோடு இணைந்த ஏனைய சிவில் மற்றும் தொழிற்சங்க அமைப்புகளும் தேயிலைத் தொழிலாளர்களின் பொது கோரிக்கைகளை முன்னெடுக்க காத்திரமான சேவையாற்றி வந்துள்ளன. புதுலில்லி சி.இ.சி நிறுவனமும் தனது முழு ஒத்துழைப்பினையும் வழங்கியுள்ளது.

இலங்கை தூதுக்குழுக்களில் பெருந்தோட்ட சமூக மாமன்றத்தின், சிவில் அமைப்புகளின், தொழிற்சங்கங்களின் சார்பில் ஓ.ஏ இராமையா, வ. முத்துலிங்கம், அருட்தந்தை மரியந்தனி, அருட்தந்தை கீத பொன்கலன், அருட்தந்தை பெனி, மைக்கல் ஜோக்கிம், எஸ்.கே. சந்திரசேகரன், ஜேக்கப், எஸ் முருகையா, ஏ.சி.ஆர் ஜோன், பிலிப், ஜெயரட்ணம் மல்லியாகொட, பி.ஜி. சந்திரசேன.

எச் மொகைதீன், மேனகா கந்தசாமி, கெ. யோகேஸ்வரி, திருமதி சந்திரமதி, திருமதி, யோகித்தா, விஜயலட்சுமி, அந்தனிஸ் உட்பட பலர் பல்வேறு கட்டத்தில் சர்வதேச மாநாடுகளில் பங்குபற்றினர். இலங்கையில் நடைபெற்ற சர்வதேச தேயிலைத் தின மாநாடுகளில் இன்னும் பல சிவில், தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டனர். வெளிநாடுகளில் இருந்தும் சர்வதேச நிறுவனங்களில் இருந்தும் பலர் கலந்து கொண்டனர்.

படிப்படியாக சர்வதேச தேயிலை தினம் பல்வேறு நாடுகளில் பிரசித்தி பெற்றுவருவதை இது காட்டுகிறது. இதனை முன்னெடுத்து செல்வதற்கு சகலரினதும் ஒத்துழைப்பும் அவசியமானது.

சிறுகதை

காலத்தின் கட்டளை

செ. தமிழ்ச்செல்வன்

அன்பு மகன் ஆனந்தனுக்கு, உன் அப்பா எழுதும் அன்பு மடல். இங்கு நானும் உன் அம்மாவும் சுகமாக உன்னோம். அங்கு நீயும் உன் மனைவியும் மகனும் சுகமே வாழ கதிர்காமத்தையனை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இங்கு சுக வசதிகளும் உண்டு. நேரத்திற்கு சாப்பாடு, ஓய்வு, தொலைக்காட்சி மாற்பதற்கு சுக வசதிகள், ஆங்கில, தமிழ் பத்திரிகைகள் என்பன முறையாக கிடைக்கின்றன. ஆனாலும் மனதில் ஒரு ஏக்கம், ஒரு தாக்கம். அதற்கு மருந்து இல்லை. எனக்கும், உன் அம்மாவிற்கும் ஏற்பட்ட இந்த மனத்தாக்கம் உனக்கு வந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகவே இம்மடலை எழுதுகிறேன்.

சிலவேளை இம்மடலை படிப்பதற்கு உனக்கு நேரம் இல்லாமல் சூட இருக்கலாம். இருந்தாலும் எனக்காக உன் எதிர்காலத்திற்காக பத்து நிமிடத்தை ஒதுக்கி இம்மடலை வாசிக்க வேண்டும். நான் பதிலை எதிர்பார்க்கவில்லை. நீ என் நிலைக்கு ஆகிவிடக்கூடாது என்பதற்கான ஒரு எச்சரிக்கை. நானும் உன் அம்மாவும் திருமணம் செய்து தனிக்குடித்தனம் வந்தபோது பெரும் கனவுடன் எதிர்பார்ப்புடன் வாழ்வை ஆரம்பித்தோம். நான் சிறிய வயதிலேயே பெரிய அரசு உத்தியோகம். அதே போல் உன் அம்மாவும் கௌரவமான அரசு தொழில்.

நாம் இருவரும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு தொழில் மீது ஆர்வம் செலுத்தினோம். எம்மை மிக விரைவாக பதவி உயர்வுகள் தேடிவந்தன. திருமணம் முடிந்து 5 வருடங்கள் கழிந்தே நீயும் பிறந்தாய். நீ பிறந்த உடனேயே உன்னை பெரிய டாக்டராக மார்க்க ஆசைப்பட்டோம். அதற்காக அப்போதே அத்திவாரம் இட்டோம். நான் ஏழு பேருடனும் உன் அம்மா எட்டு பேருடனும் பிறந்தோம். எம் குடும்பம் பெரிதாக இருந்ததால் எல்லா நல்லது கெட்டதற்கு கலந்து கொள்ள நாம் முயற்சிக்கவில்லை. அவ்வாறு குடும்ப பாசத்தில், உன் பிறப்புக்களின் உறவுகளோடு சேர்ந்து கொண்டு இருந்தோமென்றால் எம் தொழில் வான்மையும், விருத்தியும் தடங்கள் ஏற்படும் எனக்கண்டு தனிவழியாக நின்று நேர்வழி சென்று தொழில் தர்மம் காத்தோம்.

உன்னை சிறு வயதில் வளர்ப்பதற்கு நகர்ப்பகுதியில் இருந்த பிள்ளைக்காப்பகத்தில் விட்டுச்செல்வோம். மாலை ஐந்து மணிக்கு பிறகு வந்தே உன்னைத் தூக்கிச் செல்வோம். விட்டுக்கூச்சென்ற கணமில் உன்னைபும் நித்திரை கொள்ள வைத்துவிட்டு நாமும் படுத்திடுவோம்.

ஐந்து வயது வந்தவுடன் எத்தனையோ பெரியார்களை பிடித்து நகர்ப்பகுதியில் வாய் முகவரி கொடுத்து, முறையற்ற விட்டுரிமை பத்திரம் தயாரித்து உன்னை பெரிய பிரபல பாடசாலையில் சேர்த்தோம். நீ எவ்வளவோ அழுதாய் எம்முடன் இருப்பதாக அடம்பிடித்தாய். அப்போதெல்லாம் உன்னை அடித்து விடுதியில் விட்டு வந்த ஞாபகம் எனக்குண்டு.

காரணம்+ நீ பெரிய பாடசாலையில் படித்து டாக்டராக வரவேண்டும் என்ற ஆசை. அதேபோல் விடுமுறைக்கு வந்து மீண்டும் பாடசாலைக்கு போக தயங்கும் போது கட்டாயமாக உன்னை அழைத்து சென்ற ஞாபகம் எனக்கிருக்கிறது. அப்போது நீ தாய், தந்தை பாசத்திற்கு ஏங்கியது எனக்கு தெரியவில்லை. எமது தொழில் வளர்ச்சியும், உன் எதிர்கால வாழ்வுமே எமக்கு தெரிந்தது. அது நிகழ்காலத்தை மறைத்தது.

எம் ஆசையை மிக விரைவாக நிறைவேற்றினாய். க.வொ.த(சாஃத) உயர்ச்சித்திபெற்றாய், க.வொ.த (உ/த) உயர் சித்தி பெற்றாய். நாம் நினைத்த மாதிரி வைத்தியசாலைக்கு தெரிவானாய். அதேகாலத்தில் உன் எதிர்காலத்தை நாம் நினைத்து பெரிய வீடு கட்டினோம். உனக்காக பெறுமதியான கார் வாங்கினோம். உன் எதிர்கால வாழ்வே எம் இலட்சியமாய் இருந்தது. அதேபோல் நீயும் பிரபல வைத்தியனாய் வெளியே வந்தாய். ஆனால் ஒரே ஒரு குழைபுடன், நீயாக தேர்ந்தெடுத்த பெண்ணுடன் வருவாய் என நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.

அப்பண்ணும் வைத்தியராய் இருந்தமையினால் உன் எதிர்காலத்தை மையமாகக்கொண்டு அவனையும் மருமகனாக ஏற்றுக்கொண்டேன். புதிதாய் கட்டியவ வீட்டில் உனக்கொரு அறை எனக்கொரு அறை என திட்டமிட்டு கட்டினேன். அதேநேரம் நானும், உன் அம்மாவும் பென்ஸன் எடுத்து விட்டுக்கு வந்த ஒரு மாதத்தில் நீ கொடுத்த பரிசு என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

ஐந்து வயதில் உன்னை விடுதியில் சேர்க்கும்போது நீ அழுதாய், அப்போது நான் கூறிய அதே வார்த்தையை கூறினாய். “அப்பா நீங்களும் அம்மாவும் சந்தோசமாக இருக்கணும், நாங்க எங்க தொழிலில் முன்னேறி உங்களை நல்நா வைத்து இருக்கணும்” என்றாய். “நீங்க முதியோர் இலத்தில் போய் இருங்க. மாதா மாதம் தேவையான காச அனுப்புறோம். நல்லை, பெருநான் நாட்களில் உங்களை இங்கே சட்டிக்கொண்டு வாறோம்.” என்ற வார்த்தைகள் நான் விட்ட பிழையை உணர்த்தியது. மகனே, உன்னோடு ஒருநான் இருக்கமாட்டோமா என ஏங்குகிறேன். அன்று நீ ஏங்கியது போன்று.

விடுமுறைக்கு வந்து போகும் போது எப்படி அழுதாயோ அதேபோல் இப்போது நான் அந்த வீட்டிற்கு வந்து திரும்பும் போது அழுகின்றேன். உன் எதிர்காலத்திற்கு வீட்டை கட்டிய நான் என் எதிர்காலத்திற்கு பாசத்தை கட்டவில்லை. உன் வசதிக்காக காரை வாங்கிய நான் எம் வசதிக்காக உன் மனசை வாங்கவில்லை. இந்நிலையில் நான் விட்ட பிழையை நீ விடாதே உன் மகனை உன்னோடு வைத்து படிக்கவை, பதவி, பட்டம் என்பதற்காக பாசத்தை விலை போக விடாதே. நாளை நீயும் முதியோர் இல்லத்தில் வந்து தங்கி மனத்தடுமாற்றம் அடையாதே.

உன் எதிர்காலம் நன்றாக அமைய பிரபல பாடசாலையை தேடினேன் அன்று. நீயோ எம் எதிர்காலம் சிறுக்க பிரபல முதியோர் இல்லத்தை தேடினாய். இந்நிலையை பார்க்கும் போது மிகவிரைவில் மொண்டிசாரியை விட முதியோர் இல்லங்கள் அதிகம் தோன்றிடும் போலுள்ளது. மகனே எனக்காக ஒன்று செய், எதிர்காலம் எதிர்காலம் என்று யோசிக்காமல் நிகழ்காலத்தில் உன் மகனை உன்னோடு வைத்திரு. அவளுக்காக ஒவ்வொரு நாளும் சில மணித்தியாலங்கள் ஒதுக்கு. தொழிலை மாத்திரமல்ல, உறவுகளையும் ஒன்று சேர்த்து கொள். நாம் பென்ஸன் எடுத்தவுடன் தொழில் பெருமைகள் எம்முடன் வருதில்லை. மனித உறவுகளே எமக்கு துணையாக இருக்கும். பாமர மக்களிடம் படிக்க வேண்டிய சல்டு குடும்பத்தை உனக்கு போதிக்கவில்லை. உன் மகளுக்கு நீ போதி. அறுபது வயதில் அவளே உனக்கு ஆறுதல்.

வாழ்வு வளமாக வாழ்த்தும்

தகப்பன்

த. அருணாசலம்.

சிங்கள இலக்கிய மறுமலர்ச்சியின் பின்னணியில் மார்ட்டின் விக்ரமசிங்க

சு.முரளிதரன்

மார்ட்டின் விக்ரமசிங்க ஆறு தசாப்தங்களில் சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலுமாக இரண்டாயிரத்துக்கு மேலான படைப்பாக்கங்களை கற்பனை இலக்கியங்களாக புலமைசார் இலக்கியங்களாக மக்கள் முன்வைத்து அவர்களை சிந்திக்கவும் செயற்படவும் வைத்த பெருமகனாவார். அவரின் ஆக்க இலக்கியங்கள் ஒரு நவீன சிங்கள இலக்கிய மரபு குறித்த பிரக்கடையை மக்களிடையே ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதே சந்தர்ப்பத்தில், புலமைசார் இலக்கியங்கள் மேற்கூலையில் விஞ்ஞான மற்றும் மானுடவியற் துறைகளில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வுகளை சமகாலத்தில் சிங்கள வாசகர்களுக்கு கொண்டு செல்லும் பாரிய இலக்கிய தாங்கியதாக அமைந்திருந்தன. 1919யில் பதிப்பான டார்வினின் சூர்ப்புக் கொள்கை பற்றிய அறிமுகம் ஆங்கிலமறியாத சிங்கள வாசகர்களின் அறிவுக்கு பெரும் விருந்தானது. அறிவியல், சமூக மானுடவியல், தொல்பொருளியல், சாசனவியல் தொடர்பான நூல்களும் கட்டுரைகளும் அடுத்தடுத்து அவ்வால் முன்வைக்கப்பட்டன. அது மாத்திரமல்லாமல் இடைநிலை வகுப்பு மாணவர்களுக்கு பயன்தரும் வகையிலான நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டு கல்விய் பணியையும் தொடக்கியவராக விளங்கினார். இது பிற்பகுதியில் அவரை சிங்கள மொழியில் முதன் முதலாக அறிவியல் இலக்கியம் படைக்கும் முன்னோடி முயற்சியில் ஈடுபடவைத்தது. இப்பணிகளை மேற்கொள்ளும் அதே காலத்தே வெகுஜன பத்திரிகைகளுக்கூடாக நவீனத்துவம் சார்ந்த சிறுகதைகளையும் மக்களுக்கு தந்த மற்றுமொரு முன்னோடி செயற்பாட்டையும் மேற்கொண்டமையால் இன்று சிங்கள இலக்கியத் துறைசார்ந்து திரும்பிய பார்க்கையில் அவரின் பிதாமக அவதாரம் நிதர்சனமாக தெரியவருகின்றது. இலங்கையில் வாழ்பவர்கள் அனைவரும் மார்ட்டின் விக்ரமசிங்கவை புரிந்து கொள்ளல் அவசியம் என்றவகையில் அவரின் ஆளுமை குறித்த தேடல் முயற்சியே இதுவாகும்.

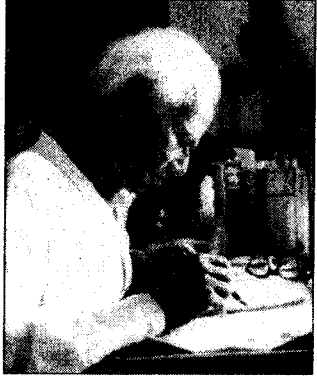
தென்னிலங்கையில் ஒரு புறம் பாரிய கற்பனைகளைத் தாங்கிய இந்து சமுத்திரத்தினையும் மற்றொரு புறத்தே கொக்கல ஓயாவின் சங்கமத்தில் உருவான பெருங்குளமும் சூழ்ந்த வனப்பான கிராமமாம் கொக்கலையில் 1890ம் ஆண்டு மே மாதம் 29ம் திகதி மார்ட்டின் விக்ரமசிங்க பிறந்தார்.

கொக்கல கிராமம் கொண்டிருக்கும் பன்முக தன்மை கொண்ட அமைப்பிலும், செறிவார்ந்த தாவர விலங்கியல் பண்புகளும், நதியோரத்து மானுட வாழ்வும், பாரம்பரிய பெளத்த கலாசார மரபுகளின் செழுமைகளும், பால்ய கால மார்ட்டினின் வாழ்க்கையில் பலவிதமான

இரசாவாதங்களை புரிந்திருக்கின்றன.

அவற்றை அவர் தனது படைப்புகள் பலவற்றில் தான் மண் தோய வாழ்ந்தமையை குசம்படுத்தும் போது உணர்வுபூர்வமாக உள்வாங்கிக்கொள்ள முடியும். அவரின் புலமைசார்ந்த எழுத்துகளில் நேரடியாகவும் பூகமாகவும் இலங்கை மக்களுக்கான தேசிய அடையாளத்தை தக்கவைத்துக்கொள்ள அழுத்துணர்வை பிரயோகிப்பதில் அவரின் வாழ்விட பின்னணியின் வகிபாகம் முதன்மையானது. அத்தகு குணாம்சமே அவரின் படைப்புகள் ஆங்கிலம், இந்தி, தமிழ், ரசிய, சீன, ரோமானிய, ஒல்லாந்து, ஜெர்மனிய, பிரான்சிய மற்றும் ஜப்பானிய மொழிகளில் மொழிமாற்றம் பெற்று வெளிவந்து ஒரு புகழ் பெற்ற படைப்பாளியாக வெளிக்காட்ட வைத்ததெனலாம்.

ஆந்தரின் குருணான்சே, மார்ட்டின் விக்ரமசிங்கவின் முதற் குருவாக வாய்த்து சிங்கள அட்சரங்களை கற்றுக்கொடுத்தார். பின் 1897-1899 காலப்பகுதியில் கிராமத்து பெளத்த ஸ்தலத்தில் பாரம்பரிய ரீதியான கல்வியை பெற்று, தனது கிராமத்திலிருந்து சற்று தொலைவிலுள்ள காலியின் பொனவிஸ்ரா பள்ளிக்கு அடிப்படைக் கல்விக்காக சென்றார்.

இக்காலத்தே (1901யில்) மார்ட்டின் விக் கிரமசிங்கவின் தகப்பனார் டொன் பஸ்ரியன் விக் கிரமசிங்க காலமாகின்றார். இது மார்ட்டின் விக் கிரமசிங்கவின் வாழ்க்கையை வறுமைச் சூழலுக்குள் கொண்டுவந்ததோடு வளமான கல்வியை பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பளித்த பொன்விஸ்ரா பாடசாலையிலின்று வெளியேறவைத்தது. பின்னர் பிக்குமார்களினால் அறிவுட்டம் பெறுபவரானார்.

இதுவே அவரில் நிலைகொண்டிருந்த ஆக்கவாண்மைத்துவ உணக்கத்தின் பெறுதியாக 1903ம் ஆண்டு பாடசாலைதொடர் (சிறார்கள்ளுக்கான உபதேசங்கள்) என்ற நூலை வெளியிட வைத்தது. வெறுமே ஆரம்பக் கல்வியை பெற்றுக் கொண்ட ஒருவர் 12வது வயதிலே இச்செயலை மேற்கொண்டமை அவர் எழுத்தின் பயனார்ந்த பெறுமதியை இளமையிலே உணர்ந்தமையைக் காட்டுகின்றதெனலாம்.

எழுத்தாற்றலேயே தனது உட்பென ஏற்றுக்கொண்டவர் பின்னர் மட்டக்களப்பிலுள்ள சிங்கள நிறுவனமொன்றில் எழுத்தராக சிலகாலம் பணியாற்றி அதனிலின்று விலகி, 'சிலுமின்' ஞாயிறு பத்திரிகைக்கு ஆக்கங்களை மட்டும் நல்கும் ஒருவராக விளங்கினார். அவரின் திறமை காரணமாக பின்னர் அப்பத்திரிகையின் ஆசிரிய பீடத்தை அலங்கரிப்பவராக பணியேற்றார்.

விடலைப்பருவம் தந்த வீரிய சிந்தனைகள் படைப்பாளனாக பிரவாகிப்பதென்ற பிரதின்கை கொள்ள வைத்ததெனலாம். மணவாழ்க்கைக்குள் நுழைந்த பின் 1932ம் ஆண்டு ஹிமாங்குரங்க எனும் மகனை பெற்றதோடு அவ்வாண்டே வரலாற்று புகழ் லேக் ஹவுஸ் நிறுவன 'தினமின்' பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். 1935யில் உலா என்ற மகனும் பிறந்த பின்னர் கல்கிசையில் மனையமைத்து வாழ்ந்த போது உலா எனும் மகள் 1940ம் ஆண்டு பிறந்தாள். தொடர்ந்து ஐந்தாண்டுகாலம்

'தினமின்'வில் பணியாற்றி 1948ம் ஆண்டு அதன் ஆசிரிய பதவியை ராஜினாமா செய்தார். அதன் பின் தன்னாளுமையான சுதந்திர படைப்பாற்றலை மேற்கொண்டவராக திகழ்ந்தார்.

1950 ஆண்டு தனது கல்கிசை வீட்டை விற்று, பிள்ளைகளை பல்கலைக்கழகக்கல்வியை தொடர அதனைப் பயன் கொள்ள வழிசெய்து தம்பிரிகசாயவில் வாழத்தொடங்கினார். அப்போது முழுமையாக தன்னை ஒரு இலக்கிய எந்தாபனையமாக்கிய தோற்றப்பாடும் ஆழ்ந்த செயற்பாடும் அவரை முக்கிய அங்கீகாரத்துக்கு இட்டுச்சென்றது. அது தான் அவரின் படைப்புலை வாழ்க்கையின் சிறப்புக்காக, 1953ல் பிரித்தானிய மாகாராணி எம்.பி.ஏ பட்டத்தை மார்ட்டின் விக் கிரமசிங்கவுக்கு வழங்கினார்.

அதனைத் தொடர்ந்து இலங்கை வானொலி ஆணைக்குழு அங்கத்தவராக செயற்படக்கிடைத்த வாய்ப்பினையும் பயன்படுத்தி அரும்பணியாற்றினார். 1954ம் ஆண்டு சிங்கள மொழியில் விஞ்ஞான அரும்பதங்கள் ஆக்கும் குழுவின் உறுப்பினராக நியமனம் பெற்றாலும் மூன்றே மாதங்களில் அதனை ராஜினாமா செய்துவிட்டார். 1956ம் ஆண்டு பண்பாடுவளையை தனது வாழ்விடமாக்கி அங்கிருந்து படைத்த 'பிராமணிய வகுப்பார்ந்தோரின் வீழ்ச்சி' எனும் கட்டுரையையும் ஆக்கி அதற்கு அரசு விருதினையும் வென்றார்.

1957ம் ஆண்டு தேடுதல் சிலாக்கியம் காரணமாக தொல்வொருவாராய்ச்சி துறைகுறித்த கற்கைக்காக தென்னிந்தியாவுக்கு சென்று மீண்டார். அதே ஆண்டில் அவரின் 'விராகய' நாவலுக்கு பென் பெனடிக் விருதினை வென்று அதன் பண்பாடுவளையை பல்கலைக்கழக மாணவர் கற்கைக்கான நிதியமாக கையளித்தார்.

1958ல் சோவியத் ரசியாவுக்கும் 1959ல் மக்கள் சீன குடியரசுக்கும் இலங்கையின் சார்பில் சென்று வந்த வாய்ப்பினை அடுத்து, 1960ம் ஆண்டு அன்றைய வித்தியோதய பல்கலைக்கழத்தின் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டத்தை பெற்றுக்கொண்டார். அதன் பின் தொடரும் ஆண்டுகளில் இந்தியா, ரசியா, லண்டன், மாரிஸ் நாடுகளுக்கு சென்று வந்தவருமாக திகழ்ந்தார்.

1964ம் ஆண்டு மார்ச்சுடன் விக்ரமசிங்க அவர்களின் 'கம்பெறலிய' நூவல் லெண்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸினால் திரைப்படமாக்கப்பட்டு தில்லி சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் பொன் மயில் விருதுகளை வென்றது. 1963ம் ஆண்டு பேராதனை பல்கலைக்கழகம் தந்த டி.லிட் பட்டத்தை அடுத்து 1964யில் அன்றைய வித்தியலங்கார பல்கலைக்கழகம் ஈந்த டி.லிட் பட்டத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டார். 1968ல் கியூபாவுக்கும் 1972ல் இந்தியாவின் பௌத்த ஸ்தலங்களுக்கும் விஜயங்கள் மேற்கொண்டிருந்தார்.

1974ம் வருடம் இலக்கியத்துக்கான முதலாவது ஜனாதிபதி விருதை பெற்றுக் கொண்டு அதன் பண்புரிசிலினை கலசார அமைச்சின் உடாக பல்கலைக்கழகம் செல்பவர்க்கான புலமை பரிசிலாக்கினார். 1978 ஜலை மாதம் 23ம் திகதி அமரராகும் போது இலங்கையின் சிங்கள கலாசாரத்துக்கும் பௌத்த மதத்துக்கும் பெருமை சேர்க்கும் 'பவதரணய' மற்றும் 'மானவ வித்தியா ஹா சிங்கள சங்ஸ்குத்திய' நூல்களை தந்தவாராக திகழ்ந்தார்.

1903ம் ஆண்டு தனது பன்னிரண்டாவது வயதில் பாஷ்யதேஸ்ய எனும் நூலினூடாக இலக்கிய உலகில் நுழைந்த மார்ச்சுடன் விக்ரமசிங்க எண்பத்திரண்டாம் வயதில் காலமாகும் வரை இடைவிடாத படைப்பாளராக விளங்கினார். அவரின் இலக்கிய பணிகளில் முக்கிய அம்சங்களை வருமாறு நோக்கலாம்.

1903ம் ஆண்டு 'பாலோபதோசய' எனும் சிறுவர் நூலாக்கம் ஒரு நுழைவாசலாக கருதப்பட்டாலும், ஆய்வாளர்களால் அவரின் இலக்கிய உலகம் உண்மையிலே 1914ம் ஆண்டு 'லீலா' எனும் நூவல் வெளியிட்ட பின்னரே ஆரம்பமாகியுள்ளது எனக் கணிக்கப்படுகின்றது. மார்ச்சுடன் விக்ரமசிங்க, 1920 வரையான தனது தொடக்கக்கால இலக்கிய வாழ்வில் பெரிதும் பிரபல்பமடையக் காரணமாகக் கருதப்படுவது சிங்கள நாளிதழான 'தினமின'வில் ஆறாண்டு காலம் பரந்த வாசகர் வட்டத்துக்கு கட்டுரைகள் வழங்கியமையாகும். இவ்வாறு மார்ச்சுடன் விக்ரமசிங்க செயற்பட ஆரம்பித்த காலம் இலங்கையில் சமய மற்றும் கலாசார விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு, அது ஒரு தேசிய இயக்கமாக வலுப்பெற முனைந்த காலமாக இனங்காணப் பட்டவொன்றாகும். புத்திஜீவிகளோடு தொடர்பு கொண்டார்கள்.

"நிகர்" சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழா சிறப்பிப்பு 18

தேசிய எழுச்சியின் தாழ்பரியங்களை கிராமிய சிங்கள மக்களுக்கு கொண்டு செல்லும் முனைப்பான கட்டப்பட்ட பத்திரிகைகள் மேற்கொள்ளும் போது, அதிலே விக்ரமசிங்க தன்மையையும் ஒரு பங்குதாரியாக்கிக் கொள்கின்றார். தேசிய எழுச்சிக்கு தடைக்கல்லாக நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற புத்திஜீவிகளிடையே ஆரோக்கியமான கலந்துரையாடல் இன்மையே பிரதான காரணமாக அமைகின்றதென்ற சிந்தனை விக்ரமசிங்க அவர்களிடம் அக்காலத்தில் தோன்றியிருந்தது. அந்நிலையை மாற்றியமைப்பதனூடாகவே தேசியமென்பதை மீளக்கட்டமைத்துக்கொள்ள முடியுமென்பதை வலுவாக உணர்ந்திருந்தமையை அவரின் எழுத்து வெளிப்பாடுகள் உணர்த்துகின்றன. இப்பின்னணியே மார்ச்சுடன் விக்ரமசிங்கவின் தொடக்கக்கால முயற்சிகள் ஆக்க இலக்கியத்தை பெரிதும் சாராமல் கல்வி, தத்துவம், சுகாதாரம், மானிடவியல், விஞ்ஞானம் முதலான பரந்த வீச்சைக் கொண்டிருந்த மைக்கான காரணமாகுமெனலாம்.

மார்ச்சுடன் விக்ரமசிங்க அவர்களின் இடைக்கால எழுத்துப்பணி 1920 தொடக்கம் 1948 வரையான 28 வருட காலத்தை கொண்டதும் முழுமையான பத்திரிகையாளர்

செயற்பாடு தாங்கியதாகவும் அமைந்திருந்ததெனலாம். ஆனாலும் ஆக்க இலக்கிய செயற்பாடும்

'தினமின' நாளேட்டின் உதவி ஆசிரியராக 1920-27 காலப்பகுதியிலும் 'லக்மின' பத்திரிகையின் ஆசிரியராக 1927-30 காலப்பகுதியிலும் 'சிலுமின' பத்திரிகையின் ஆசிரியராக 1931-32 காலப்பகுதியிலும் 'தினமின' பத்திரிகையின் ஆசிரியராக 1932-46 காலப்பகுதியிலும் பணியாற்றினார்.

இந்த 28 ஆண்டுகளிலும் பத்திரிகைகளில் தீட்டிய ஆசிரிய தலையாங்கங்கள் அவரின் எழுத்து வாண்மையை மேலெடுத்துச் சென்றதோடு, ஆக்கிய ஐந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளும் விதந்துரைக்கப்பட்டதாக அமைந்திருந்தன.

"நிகர்" சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழா சிறப்பிப்பு 19

செல்ல சோர்வில்லா பிரயத்தனம் மேற்கொண்டிருந்தமையை 1924-46 வரையான காலப்பகுதி நமக்குக் காட்டுகின்றதெனலாம். இக்காலப்பகுதியில் 60 சிறுகதைகளையாக்கி அவற்றை கீழ்க் காணும் ஐந்து தொகுப்புகளாக வெளியிட்டிருந்தார்.

1. கேஹெனியக் (ஒரு மாது) - 1924 (மறுபதிப்பு 1934)
2. மஞ்சல் கெதர (மண வீடு) - 1927 (மூன்றாம் பதிப்பு 1945)
3. பவகாரயண்ட கல கசீம (பாவப்பட்டவனுக்கு கல்லெறிதல்) - 1936 (மறுபதிப்பு 1942)
4. பில்லா சகா அயூரு முஹூன (பேயும் அயூர்வ முகமும்) - 1945
5. ஹந்த ஸாக்ஸி கிஹிம (நிலவு சாட்சி சொல்கிறது) - 1946

மார்ஷன் விக்கிரமசிங்க அவர்களின் நாவல் துறைக்கான இடைக்கால பங்களிப்பும் தனித்து நோக்கப்பட வேண்டியவொன்றாகும். சிங்கள இலக்கிய நாவல் துறையை நோக்கும் போது அங்கு சிகரமென நிமிர்ந்திரப்பவர் மார்ஷன் விக்கிரமசிங்க ஆவார். தனது ஆரம்ப கால செயற்பாடுகளிலொன்றாக வாசகர்களினதும் எழுத்தாளர்களினதும்

மனப்பாங்குகளை நல்ல நாவலாக்கம் குறித்த கவனயீர்ப்பு செய்ய பத்திரிகைகளுக்கிடையாக பிரசாரம் செய்திருந்தார்.

மார்ஷன் விக்கிரமசிங்க, நாவல் இலக்கியத்தை பொது மக்களின் சொத்தாக பரிணாமிக்கச் செய்யவேண்டி அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடிய வடிவத்தை நிர்மாணிப்பதற்கும், அவர்களைக் குறித்து சிந்தித்து வெறுமே அறிவுறுத்தல்களும் ஆலோசனைகளையும் வழங்கும் ஊடகமாக திகழ்ந்த தன்மையை மாற்று படைப்பாற்றல் தன்மையை மேலானதாகினார். இதற்காக சிங்கள நாளிதழ்களுக்கிடையாக நாவல் இலக்கியம் குறித்த தமது கருத்துகளை சராசரி மக்களிடையே உரைச்செய்தார். மேற்கூலகின் தனித்துவமான நாவல்களையும் நாவலாசிரியர்களையும் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

1918 தினமின பத்திரிகையில் லியோ தால்ஸ்குறித்து தொடர் கட்டுரைகளை எழுதினார். 1939ம் வருடம் சர்வதேச மித்திரியில் மாக்ஸிம் கோர்க்கியை முதன்மைப் படுத்தி நல்ல நாவலிக்கியம் கொண்டிருக்க வேண்டிய பண்புகளை மக்களுக்கு விரிவாக எடுத்துரைத்தார். அது மட்டுமல்லாமல் மேற்கூலகில் பிரபல்யமாகி வந்த அங்கத நடை (சுற்றயரிக்கிள் ஸ்டோரிஸ்) கதைகளின் சிறப்பினை சிலாகித்து அறிமுகப்படுத்தினார். இத்தகைய முயற்சிகள் மக்களிடையே நல்ல நாவல்கள் வரவேற்பினை பெற தளம் சமைத்தன.

நாவல் உலகத்துக்கு வெளிச்சம் போடும் பத்திரிகையாளராக மட்டும் திகழாமல் இடைக்காலத்திலும் இறுதிக் காலத்திலும் பல பிரசித்தமான நவீனங்களை தந்துமுள்ளார். 1920-46 மார்ஷன் விக்கிரமசிங்க அளித்த 37 நூல்களில், 8 நாவல்களும் 5 சிறுகதை தொகுதிகளும் 5 புலமையாய்வு இலக்கியங்களும் 6 விஞ்ஞான இலக்கியங்களும் 4 சிறுவர் நூல்களும் ஒருசில பாடசாலைக்குரிய நூல்களும் இடம் பிடித்திருந்தன. இதிலே 4 நாவல்கள் 1920-25 காலப்பகுதியில் வெளிவந்தமை மார்ஷன் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் ஒரு குறுங்காலத்தில் தேர்ந்த நாலவாசிரியாக அங்கீகாரம் பெற்றமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. சிங்கள நாவல்களின் சிகரமென அறியப்படும் கம்பெறலிய(கிராமப் பிறழ்வு) 1944 பதிப்பானது. இந்நாவல் குறித்த உண்ணாட்டு வெளிநாட்டு விமர்சனங்களை கவனத்தில் கொள்ளும் போது, இதுவே நாவல் வரலாற்றில் திருப்புமுனையாக அமைந்ததென்பது நிதர்சனமாகின்றது.

இடைக்கால அரும்பணிகளில் ஒன்றாக மார்ஷன் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் சிங்கள கலாசாரம் குறித்த புதிய சிந்தனைகளை தாங்கிய கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் தந்தமை பிரதானமானது. அவரின் சமகால இத்துறை குறித்த சிந்தனையாளர்கள் காலக்கிரம வரிசையிலும் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தோடும் சிங்கள கலாசாரத்தை பகுத்தராய்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில், மார்ஷன் விக்கிரமசிங்க மாற்று சிந்தனை கொண்டவராக கலாசார மானுடவியல் வரவுகளை முன்வைத்து சிங்கள கலாசாரத்துக்கு புதிய அர்த்தங்கள் தாங்கிய விலாசத்தைத் தந்தார். இவ்வித அணுகுமுறையில் சிங்கள மக்களின் வழக்காறுகளையும் கைவினைப் பொருட்களையும் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் அசை ஆராய்ந்து கலாசாரத்தின் வேர்களை தொட்டுக்காட்டும் புரட்சியை மேற்கொண்டார்.

கடைசியான 1947-75 வரையான காலப்பகுதி முதுமை எய்தியும் மாற்றின் விக்கிரமசிங்க தீவிர முழுநேர இலக்கிய செயற்பாட்டாளராகி தனது வாழ்வின் பல மைக்கற்களை தாண்டியவராக இருந்துள்ளார். 1949யில் டெய்லி நியூஸ் பத்திரிகையில் சிங்கள மொழியின் பயன்பாட்டின் அவசியம் குறித்தும் அதனை எவ்வாறு விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றியும் எடுத்துரைத்தார். சமாளிய மனிதர்கள் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் சிங்கள மொழியையே எல்லோருமே எல்லாமட்டங்களிலும் பயன்படுத்துவது பொருத்தமாதெனவும் அறிஞர்களால் பயன்படுத்தப்படும் சமஸ்கிருமயப்படுத்த சிங்களத்தை

அங்கீகரிக்கக்கூடாதெனவும் வலியுறுத்தினார். மேலும் இளைய தலைமுறையினர் கற்று சுயமாக சிந்திக்க வேண்டுமென வேண்டுகோள் விடுத்தார். பின்னர் உயர்கல்வியும் சிங்கள மொழியில்பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் வந்தபோது மாற்றின் விக்கிரமசிங்கவின் கனவு வாழும் போதே பலமானது அவருக்க பெரிதும் உற்சாகமேற்கட்டதெனலாம். பல நூற்றுக்கணக்கான சிங்கள கலைச்சொற்களை உருவாக்கி வழங்கி சிங்கள மொழி உலகத்துக்கும் கல்வியுலகக்கும் பெரும் பங்காற்றினார். அது மட்டுமல்லாமல் 1954 ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட அரசு மொழி ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினராகவும் செயற்பட்டார்.

இவ்வாறு சிங்கள மொழியின் வளத்துக்கு அளப்பரிய பணியாற்றியதோடு சிங்கள கலாசார எழுச்சிக்கும் வலுவான உட்படம் வழங்க வேண்டுமெனும் அவாவில் தெளிவான நோக்கோடு பௌத்த சமய விழுமியங்களையும் தத்துவங்களையும் ஆழமாக புரிந்து கொள்ளலும் இக்காலப்பகுதியில் நடைபெறுகின்றது. ஐந்து வருட காலத்தை இதற்காக செலவிட்டு நுண்மான்நுழைபுலம் கண்டதன் பேறாக அவர் வாடித்த 'பவதாரணய' இறுதி நூவல் சிங்கள சமூகத்தில் சிங்கள கலாசார உருவாக்கத்தில் பௌத்த தத்துவங்களின் செல்வாக்கு பற்றி பரந்தளவில் பேசுவதாக அமைகின்றது. மாற்றின் விக்கிரமசிங்க இறுதிவரையில் 1500 படைப்பாக்கங்களை சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலுமாக தந்துள்ளார். அவற்றில் முக்கியமானவைகள் பிறமொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆவரின் சிங்கள சாகித்ய நெகிம நூலானது 1974 ஆண்டு கலாநிதி சரத் சந்திரவினால் ஆங்கிலத்தில் The Land Mark of Sinhalese literature என மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

"நிகர்" சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழா சிறப்பிதழ்

மாற்றின் விக்கிரமசிங்கவின் பிரசித்தமான 'அபே கம' எனும் விவரண நூல் Lay Bare the Roots என ஆங்கில வடிவம் பெற்று 1968ல் பதிப்பாக்கங்க கண்டது. மடோல் துவ 1968 யில் ஆங்கிலத்திலும் கம்பெறலிய 1964ல் தமிழிலும் மாற்றம் பெற்று வெளிவந்தது.

ஆங்கிலத்தில் மாத்திரமன்றி அவரின் பல நூல்கள் பல உலக மொழிகளில் மாற்றம் பெற்று உலா வந்திருக்கின்றன. 1968-69 காலப்பகுதியில் மாற்றின் விக்கிரமசிங்கவின் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கதைகள் ருசிய மற்றும் சீன மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டன. 'மடோல் துவ' ரோமானிய, ருசிய மற்றும் பலகேரிய மொழிகளில் (1962-69) வெளிந்து சாதனை படைத்துள்ளது. 1965ல் 'கம்பெறலிய', 'கலியுகய' மற்றும் 'புகாங்கய' ஆகிய மூன்று நூவல்களும் ஒரே தொகுப்பாக ருசிய மொழியில் வெளியாகி, ஆறே மாதத்தில் சோவியத் யூனியனில் ஒரு லட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாகி அசுர சாதனை கண்டது.

மாற்றின் விக்கிரமசிங்க அதிக அளவான படைப்புகளைத் (80 சிங்கள மற்றும் 7 ஆங்கில) தந்த ஒருவராக திகழ்ந்தவர் மாத்திரமன்றி, அவர் தம் படைப்புகளுக்கு உள்நாட்டிலும் உலகாளாவிய ரீதியிலும் பல நூற்றுக்கணக்கான விமர்சன ஆய்வுகளை கண்டவராகவும் பெருமை பெருகின்றார்.

இலங்கையின் மூன்று சிங்கள தலைமுறையினர் மாற்றின் விக்கிரமசிங்கவின் எழுத்துகளால் பயன்பெற்றிருக்கின்றார்கள். மாற்றின் விக்கிரமசிங்கவின் படைப்புகளும் எழுத்துகளும் பல விவாத மேடைகளுக்கும் கலை மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் மூலப்பொருளாக பயன்கொள்ளும் பேறு பெற்றுள்ளது. கல்வித் திணைக்களம் காலத்துக்கு காலம் அவர் படைத்த நூல்களை பாடநூலாக சிபார்சு செய்திருந்தது. 1934ம் ஆண்டு 'கெஹெனிக்' சிறுகதைத் தொகுப்பு ஆனந்த கல்லூரியில் கட்டாய பாடநூலாக்கப்பட்டது.

'ரோகினி', 'கம்பெறலிய', 'அபேகம', 'விராகய', 'மடோல் துவ', மற்றும் 'கருவலகெதர்' ஆகிய நூல்களும் காலத்துக்கு காலம் பாடசாலை இரண்டாம் நிலை கல்வி வகுப்புகளில் பாடநூலாக்கப்பட்டிருந்தது. 8ம் தரம் முதல் பலகலைக்கழகம் வரை இவரின் பல நூல்கள் உசாத்துணை நூல்களாகவும் பேணப்பட்டிருக்கின்றன. படைப்புகள் ஆய்வுகளுக்குள்ளாகி பலருக்கு பல் கலைக்கழக பட்டங்களை பெற்றுக்கொள்ள அடிப்படையாகி யிருந்திருக்கின்றன.

"நிகர்" சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ்

இலங்கையின் தொழிற்சங்க வரலாற்றிலிருந்து

எஸ். முருகையா

இலங்கை நாடு பிரித்தானியரிடமிருந்து அரசு அதிகார அந்தஸ்தை (டொமியன் அந்தஸ்து) அடைவதற்கு பெரும் பங்கு வகித்தோரின் ஒருவரான சேர் ஒலிவர் குணத்திலை அவர்கள் இச் சுதந்திரத்தைப் பெறுவதில் முக்கிய காரணிகளுள் உறுதியுடனும் நல்நிலையினும் செயற்பட்ட தொழிற் சங்கங்களும் ஒன்றாகும் என ஒருமுறை குறிப்பிட்டுள்ளார். தொடர்ந்து அவர் குறிப்பிடுகையில், அரசியல் அமைப்பு சீர்திருத்தம் குறித்து ஆராய இலங்கை வந்திருந்த பிரித்தானிய பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவின் (1994) ஒருவரான சேர் பிரெட்டிக் பரோ என்பவர் இந் நூட்டின் தொழிற்சங்க அமைப்புகளின் செயல்பாடு குறித்து திருப்தி கொண்டு இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்க வேண்டும் என அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார் சார் பிரெட்ரிக் பரோ பிரித்தானியாவின் புகையிரத ஆட்களின் தேசிய (தொழிற்) சங்கத்தின் தலைவராக 1942-1944 வரையிலான கால கட்டத்தில் இருந்தார்கள்

எந்தவொரு ஜனநாயக ரீதியான அமைப்போ முதலாளித்துவ அரசியல் கட்சியோ உருப்பெறாத வேளையில் தான் இலங்கை அரசியல் சீர்திருத்தத்திற்கான பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழு தன் விசாரணைகளைத் தொடங்கியது. இது ஓர் ஆச்சரியப்படக் கூடிய நிகழ்வு அல்ல. காரணம் இக்குழு (பிரித்தானிய) அவ்வேளை அரசியல் அரங்கில் செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்த உறுதியான தொழில் அமைப்புகளின் செயல்பாட்டின் பூரண திருப்தி கொண்டு இருந்தமையும் இத் தொழிற்சங்க அமைப்புகளே இலங்கையின் ஜனநாயகம் தழைத்தோங்க அமைப்பு ரீதியான அஸ்திவாரத்தை அமைத்துக் கொடுத்தன. அது பின்வரும் விடயங்களால் மேலும் தெளிவாகின்றது. இலங்கையின் முதல் முதலாளித்துவக் கட்சியான ஐ.தே.க 1947ல் உருவாக்கப்பட்டது. இதற்கு முன்னோடியாயிருந்த இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் 1918ல் அமைக்கப்பட்டபோதும் 1940 ஆம் ஆண்டு வரையில் இதற்கு ஒரு செயலகம் கூட இருக்கவில்லை.

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் — 24

1939ல் இக்கட்சியின் கூட்டம் இதன் தன்மையை அறித்துக் கொள்ளல் தலைவர் திரு. டி. பி. ஜயதிலை வீட்டு முன்றலில் நடை பெற்றது என்றால் கட்சியின் அளவை நாம் குகித்துக் கொள்ளலாம் அல்லவா? இக்கட்சி தனது சொந்தச் செயலகத்தை 1940ல் பொருளை தொடர்மாடிக் கட்டிடத்தில் அமைத்துக் கொண்டது.

1950, 1951 களில் குடியேற்ற நாடுகள் குறித்து அவற்றின் செயலாளர் பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்துக்குச் சமர்ப்பித்த தமது அறிக்கையில் இவ்வாறு கூறுகிறார். சுய ஆட்சி நோக்கி முன்னேறுவதற்கு உறுதியும் கட்டுக்கோப்பும் கொண்ட தொழிற்சங்க அமைப்புகளின் வளர்ச்சி அத்தியாவசியமாகும். அவை சிறந்த தொழிலுறவைப் பேணுவதில் மாத்திரமல்லாது, பொதுவில் மக்கள் மத்தியில் நாட்டு சேவைக்கான மனப்பான்மையை வளர்க்கும் சந்தர்ப்பங்களை வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். இவற்றை உறுதியான தொழிற்சங்கங்கள் ஜனநாயக வளர்ச்சிக்காக செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையின் முதல் தொழிற்சங்கம் 1893 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் அமைக்கப்பட்டது. எச். எம். கேவ் கம்பனி என்ற நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த கடதாசி மற்றும் அச்சக தொழிலாளர் நிர்வாகத்தினர் தமது சம்பளத்தை வழங்குவதில் அவசியமற்ற தாமதம் செய்வதாகக் கூறி 12.09.1893 ஆம் ஆண்டு வேலை நிறுத்தத்தில் குதித்தார்கள். தம் சம்பளம் 10 ஆம் திகதிக்கு மாறாக 05 ஆம் திகதியே கொடுபட வேண்டும் என கோரிக்கை விடுத்தனர். 1893 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 17 ஆம் திகதி வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்களும் அவர்களின் அனுதாபிகளும் கூடி ஒரு கூட்டம் நடத்தினார்கள். இக் கூட்டத்தின்போது தான் அச்சக தொழிலாளர்கள் சங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இதனை இலங்கை அச்சகத்தார் சங்கம் என்று பெயரிடுவதெனவும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

இக் கூட்டத்திற்கு அப்போது பிரபலம் வாய்ந்திருந்த வக்கீலான எச். ஜே. சி. பெரேரா தலைமை தாங்கினார் இக் கூட்டத்தின் போது வைத்தியரும் சுதந்திர கத்தோலிக்கன் என்ற பத்திரிகையின் பதிப்பாளரும் டாக்டர் விஸ்கோ பிரின்டோ என்பவர் சங்கத்தின் தலைவராகவும் திரு. ஏ. டி. புல்ஜன்ஸ் செயலாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் — 25

மேற்கத்திய நாடுகளில் காணப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களின் அமைப்பில் இலங்கையில் தொழிற்சங்கங்களை அறிமுகப்படுத்திவர் ஏ. ஈ. புல்ஜனசாதம் இவர் அப்போது தான் கேம்பிரிஜிலிருந்து நான்கு வருடம் கல்வி கற்றுவிட்டு நாடு திரும்பியிருந்தார். இவர் இங்கிலாந்தில் கழித்த காலங்களில் பேரிளன் சமூகம், சமூக ஜனநாயகக் சட்டமையு போன்ற சங்கங்களின் போக்கினால் கவரப்பட்டிருந்தார்.

புல்ஜன்ஸ் கேம்பிரிஜில் இருந்தவேளை கிறிஸ்தவ மதத்தை வெறுத்தொதுக்கினார். அவர் இலங்கை வந்தடைந்த பின் 1888 ஆம் ஆண்டு ஒரு வளத்தராக மதம் மாறினார். இவர் மிகுந்த அக்கறை காட்டிய இருவிடயங்கள் இருந்தன. ஒன்று வளத்த கல்வி அடுத்தது தொழிற் சங்கத்தை அறிமுகம் செய்து வைத்தனாகும்.

1889 ஆம் ஆண்டு அவர் தனது 24 ஆம் வயதில் பறக்கோட்டை வளத்த ஆண்கள் பாடசாலை (பிறகு ஆணந்த கல்லூரி என பெயர் மாற்றம் பெற்றது) இன் அதிபரானார். கிறிஸ்தவ பறங்கி குடும்பத்தைச் சேர்ந்த புல்ஜன்ஸ் தன் குடும்ப வழிமுகறைகளிலிருந்து விலகியமை கிட்டத்தட்ட ஒரு சமூகக் குற்றம் என கருதப்பட்டது. இதனால் அவர் பயின்ற கல்லூரியின் கௌரவம் பலகையிலிருந்து அவர் பெயரையே அழித்தார்கள். ஜூலை 1893ல் சுதந்திர கத்தோலிக்கன் என்ற மாத சஞ்சிகையில் இலங்கையில் தொழிற்சங்கங்கள் ஏன் அவசியம்?... என்ற புல்ஜன்ஸின் கட்டுரை வெளிவந்தது.

அதில் அவர் பிரித்தானியாவின் தொழிற்சங்கங்கள் குறித்தும் அவற்றின் செயற்பாடுகள் குறித்தும் எழுதி இலங்கையின் அச்சுத் தொழிலாளரையும் தொழிற்சங்கப் பாதையில் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என உருக்கமான வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். இந்த வேண்டுகோளே இலங்கையில் தொழிற்சங்கங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென விடுக்கப்பட்ட முதல் அறைசுவலாகும்.

எச். பிளியூ கேவ கம்பனியைச் சேர்ந்த 60 அச்சுத்தார் இதற்கு பதிலளித்திருந்தார்கள்.

“ நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் ————— 26

வில்லியமும் மற்றும் ஐந்து சட்டத் தலைவர்களும் வேலை நிறுத்தத்தின் போது தொல்லைகளை ஏற்படுத்தினார்கள் என்று காரணம் காட்டி வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். வில்லியம் 1885 ஆம் ஆண்டு தொழில் சட்டத்தின் கீழ் வேலையை விட்டு நின்றமைக்காக நீதி மன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டார். இலங்கை அச்சுத் தொழிலாளர் சங்கம் இலங்கையின் முதல் தொழிற்சங்கம் மாத்திரமன்றி இது தென்கிழக்கு ஆசியாவினதும் முதல் தொழிற்சங்கமாகும். 1918 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 13 ஆம் திகதி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சென்னை தொழில் சங்கம் தனது எட்டாவது ஆண்டறிக்கையில் (1926-1927) தன்னை இப்பிரிவில் அமைக்கப்பட்ட முதல் தொழிற்சங்கமாக கூறியுள்ளது. அக் காலகட்டத்து நினைவுசுவர்ந்து பார்ப்போமாயின் இந்தியா என்பது அப்போது பாகிஸ்தான் மற்றும் பர்மா ஆகிய நாடுகளை உள்ளடக்கிய நிலப்பரப்பாக இருந்தது.

மலேசியா, இந்தோனேசியா நாடுகள் தொழிற்சங்கங்கள் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னரே உருவானவையாக பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆகவே, இலங்கை அச்சுத் தொழிலாளர் சங்கம் தென்கிழக்காசியாவின் முதல் தொழிற்சங்கம் என்றபெருமையைக் கொள்கின்றது.

இலங்கையின் முதல் தொழிற்சங்கம் 1893 லேயே உருவான போதும் பல்வேறு காரணங்களால் தொழிற்சங்கங்களின் வளர்ச்சி ஒரு மந்த நிலையிலேயே காணப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் உணர்வு பூர்வமிக்க மத்திய வகுப்பினர் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் குறைகளை உணர்ந்து அவற்றைக் களைய முயற்சி செய்தமையே இச் செயற்பாடுகளில் முன்னணி வகித்தவர் சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலமாகும். இவர் அரசாங்க சேவையிலிருந்து 1913ல் ஓய்வு பெற்றதும் தன் முயற்சிகளை சீர்திருத்த அரசியல் இயக்கங்களுக்காகவும், சமூக சேவைக்காகவுமே செலவிட்டார். அவர் அரசியல் தொழிலாளர் செயல்பாடு என்பன குறித்து தீவிரவாத நோக்கம் கொண்டவராக இருந்தார். இவருடைய ஆர்வத்தின் காரணமாக ஜனவரி 1915ல் இலங்கை சமூக சேவைக்கழகம் உருவானது.

“ நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் ————— 27

தொழிலாளரின் நலன்களைப் பேண தனியானதொரு அமைப்பு தேவை என்பதை உணர்ந்த அருணாச்சலமும் அவரது நண்பர்களும் சேர்ந்து இலங்கைத் தொழிலாளர்க் கழகம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார்கள்.

இப் புதிய அமைப்பின் நோக்கம் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் சமூக தொழில் நிலைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்பனவும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. இதன் தலைவராக திரு. அருணாச்சலமும், செயலாளராக திரு. பெரியசுந்தரம் என்பவரும் இருந்தார்கள். திரு. பெ. சுந்தரம் கேம்பீரிஜ் சர்வகலாசாலையில் பட்டப்படிப்பை முடித்த ஒரு பட்டதாரியாகவும் பெருந்தோட்டப் பின்னனியையும் கொண்டிருந்ததுடன் பெருந்தோட்ட தொழிலாளர் பிரச்சினைகளிலும் அக்கறையும் ஆர்வமும் கொண்டவராக இருந்தார். ஆயினும் வெகு சீக்கிரமே தொழிலாளர் தம் சொந்த அமைப்புக்களை உருவாக்கத் தொடங்கினார்கள்.

1922ல் ஏ. ஈ. குணசிங்க இலங்கை தொழிற்சங்கத்தை (சி. எல். எம்) உருவாக்கினார். இதுவே உண்மையானதொரு தொழிலாளர் அமைப்பின் முன்னோடியாக அமைந்தது. இச் சங்கம் திரு. குணசிங்கவின் சிறப்பான தலைமையில் வேகமான முன்னேற்றம் கண்டது. இச் சங்கம் முதல் சிங்களத் தொழிலாளர் இதழான தொழிலாளர் குரலை பிரசுரித்தது. தொடக்கம் முதலே சட்டரீதியான தீர்வுவிட்டுக் கொடுக்கல் போன்ற விடயங்களில் இது அக்கறை காட்டவில்லை.

.இங்கிலாந்து தொழிற்கட்சியின் தாக்கத்தினாலும் அதே சமயம் 1920ல் நாட்டில் ஏற்பட்ட சாதகமான நிலையினாலும் 1920ல் இலங்கை தொழிற்சங்கத்தை (இ.தொ.ச) யும் 1928ல் இலங்கை தொழிற்கட்சி, இலங்கை வர்த்தக சங்கம், அகில இலங்கை வர்த்தக காங்கிரஸ் ஆகிய அமைப்புகளை உருவாக்கக் சவடியதாக இருந்தது. இக் காலகட்டம் வர்த்தக ஒற்றுமைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியது. சில காலம் சிங்களவர்களும், இந்திய தொழிலாளர்களும் கை கோர்த்து தமது உரிமைக்காகவும் சிறந்த தொழில் நிலைமைகளுக்காகவும் போராடினார்கள்.

தென்னிந்திய பிராமணரும் பத்திரிகையாளரும் தீவிர போக்கைக் கொண்ட அரசியல்வாதியும் தோட்டத்துறைக்கு தொழிற்சங்கத்தை அறிமுகப்படுத்தியவருமான திரு. கே. நடேசய்யர் அவர்கள் குணசிங்கவின் தொழிற்சங்கத்தில் சேர்ந்து சிறிது காலம் அதன் உப தலைவராகவும் பணி புரிந்தார். இலங்கைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் பெரும் வெற்றியாக அமைந்தது. 1927ல் நடந்த துறைமுக வேலை நிறுத்தமாகும்.

இவ் வேலை நிறுத்த வெற்றியில் இன ஐக்கியம் பெரும் பங்கு வகித்தது. துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் சிங்களவர், தமிழர், மலையாளிகள் என்ற இனத்தவர்கள் இருந்தார்கள். இதில் சிறுபான்மையினத்தைச் சேர்ந்த பயிற்றுப்பாத உடல் உழைப்பு தொழிலாளர் பெரும்பான்மையாக இருந்தார்கள். 13000 துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் மூன்று வார காலம் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். இவர்கள் சம்பள அதிகரிப்பைக் கோரி இருந்தார்கள்.

இச் சமயம் வேறு துறையைச் சார்ந்த தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்கு அன்பளிப்பாக காசு, உணவு என்பவற்றை அளித்தார்கள். இதனால் பதற்றம் கொண்ட நிர்வாகம் இவர்களுக்குப் பதிலாக வேலை செய்ய இந்தியாவில் இருந்து கருங்காலிகள் கும்பலை வரவழைத்தது. ஆனால் அப்படி வரவழைக்கப்பட்டவர்களும் கூட வேலை நிறுத்தத் தொழிலாளரின் வேலையை செய்ய மறுத்தனர். இந் நிலையினால் நாட்டின் வர்த்தகம் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளானது.

இதனை அடுத்த இப் பிரச்சனைக்கு முடிவுகாண அரசாங்கம் ஒரு குழுவை நியமித்தது. இக்குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் பெரும் சம்பள உயர்வு, அதிக நேர உணவு இடைவேளை என்பவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இவ் வெற்றியை தொழிலாளர்கள் ஒரு திருவிழாவாகக் கொண்டாடினார்கள். பிரமாண்டமான கூட்டங்கள், உற்சவங்கள், களியாட்டங்களாக அவை அமைந்தன. நகரின் வழியாக தொழிலாளர் செங்கொடிகளை ஏந்தி வீறு நடைபோட செஞ்சட்டை தொண்டர்கள் ஆடல், பாடல், என கோலம் பூண்டார்கள்.

இச்சமயம் கே. நடேசய்யரின் இன ஒற்றுமைக்கான அறைவால் தொழிலாளர் மத்தியிலான உறவை மேலும் பலப்படுத்தியது. அவர் இந்த வேலை நிறுத்தம் வீட்டு, ஓட்டல் தொழிலாளர் ஆகியோரையும் உள்ளடக்க வேண்டும் இதனால் வெள்ளைக்காரருக்கு ஒரு பாடம் புகட்ட வேண்டும் என்று கருதினார்.

நடேசய்யர் இந்திய விபாபாரிகள், கடைக்காரர்கள் ஆகியோரை நாடிச் சென்று அவர்களிடமிருந்து வேலை நிறுத்தக்காரர்களுக்கு ஆதரவைப் பெற்றார். அத்துடன் அரசாங்கம் இச் சம்பள அதிகாரியை வழங்க வேண்டுமென சட்டசபையில் முழுங்கினார்.

தொழிலாளர்களின் சர்வதேசிய பாங்கிலான ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்தும் ஒரு சம்பவமும் இவ் வேலை நிகழ்ந்தது வேலை நிறுத்தத்தின் போது ஐர்விஸ்பே என்ற அவுஸ்திரேலிய கப்பல் கொழும்புத் துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட்டு நின்றது. இதன் மாலுமிகள் தாமும் வேலை செய்ய மறுத்தார்கள். அதிக சம்பளம் தருவதான பசப்பு வார்த்தைகளையும் இவர்கள் நிராகரித்ததுடன் தொழிற்சங்கச் செயலகத்திற்குச் சென்று வேலை நிறுத்த நிதிக்கு ஒரு பாக்கியிப்பைச் செலுத்தி தம் ஆதரவைத் தெரிவித்தார்கள். இம் மாலுமிகள் தம் நாடு நோக்கித் திரும்புகையில் அளிக்கப்பட்ட நல்லினக்கக் கூட்டத்தில் பேசிய திரு. ஏ. ஈ. குணசிங்க இவ்வேலை நிறுத்தத்திற்கு வழங்கப்பட்ட செயல்முறைச் சார்ந்த ஆதரவும் உறுதி செய்யப்பட்ட ஒற்றுமை உணர்வும் ஆசிய - வெள்ளையின தொழிலாளர்கள் மத்தியில் எப்போதோ ஒரு முறை ஏற்படும் ஆய்வு நிகழ்வாகும். இந்த கூட்டத்தின் நோக்கம் இலங்கைத் தொழிலாளர்கள் மனதில் கறுப்புநிறத் தொழிலாளரும், வெள்ளைநிறத் தொழிலாளரும் பெரும் குடும்பத்தின் சகோதரர்கள் என்பதை வலியுறுத்துவதாகும் என்றார். இவ் வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடர்ந்து 1928ல் அலையலையாக பல வேலை நிறுத்தங்கள் வாகன ஓட்டுனர் கைத்தொழில் சார்ந்த துறைகளில் ஏற்பட்டன. இதன் உச்சத்தில் அமைந்தது 1929 நடைபெற்ற ரொம் வண்டி சார்ந்த வேலை நிறுத்தமாகும். இது வன்முறைக்கு வழிகோலிய ஒரு வேலை நிறுத்தமாகும்.

இச் சமயம் பெரும் தொழிலாளர் கூட்டமும் பார்வையாளரும் மருதாலை பொலிஸ் நிலையத்தின் முன் திரண்டு பொலிஸ் நிலையத்தை நோக்கி கற்ககளையும் போத்தல்களையும் எறிந்தார்கள். அருகாமையிலிருந்த கட்டிடங்களும் வாயு (காஸ்) நிறுவனமும் தீ வைக்கப்பட்டன. மின் கம்பிகள் வெட்டப்பட்டு ஒரு நெருப்பு அணைக்கும் இயந்திரம் கொளுத்தப்பட்டது. தெரு விளக்குகள் நொறுக்கப்பட்டன. இவ் வேலை பொலிஸ் துப்பாக்கிச் சூட்டில் 05 பேர் கொல்லப்பட்டதுடன் 250 பேர் காயமுற்றனர்.

1929 பெப்ரவரி மாதம் நடைபெற்ற ரொம் வண்டி நிறுவன வேலை நிறுத்தத்தையும் அதனோடு ஏற்பட்ட வன்முறைகளையும் அடுத்து அவசர அவசரமாக அமைக்கப்பட்ட முதலாளிமார் சம்மேளனம் அவசரமாக ஏ. ஈ. குணசிங்கவின் சங்கத்தோடு ஒரு கூட்டுஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. முன்பு தொழிற்சங்கங்களையே அங்கீகரிக்க மறுத்த முதலாளிமார் இப்போது தொழிற்சங்கங்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தவும் தயாராய் இருந்தார்கள். இதன் பயனாக ஜூன் மாதம் முதல் திகதி முதலாளிமார் சம்மேளனத்திற்கும் திரு. ஏ. ஈ. குணசிங்கவின் தொழிற்சங்க காங்கிரஸிற்கும் இடையில் முதல் கூட்டு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. சட்டரீதியான தொழிற்சங்கங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு முன்பே முதலாளிகள் அதனை அங்கீகரித்துவிட்டனர். தொழிற்சங்கங்களுக்கு சட்டரீதியாக அங்கீகரித்து 1953ல் 14 ஆவது சட்டத்தின் கீழ் கிடைத்தது.

திரு. ஏ. ஈ. குணசிங்க தொழிற்சங்கத் துறையில் பெற்ற வெற்றிகள் பெருமைப்பட்டதக்கவை என்பதில் ஐயமில்லை. இவர் மதுபாவணைக்கு கடும் எதிர்ப்பாளராக மற்றும் பௌத்த கொள்கைகளின் ஆதரவாளராகவும் இருந்தார். இதனால் நாடு தழுவிய ஐக்கியம் குறித்து இவர் பெரிதாக அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. இதனால் 1928 ஆம் ஆண்டு அவர் இந்தியாவுக்கு எதிரானவர் என்பதை வெளிப்படையாகவே கூறினார். இது தொழிற்சங்கப் பிளவுக்கு வழிவகுத்தது. திரு. ஏ. ஈ. குணசிங்க, நடேசய்யரை தனது சங்கத்திலிருந்து வெளியேற்றினார்.

1931ல் நடேசய்யர் இந்திய வம்சாவளித் தொழிலாளரை ஓர் அமைப்பின் கீழ்க் கொண்டுவரும் முயற்சியைத் தொடங்கினார். இவர் இரு சங்கங்களை உண்பாக்கினார். ஒன்று இலங்கை இந்திய தொழிலாளர் சம்மேளனம் மற்றது அகில இலங்கை பெருந்தோட்ட தொழிலாளர் சம்மேளனம்.

ஒன்று பெருந்தோட்டத் துறைக்கு வெளியே இருந்த இந்திய தொழிலாளர்களின் நலன்களைக் கவனிக்கவும் மற்றது பெருந்தோட்டத் துறை அல்லாத தொழிலாளர் நலனைக் கவனிக்க அமைக்கப்பட்ட சங்கம் திரு. குணசிங்கவின் சங்கத்திற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது மந்தமான வளர்ச்சியையே கொண்டிருந்தது. ஆனால், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்க்கான சங்கம் ஓரளவு வெற்றி பெற்றது. இதுவே பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரை அமைப்பு ரீதியாக ஒன்று திரட்ட முயற்சி செய்த முதல் தொழிற்சங்கமாகும்.

தொழிலாளரை அனரீதியாக சுறுபோடும் முயற்சிகள் இக்கால கட்டத்தில் தான் உருப்பெறத் தொடங்கியது. ஆயினும், இம்முயற்சிகளுக்கு எதிராக இடதுசாரி தொழிற்சங்கங்கள் எழுந்து நின்றன. இவர்கள் திரு. ஏ. ஈ. குணசிங்கவின் தனிநபர் தலைமைத்து வந்தையும் அவருடைய இனத்துவேச கொள்கைகளுக்கும் சவால் விடுத்து அதில் வெற்றியும் கண்டன. தொழிற்சங்கக் கோட்டாடு எவ்வாறு இங்கிலாந்து வழியாக இலங்கையை வந்தடைந்ததோ அதே போல் இடதுசாரி கொள்கையின் தாக்கமும் அவ் வழியாக வந்தது. தொழிலாளரின் சேவைக்காகத் தம்மை அர்ப்பணிக்க முன் வந்த பல புத்தி ஜீவிகள் எழுந்தார்கள். இதில் முதன்மையானோர் பாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்க, பிலிப் குணவர்தன, லெஸ்லி குணவர்தன ஆகியோராகும். இவர்கள் இங்கிலாந்து அமெரிக்க நாடுகளில் கற்று ஊர் திரும்பியவர்களாகும். இவர்களில் சிலர் லண்டன் பொருளாதாரப் பள்ளியில் பயின்றபடியால் வறாண்டு லெஸ்கியின் தாக்கத்தால் ட்ரொஸ்கியவாதம் இந்திய தேசிய வாதம் ஈர்ப்புள்ளவராய் இருந்தனர்.

அவர்கள் வெகுவிரைவிலேயே திரு. ஏ. ஈ. குணசிங்கவின் தொழிற்சங்கத்தை வெள்ளவத்தை துணி ஆலையிலிருந்து வெளியேற்றி தம் சங்கத்தை அங்கே நிலை நிறுத்தினார்கள். இதன் தலைவராக கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா பதவியேற்றார். இவ்வாறு இலங்கையின் முதல் இடதுசாரி தொழிற்சங்கத்தின் அச்சாணியாக நகர்புற இடதுசாரிகள் திகழ்ந்தார்கள்.

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 32

வெகு சீக்கிரமே குணசிங்க தொழிற்சங்கத் துறையின் தனிக் காட்டு ராஜாவாக இருந்த நிலை மறைந்து இடதுசாரிகள் தாம் அந்த இடத்தை தமதாக்கிக் கொண்டார்கள். இவர்கள் ஆரம்ப காலம் முதல் சர்வதேச உணர்வோடு இடதுசாரி தொழிற்சங்க இயக்கங்களை வழிகாட்டி நடத்தி வந்தனர்.

இடதுசாரிகளின் தொழிற்சங்க வரலாற்றின் பெருமை மிக்க நிகழ்வுகளாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பிரெஸ்கேட்டில் நிகழ்ச்சி (1938-1939) முல்லோயா கோவிந்தன் மீது நிகழ்ந்த துப்பாக்கிச் சூடு (1940 இவ்வாறே இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் முதல் தியாகம் ஆகும்.) வீரமிகு வேவஸ்ச வேலை நிறுத்தம் (1940) கந்தசாமி என்ற தமிழ் எழுதுவினைஞர் மீது நடந்த துப்பாக்கிச் சூடு (1947) ஆகஸ்ட் 1953 ஆம் ஆண்டின் மறியல் போராட்டம்.

இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் உருவாகக் காரணமாக அமைந்த நிகழ்வு 1939ல் நடைபெற்ற ஜவஹர்லால் நேருவின் இலங்கை விஜயமே இவ்வேளை இந்திய இலங்கை உறவுகள் முதன்முறையாக நலிவற்ற நிலையிலிருந்தது. இதனால் நேரு இந்திய தொழிலாளர் அமைப்பு ரீதியாக ஒன்று திரண்டு தம் உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். 1953ல் கொண்டுவரப்பட்ட தொழிற்சங்கத்தின் கீழ் தம்மைப் பதிவுசெய்துகொண்டு முதல் சங்கம் ஒரு தொழிலாளர் சங்கமல்ல மாறாக அவ்வாறு செய்து கொண்டது முதலாளிகள் சம்மேளனம் தொழிலாளரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய சங்கங்கள் அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தின் மீது சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்த்தன. அவர்கள் வெகுவிரைவிலேயே திரு. ஏ. ஈ. குணசிங்கவின் தொழிற்சங்கத்தை வெள்ளவத்தை துணி ஆலையிலிருந்து வெளியேற்றி தம் சங்கத்தை அங்கே நிலை நிறுத்தினார்கள். இதன் தலைவராக கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா பதவியேற்றார். இவ்வாறு இலங்கையின் முதல் இடதுசாரி தொழிற்சங்கத்தின் அச்சாணியாக நகர்புற இந்தியத் தொழிலாளர்கள் திகழ்ந்தார்கள். வெகு சீக்கிரமே குணசிங்க தொழிற்சங்கத் துறையின் தனிக் காட்டு ராஜாவாக இருந்த நிலை மறைந்து இடதுசாரிகள் தாம் அந்த இடத்தை தமதாக்கிக் கொண்டார்கள்.

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 33

இவர்கள் ஆரம்ப காலம் முதல் சர்வதேச உணர்வோடு இடதுசாரி தொழிற்சங்க இயக்கங்களை வழிகாட்டி நடத்தி வந்தனர். இடதுசாரிகளின் தொழிற்சங்க வரலாற்றின் பெருமை மிக்க நிகழ்வுகளாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பிரேஸ்கேட்டில் நிகழ்ச்சி (1938-1939) முல்லையா கோவிந்தன் மீது நிகழ்ந்த துப்பாக்கிச் சூடு (1940 இவ்வாறே இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் முதல் தியாகம் ஆகும்.) வீரமிகு வேவஸ்ச வேலை நிறுத்தம் (1940) கந்தசாமி என்ற தமிழ் எழுதுவிறைஞர் மீது நடந்த துப்பாக்கிச் சூடு (1947) ஆகஸ்ட் 1953 ஆம் ஆண்டின் மறியல் போராட்டம்.

இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் உருவாகக் காரணமாக அமைந்த நிகழ்வு 1939ல் நடைபெற்ற ஜவஹர்லால் நேருவின் இலங்கை விஜயமே இவ்வேளை இந்திய இலங்கை உறவுகள் முதன்முறையாக நலிவற்ற நிலையிலிருந்தது. இதனால் நேரு இந்திய தொழிலாளர் அமைப்பு ரீதியாக ஒன்று திரண்டு தம் உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். 1953ல் கொண்டு வரப்பட்ட தொழிற்சங்கத்தின் கீழ் தம்மைப் பதிவுசெய்துகொண்டு முதல் சங்கம் ஒரு தொழிலாளர் சங்கமல்ல மாறாக அவ்வாறு செய்து கொண்டது முதலாளிகள் சம்மேளனம் தொழிலாளரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய சங்கங்கள் அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தின் மீது சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்த்தன.

இதனால் பதிவு விடயம் குறித்து அவர்கள் அக்கறை காட்டவில்லை. முதன்முதலில் தன்னைப் பதிவு செய்துகொண்ட திகதி 31 ஜனவரி, 1936 ஆயினும் சூட இலங்கை இந்திய பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனமும், இலங்கை இந்திய காங்கிரஸும் 1940ல் தம்மைப் பதிவு செய்துகொள்ளும் வரை தொழிற்சங்கங்கள் பெரிய அளவிலான அங்கத்தவர்களைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இவ்விரு சங்கங்களும் தம்மைப் பதிவு செய்ய முன்பிருந்த தொழிற்சங்க அங்கத்தவர் தொகை ஓர் அற்பமான 7000மே. இது 1940ன் நிலை மேற்கண்ட சங்கங்கள் தம்மைப் பதிவு செய்யப்பட்ட பின் 1941 இத் தொகை ஒரு இலட்சமாக உயர்ந்தது. இது தொழிற்சங்க முக்கியத்துவம் உணரப்பட்ட தன்மையை குறிக்கிறது.

அ. வைத்தியலிங்கம்

மலையகம் சார்ந்து எழுத்துக்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறு கதைகள் என்று பலவடிவங்களில் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றது. இவ்வளர்ச்சிக்கும் பலர் உந்து சக்தியாக இருந்து இயக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த உந்து சக்தியில் நூல் வெளியீட்டினர்களும் அவற்றை விலை கொடுத்து வாங்குபவர்களும் அடங்குவர். அவ்வாறு வழங்கப்படும் சொற்ப விலையாயினும் பெருமதி மிக்கதே. அதையும் விட மிக மிகப் பெருமதியான கருத்துக்களை, கருவுலங்களை எழுத்தாளர்கள் எழுது சமூகத்துக்காக படைத்து சமர்ப்பிக்கின்றார்கள். அண்மைக்காலமாக வளர்ந்துவரும் படைப்பாளிகளின் எண்ணிக்கை மேலும் வளர வேண்டும். காத்திரமான நூல்கள், ஆக்கங்கள் வெளிவந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். நாளேடுகளில் எழுதுவது முதல் தனித்தனியாக நூல் வெளியிடுவது வரை பரவலாக முயற்சி, பங்களிப்பு வளர்ந்துவந்துள்ளது. இவ் வளர்ச்சிக்கு எழுத்தாளர்களும், உட்கவியலாளர்களும் அளப்பரிய சேவை செய்து வருகின்றார்கள்.

ஒரு சமூகத்தினர் வரலாறு, சரித்திரம், கலை கலாசார விழுமியங்கள், எதிர்கால சந்ததியாளருக்காக விட்டுச் செல்வதற்கு எழுத்து உரு உதவிவருகின்றது. எழுது சமூகம் இலங்கைத் திரு நாட்டில் 20 தசாப்த காலத்தைக் கொண்டது. ஆரம்ப காலம் மிகமிக கடுமையானதாக இருந்தது என்பதை எமக்கும், உலகுக்கும் இன்றும் எடுத்து இயம்பிக் கொண்டு இருப்பது அன்று பலர் எழுதிவைத்த குறிப்புகளும், புத்தகங்களும் அடங்கும். எழுத்தாளர்களின் வளர்ச்சி வேகத்துக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் வாசிப்பவர்களின் வளர்ச்சி வேகம் மகிழ்ச்சி தருவதாக இல்லை. வாசிப்பவர்கள் பெருகப் பெருக, எழுதுபவர்களின் ஆக்கம் அதிகரிக்கப்பட்டு பற்பல ஆக்கங்கள் வெளிவருவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

நூல்நிலையங்களைத் திறப்பதன் மூலம் சிறைச்சாலைகளை மூடலாம். என்பது அறிஞர் வாக்கு. மலையகத்து நூல்நிலையங்கள் பல வாசிப்புக்காக பயன்படாது கிடப்பது வருந்தத்தக்கது. அரசியல்வாதிகளும், தொழிற்சங்கவாதிகளும் பெரும் சிரமத்தின் மத்தியில் அமைத்துக் கொடுக்கும் வாசகசாலைகள் அநேகமாக சரிவர இயங்குவதில்லை என்ற கசப்பான உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாசக சாலைகள் சரிவர இயங்க வேண்டுமாயின் அப்பிரதேச இளைஞர்களும், கற்றோரும் அதற்காகப்பாடுபட வேண்டும். தத்தமது புரண பங்களிப்பை செய்ய வேண்டும்.

இன்று தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மூம் மொழிகளிலும் திறமை உடைய இளைஞர்கள் மலையத்தில் உருவாகி விரைந்து வருகின்றார்கள். அவர்களில் ஆர்வத்தை போற்றப்பட வேண்டும். வளர்க்கப்பட வேண்டும். வேறு மொழிகளில் உள்ள நூல்களையும் கற்று சிறப்பும் வகையில் நூல் நிலையங்கள் செயல்படுவது இக் காலத்தின் கட்டாய தேவையாகும். பிற மொழி ஆக்கங்களைக் கற்றுக் கொள்ளும் அதே வேளை நமது தமிழ் மொழியின் தொண்மை அதன் சிறப்பு என்பவற்றை மறந்துவிடக் கூடாது. வேறு மொழிகளில் இல்லாத சிறப்பு எமது தமிழ் மொழிக்கு உண்டு என்பதால்தான் அது செம்மொழிச் சிறப்பை பெற்றுள்ளது. விசேடமாக இளைஞர்கள் மத்தியில் ஒழுக்கம் சம்பந்தமாக அறிவுட்டக் கூடிய ஆக்கங்கள் வெளிவர வேண்டும். உலகிலேயே அரசியல், காதல், வீரம், வணிகம், வாணியம் போன்ற வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய பல விடயங்கள் கலக்காது தனியே ஒழுக்கம் மட்டும் பேசப்படும் நூல்கள் எமது மொழியில் மாத்திரமே உள்ளது.

அப்படி தனியே ஒழுக்கம் பற்றி மட்டுமே எழுதப்பட்ட ஒரு புத்தகத்தை உலகிலேயே பெரிய கூலெனின் கூடி நூல்நிலையத்தில் தேடினாலும் கிடைக்காது என்பது உறுதி. ஆனால் தமிழ் மொழியில், ஆத்திச்சூடி, கொன்ற வேந்தன், மூதுரை, நல்வழி நாற்பது என்று அறுபதுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் தனியே ஒழுக்கத்தை மட்டும் போதிப்பவையாக உள்ளன. அவற்றைத் தேடிப்பிடித்து சேமிக்க வேண்டும். மேலே சொல்லப்பட்ட நூல்கள் எல்லாமே கவிதைவடிவில் உள்ளன.

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பித்து 38

அவை எழுதப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த எமது மூதாதையர்களில் தமிழ் அறிவும், பாண்டித்தியமும் எமக்கு இன்னும் வராதபடியால் அவற்றைத் தெளிவாக புரிந்து கொள்வதில் சிரமம் உள்ளது. கற்றறிந்து நடப்பவர்கள் எமது இளைய தலைமுறையினருக்கு உதவி செய்யலாம்.

மலையகத்தின் எதிர்கால சந்ததியினரின் கல்வியில் அக்கறைக் கொண்டு அமைப்புகளும், நிறுவனங்களும் ஏன் தொழிற்சங்கங்களும் அரசியல் கட்சிகளும் கூட இதற்கான உதவிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும்.

கல்வித் துறையில் எமது சமூகம் வளர்ச்சியடைந்திருந்தாலும் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு இன்னும் வளர்ச்சியடையவில்லை என்பதை நிதர்சனம். மலையக மக்களில் வாழ்க்கைதரத்தை இலக்காக கொண்டு எழுதும் அன்பர்களே, உங்கள் எழுத்துக்கள், ஆக்கங்கள் சிறப்பான சிந்தனைகளையும், நிகழ்கால வளர்ச்சியின் பிரதிகளிடும், எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாகவும், ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும் என்ற உயர்வான கருத்தை போதிப்பதாகவும் அரசியல், சமூக, கலை, கலாசார விழுமியங்களை வலியுறுத்துவதாகவும் அமைய வேண்டும் என்பது பரைது அவா. அந்த நியாயமான எதிர்பார்ப்பு உங்கள் படைப்புக்களால் நிறைவு செய்யப்பட வேண்டும்.

தமிழ் வீறு நாம் பெற வேண்டும். அந்த வீற்றினை ஏற்றும் சக்தியை தமிழ் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் கொண்டுருக்க வேண்டும்

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பித்து 37

தேசியம்

அருணா

பகுத்தறிவின் பிரசாரத்துக்காய் -
உனை மாயச் செய்த
மேலாதிக்கவாதம்

மரணம் உனக்கான
பரிசானாலும்

மண்டியிபாத உன் முரட்டு
தைரியம் - விஷம் தந்த
கோழைகளுக்கு பாடங்களாயின

வெறமாலக் என்ன?
எறிகளைகள்
வந்திருந்தால் சவ
உன்னையும் - உன்
உண்மைகளையும்
அழிக்கவா முடிந்தது

இருள் கழிந்த
மானிடத்தில் - பகுத்தறிவு
அடித்தளமிட்ட
உன் ஆதர்சனங்கள்

பண்புகளை பகுத்தறியா
மானிடரில்
பரிதவிக்கும் மனிதர்களால்

இந்த ஈழு நாட்டில்
ஈரமிலா ஆட்சி
சிறுபான்மையினர் மீது
சீராத சிரித்து காட்டும்
பலி நாடகங்கள்

முடவாதங்கள்
முழுகடித்து
மனிதங்களை
தொலைத்தவர்கள்

வரலாற்று திரிபுகள்
அதற்கேற்ற
ஆணவ/ ஆவண
ஆயத்தங்கள்

புதையறச் செய்வது
புர்வீக சான்றுகள்
மட்டுமல்ல
புத்தரின் போதனைகளும்
தான்
பாவம் புத்தன்

பகுத்தறிவின் பிரசாரத்துக்காய் -
உனை மாயச் செய்த
மேலாதிக்கவாதம்

சுயமொழிக்கு
என்ன ஆகுமோ?
கூடகம் ஆயத்தம்

வெறிபிடித்த ஆணவந்தால்
வொருளாதார முடக்கம்
பணிபவர்களாக எடுக்கும்
முயற்சிகள்

அடிமையுத்திற்கு
அறை சுவும்
ஏற்பாடுகள்

சோக்பாடிசே
இங்கும் அப்படித்தான்
விசம
கொலைபாவங்கள்

தெரிந்தும் பருகுகிறோம்
நிலைமை அப்படி

தமிழுக்கு தேசியமில்லை
ஆதலால்
தேசியத்தில் தமிழ்
தேவையில்லை
என்னாகுமோ!
ஏதாகுமோ!

காலம் பதில் சொல்லும்

சொல்லத்தான்
வேண்டும்!

மனித நேயம் வேண்டி

பி. திருநாவுக்கரசு

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறை, பாதுகாப்பு மட்டும் இருந்தால் போதாது அவனுக்கு மனித நேயமும் இருந்தால் தான் அவனது அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவனாக இருப்பான். மனிதனின் ஐம்பொறிகளான வாய், வாய், கண், மூக்குச், செவி இருந்தாலும் ஒரு வகையில் பார்த்தால் மிருகங்களிலும் பார்க்க அவன் குறைந்தவனாகவே காணப்படுகின்றான். நாய்க்கு மோப்பம் அதிகம், கழுக்குக் கண் பார்வை அதிகம், சில இனப் பறவைகள் ஒற்றைக் கண்னை மட்டும் மூடிக்கொண்டு ஒரே வரிசையில் இருந்து தூங்குகின்றனவாம் காரணம் தங்களுக்கு வரச்சுவடிய ஆபத்துக்களை தவிர்ப்பதற்காக சில வேளைகளில் அவற்றின் இரு கண்களும் மூடிக்கொண்டு தூங்கினாலும் இவற்றுள் ஒரு பறவையாவது ஒற்றைக் கண்னை மூடிக்கொண்டே தூங்குமாம். காரணம் எதிரிகளினால் ஆபத்து ஏற்படும் என்று தெரிகிற வேளையில் சத்தம் போட்டு ஏனைய பறவைகளையும் பாதுகாப்பதற்கு ஏற்ற வருமுன் காப்பு நடவடிக்கையாக அமைகிறது. (ஆதாரம்: Introduction to Psychology chap 5. Pg 155. Figure 5:7) தனக்கென வாழா பிறர்களை வாழும் வாழ்க்கை இந்தப் பறவை இனத்திற்கே உண்டெனில், மனிதா உன் மனிதநேயம் எங்கே?

மனித வாழ்க்கை நித்தம் நித்தம் உணவு தேடி தின்தினும் வாழ்க்கையல்ல இது மட்டுமல்லாது தன் தேவைக்கேற்ற தேவையான பணம் மட்டும் சேர்ப்பதோடு அவனது ஆசை மூடிவதில்லை தன் குடும்பம், மனைவி, பிள்ளைகள், பேரன், பேத்திகளுக்குக் கூட தேடி வைத்துவிட்டு பரம்பரை பரம்பரையாக பெருமை பேண வேண்டும் என்ற பேராசை அவன் மனதில் நீங்காது நிறைந்து விடுகிறது. காட்டிலுள்ள மிருகங்கள் கூட தங்களின் இரையைத் தினம் தினம் தேடி தின்தினும் விட்டு நிம்மதியாகத் தூங்குகின்றது. காட்டில் வாழும் புலி கூட தனக்குத் தேவையான மிருகத்தைக் கொன்று தின்தினும் விட்டு தனது வயிற்றுப் பசி நீங்கியபின் மற்றவைகளை கொல்லாது தான் உண்ட மீதியை அப்படியே போட்டு விட்டுச் செல்கிறது.

அத்தகைய மீதியை வேறு மிருகங்கள் அவ்வழியில் வருமாயின் மீதியைத் தின்று பசியை ஆற்றுவதில் புலி பொறாமைப்பாது. ஆனால் மனிதனோ மற்றவனுக்கு எதுவும் போய்ச்சேரக்கூடாது என்ற பொறாமைப் பேயினால் ஆட்டிப்படைத்துக் கொண்டிருக்கின்றான். பொறாமை சுவடி கோபம் வளர்ந்து தன் எதிரியை பழிவாங்குகிறான் அல்லது பணம் செலவழித்தேனும் பாதாள கோஷ்டியினாலேயேனும் எதிரியைச் சாகடிக்க முயல்கிறான். இதனால் ஆயதகலாசாரம் இன்றைய காலகட்டத்தில் கொடிகட்டி பறக்கிறது. இதனாலன்றோ சூகாமம்/ வெகுளி மயக்கம்இவை மூன்றின் நாமம் கெடக்கெடும் நோய்/ என்று வள்ளுவம் கூறுகிறது.

மனித வாழ்க்கை தன் புகழைப் பாடி பல சிக்கலை உருவாக்கி அதில் மகிழ்ந்து வாழும் வாழ்க்கையல்ல. பிறர் வாடப் பல தீய செயல்களைச் செய்து தன் காவியத்தை மட்டும் கருத்தினிற் கொண்டு, அதன் குறியாக வாழும் தர்மமூமல்ல. கவலைகளிலேயே மிக உழன்று இல்லாததற்கெல்லாம் கவலைபட்டு அவசரப்பட்டு வாழ்வை நரகமாக்கும் முயற்சியுமல்ல.

கிரேக்க நாட்டிலே ஆண்டுதோறும் ஓட்டப் பந்தயங்கள் நடப்பது வழக்கம். இவ்வாறான ஓட்டப்பந்தயத்தில் வழமையாக பங்குபற்றும் இருவர்கள் ஓட்டத்தில் மிகச் சிறந்த வீரர்கள் அவர்கள் போட்டியில் முதலும் இரண்டாமும் வருவது வழக்கம். மாறி மாறி இருவரில் ஒருவர் வருவது நிச்சயம். இவ்வாறாகப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடைபெற்று வந்த வேளையில் ஒரு தடவை போட்டி நடந்து முடிவடையும் நேரத்தில் ஒரு சில மீட்டர்கள் முடிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்த போது முதலில் வந்தவர் தற்செயலாகத் தடுக்கி விழுந்து விட்டார். இரண்டாமவர் இதனைக் கண்டார். உடனடியாக தனது ஓட்டத்தை நிறுத்தி வீழ்ந்தவனைத் தூக்கிவிட்டார். அதன் பிறகும் தான் அவரை முந்தி ஓடவில்லை. முதலாவதாக வந்தவரை தம்போது தங்களால் ஓட முடியுமா? என்று கேட்டார். அவரும் பதிலுக்குத் தான் ஓட முடியும் என்றார். இருவரும் ஓட முயன்றனர். இதில் ஓடி வந்த முதலாம் ஆள் நினைத்தார் வீழ்ந்த என்னை தூக்கி விட்டவர் மற்றவர், அவருக்கு நன்றியாக

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 41

தான் மெதுவாக ஓடி மற்றவரை வெற்றிபெற விட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார். ஆனால் இரண்டாமவர் நினைத்தார் வழமையான முதலாவதாக வருபவர் தடுக்கி விழுந்தவர் அவர் இம்முறை தான் தடுக்கி விழுந்ததினால் முதலாவதாக வரமுடியாது விட்டது என்று கவலைப்படுவாரே என்று கருதினார். இதனால் தான் மெதுவாகவே ஓடி முடித்தார். இறுதியில் இருவருமே சமமாக முதலாக வந்து ஓடும் போட்டியை ஓடி முடித்தார்கள். இதனைக் கண்ட நடுவர் தனது தீர்ப்பில் இருவருமே வெல்லவில்லை மனித நேயமே வென்று விட்டது என்று தீர்ப்பு கூறினார்.

எனவே, ஒன்றையொன்று தழுவி நிற்கும் இவ்வுலகத்தினில், நம்மை நாம் உயர்திக் கொள்வதில் வாழும் காலகட்டத்தில் ஏனையோருக்கும் கைக்கொடுத்து அவர்களை உயர்த்துவதில் தான் மனித நேயம் தங்கியுள்ளது. இவ்வுலகம் காரணகாரியத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது. அப்படியெனில் நாம் இவ்வுலகில் வந்ததிற்கும் காரணம் உண்டு. பிறருக்காக, உயர் உலகத்திற்காகவும் வாழும் போது தான் உலகம் உயருகிறது. நாமும் உயருகிறோம். குறிப்பிட்ட வயதுக்கும் பின் வாழ்வை நாம் செக்குமாட்டும் பயணம் போல் செய்தவைகளையே செய்து கொண்டு எமது எண்ணப் பழக்கமே சரியானது என்ற நினைவில் வாழ்வை முடித்துக்கொள்கிறோம். நம்மில் பலர் செயலில் இறங்குவதில்லை. இலட்சியங்கள் பற்றி நாம் நம்மில் பலர் செயலில் இறங்குவதில்லை. இலட்சியங்கள் பற்றி நாம் ஆசைப்படுகிற அளவுக்கு நாம் செயலில் ஈடுபடுவதில்லை. வெறும் விருப்பம் மட்டும் எதையும் செய்யாது காரியத்தில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். அப்படியாகக் காரியத்தில் ஈடுபடுகிறபோது ஒரு குச்சு வீட்டிற்கு சிறு குப்பி விளக்கேற்றி ஒளியை ஏற்படுத்திவிட்டால் மட்டும் போதாது. ஆகக் கூடியதாக ஒரு தெரு விளக்காகவேனும் அப் பகுதியொங்கும் ஒளியைப் பரப்புகின்ற பிரகாசத்தை வழங்குதல் கூடியதான செயற்பாட்டிலாவது ஈடுபடுதல் வேண்டும். பிறருக்காக உதவி செய்வதே மரணத்துக்கு முன் வாழ்க்கையில் செய்யக்கூடிய பெரும் சாதனை.

இன்பம் எங்கே? இன்பம் எங்கே? என்று தேடி ஓடுகின்ற வாழ்க்கையில் சிக்கித் தவித்து தடுமாறுகின்ற மனம் மகிழ்ச்சி பெற்று வாழ்வதற்கு மூன்றே மூன்று வழிகள் தான் உள்ளன என்று உளவியல் வல்லுனர்கள் கூறியுள்ளனர்.

“ நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் ————— 42

ஒன்று உடல் நோயற்ற வாழ்வு - இரண்டு தேவைக்கேற்ற தேவையான பணம் - மூன்று மற்றவர்களுக்கும் பயன்பட வாழ்தல். அதுதான் மனித நேயம். ஏனைய வழிகளால் வரும் இன்பங்கள் யாவும் பின் ஒரு வகையில் பார்த்தால் துன்பங்களையும் ஏதாவகையில் தந்தே தீரும். பிறருக்கு உதவிடும் பண்பாகிய கூடிப்பூவு / என்பதை விட சிறந்த பண்பினை இன்றைய உலகினிலும் இனிவரும் புதிய உலகினிலும் காண்பது அரிது என்பதை

கூடித்தேனா ஞானத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புவின் நல்ல பிறு/ என்பது வள்ளுவன் வேதம்.

அதே வேளை நாம் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வது மட்டுமல்லாமல் மற்றவர்களுக்கும் பயன்படும் தொண்டு வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் அது தானாகவே எமது உயிருக்கு உத்தியமாகக் கிடைக்கக்கூடிய புகழைப் பெற்று வாழமுடியும் என்பது வள்ளுவன் தந்த வாக்கினால் அமையும்.

கூடிதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
உத்திய மில்லை உயிர்க்கு/எனும் குறள் வலியுறுத்துகிறது.

எனவே! வாழ்வில் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாகில் ஒவ்வொரு மானிடனும் மனித நேயமும் கடைப்பிடித்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

“ நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் ————— 43

மல்லிகை. சி. குமார்

கல்வியியற் கல்லூரியில் கலைவிழா அழைக்கப்பட்ட சிறப்பு அதிதிகளில் பிரதேச சபை தலைவரும் ஒருவர். இவரை அழைக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் கலைவிழாக் குழுவினருக்கு இல்லாவிட்டாலும்... மனுஷன் மெயின் ரோட்டிலிருந்து கல்லூரிவரைக்கும் உள்ள தாருரோட்டை கொங்கிரிட் பாதையாக மாற்றியமைத்த நன்றிக்காக அவரையும் சிறப்பு அதிதியாக அழைத்திருந்தனர். இதனால் அவருக்கு மெய் காவலர்கள் போல... அவரிடம் - ரோட்டு கொண்டைக்ட்ராக வேலை செய்யும் சிலரும் வந்திருந்தனர். சிறப்பு அதிதியாக அவர் அழைக்கப்பட்டிருந்தாலும்... தன் கட்சியின் செயற்குழு கூட்டம் நாளைக் கொழும்பில் நடக்கவிருப்பதால்... அதில் போய் கலந்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தூடிப்பே அதிகமாக இருந்தது. எனவே இவர் விழாவிற் கு வருகை தரும் போது வாசலில் இவருக்கு மாலைப் போட்டு வரவேற்ற மாணவர்மன்ற செயலாளரிடம்... எப்படியும் தன்னை சீக்கிரமே வெளியில் அனுப்பிவைக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார். ஆகவே எந்தக்கட்சிக்காரர்களும் இப்படியாப்பட்ட விழாவிற் கு வந்தால் - பாதியிலேயே பூட்டுக்கொண்டு போவது சகசம் தானே... எனவே செயலாளரும்... அலட்டிக் கொள்ளாமல்... சரி என்றார்.

மங்கள் விளக்கேற்றுவதல்

கல்லூரி கீதம்... பிறகு கலைப்பீட மாணவிகளின் விளக்கு நடனம், செம்பு நடனமென... இடையில் சிறப்பு பிரதம அதிதிகளின் அறிமுகம், கலைவிழா மலர் வெளியீடு, அதைப்பற்றிய அறிமுகம். பிறகு நாட்டார் பாடலோடு நாட்டியம் என... நிகழ்ச்சிகள் போய்க் கொண்டிருந்தன. பிரதேச சபை தலைவர்... நிகழ்ச்சிகளை ஆய்ந்து பார்க்கவோ... அல்லது ரசிக்கும் தன்மையிலோ இல்லை. அவரின் நினைப்பெல்லாம்... கொழும்பில் நடக்கவிருக்கும் கூட்டத்தைப்பற்றியே எண்ணிக் கொண்டிருந்தது. ஏதோ சிறையில் போட்டு அடைத்து வைத்திருப்பது போன்ற உணர்வு அவருக்கு.

பிரதேச சபைக்குள்... சொந்த வீடு போல வேலை செய்யும் பெண்களோடும், கெஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் கொண்டைக்ட்ராகர்களிடமும், தோட்டத் தலைவர்களிடமும்... பேசி, ஏசி... பிதற்றிக் கொண்டிருந்த அவருக்கு... இந்த மாணவர் நிகழ்ச்சி ருசி படவில்லை. இருந்தாலும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியின் முடிவிலும்... ஆனோடு சேர்ந்து இவரும் கைக் கொண்டிக் கொண்டு... செயலாளரையும் நோட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

அடுத்து தப்பாட்டம் ... இதில் எம் மாணவர்கள் பதினெட்டு வகையான தப்பு ஓசைகளை அடித்துக் காண்பிப்பார்கள். அதன் பிறகு... சிறப்பு அதிதி ஒருவரின் கருத்துரையும் நடைபெறும்./ என்று தலைமை ஏற்று நடத்துபவர் சொன்னதும்-பிரதேச தலைவர் தேவானந்தனுக்கு... ஆறுதலாக இருந்தது. இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் விடுதலை கிடைத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை எனவே கூடிதப்படி/ நிகழ்ச்சியை நியமித்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த நிகழ்ச்சி முடிய...

கூடிஅடுத்து சிறப்பு அதிதியாக வருகை தந்தவர்களில் ஒருவரான எமது பிரதேச சபை தலைவர் கௌரவ தேவானந்தர் அவர்கள்... எமது கலைச் சங்கம் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்றவர்களுக்கு சான்றிதழ்கள் வழங்குவார்... எனவே... ரோட்டுப் போட்டு எம் சமூகத்திற்கு புதிய பாதையை காட்டிக் கொண்டிருக்கும் புதியபாதை புரட்சித் தலைவரை மேடைக்கு அழைக்கின்றோம்.../ என தலைமை வகிப்பவர் அழைத்ததும் கைத்தட்டலோடு மேடைக்கு ஏறினார் தேவானந்தர் என்ற தேவானந்தன் முதல் மூன்று பரிசுகள் பெற்ற மாணவர்களுக்கு அவர் சான்றிதழ்கள் வழங்கியதும் கூடிசான்றிதழ் வழங்கிய அதிதிக்கு நன்றி.../ என்றதும் தேவானந்தர் மேடையை விட்டு இறங்கப் பார்த்தார். அதற்குள் தலைமை வகிப்பவர்... கூடிசிறப்பு அதிதியாக கலந்து கொண்ட ஐயா அவர்கள்... தன் கருத்துரையை வழங்குவார்/ என்றதும்... மைக் முன்னால் போய் நின்ற தேவானந்தா... முன்வரிசையில் .... அயர்ந்திருந்த துணைவேந்தர், உதவி துணைவேந்தர், மற்றும் விவேசு விருந்தினர்கள், சிறப்பு அதிதி... பேராசிரியர்கள், மன்ற மாணவர்... என அவை வணக்கத்திற்கு மட்டும் ஐந்து நிமிடம் எடுத்துக் கொண்டவர்... எதைப் பேச வேண்டும் என சற்று திண்டாடினாலும் இதற்கு முன்னால் நடந்த தப்பிசை ஆட்டம் தகுந்த நேரத்தில் அன்னாருக்கு கை கொடுத்தது.

‘நான் இந்த மேடைக்கு வருவதற்கு முன்னால்... இங்கே தம்பிசை ஆட்டம் காட்டப்பட்டது. பதினெட்டு வகையான ஆட்டமும், பாட்டமும் பார்த்து நான் வியந்து போய்விட்டேன். நான் பிரதேச சபை மூலம் இக் கல்லூரிக்கு பாதைப் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் இன்றைய மலையகத்தில் கலைப் பாதையில் தம்பிசை ஆட்டம் மெல்ல மெல்ல குறைந்துக் கொண்டே வருவது எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது.

தம்பிசை எம் மலையகத்தின் கலாசாரச் சொத்து. ஆனால் இன்று தோட்டங்களில் இக்கலை செத்துக் கொண்டிருக்கிறது. செத்த வீட்டில் சூட இன்று சாவத்தப்பு அடிப்பதில்லை. எனவே நாம் இதை கட்டிக் காக்க வேண்டும். எனவே பாடசாலைகளிலும், கல்லூரியிலும் இதை ஒரு பாடமாக்க வேண்டும். தம்பிசை தெரிந்தவர்கள் கட்டாயமாக வீட்டிலும் இந்த தம்பிசையை சிறுவர்களுக்கும் சொல்லித்தர வேண்டும். எதிர்கால சந்ததியினர் இந்த தம்பிசை இசையை பொக்கிஷமாக காப்பாற்ற வேண்டும். இங்கே இந்த மலையகத்தில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தம்பிசை ஓசை கேட்க வேண்டும்.’ என்றவர்...

‘அண்மையில் தங்கத் தமிழ் நாட்டில் கோவை மா நகரிலே நடந்த செம்மொழி மாநாட்டிலே...

எம் மலையகத்தின் கலைப் பொக்கிஷமான காமன்செத்து நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அதிலே தம்பிசை பிரதான பங்கு வகித்ததை நாம் மறந்து விடமுடியாது. எனவே இக்கலையை நாம் என்றும் காக்கவேண்டும். எங்கள் பிரதேச சபையின் மூலம் கல்வி மந்திரிக்கு அனுப்ப போகிற கடிதத்திலேயே... தம்பிசையை பாடசாலைகளில் ஒரு பாடமாக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையும் விடப்போகின்றோம்...’ என்று தம்பிசையை தொட்டுக் காட்டி ... அவையோரின் கைத்தட்டல்களையும் பெற்று... மேடையை விட்டு இறங்கியவர்... அவையை விட்டும் விடைபெற்று சென்றவர்... செக்குக்காக பிரதேச சபை வாசலில் காத்திருக்கும் சிலருக்கு டாட்டாக் காட்டி விட்டு அடுத்த நாள் அதிகாலையிலேயே கட்சிக் கூட்டத்திற்காக கொழும்பிற்கு பயணமாகி விட்டார். இவர் கொழும்பிற்கு போவதற்குமுன் அன்றை தினசரிகளின் மலையக பகுதியில் கல்வியற கல்லூரியின் கலை விழாவிலே இவர்... ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தம்பிசை ஓசை கேட்க வேண்டும்’ என்ற பேச்சின் சுருக்கம் வெளியாகி இருந்தது.

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 46

சிவராமுலின் வீட்டிற்கு வரும் சிலுவை... வாழியிலேயே குளிக்கப் போய்க் கொண்டிருக்கும் சிவராமுலின் மகளைப் பார்த்து கூடிந்தா தனம்... ஒங்கப்பாவூட்டுலையா இருக்கு...’
 ஓம் மாமா... அப்பாவக் கேட்டுற...
 யாராச்சும் செத்துப் பொய்யிட்டாங்கனா?’
 கூடிந்தா... நாக் கேட்டுக்கு மட்டும் பதில சொல்லு...’
 வூட்டுலெத்தான் இருக்கு...’

சிலுவை சிவராமுலின் வீட்டை அடைந்ததும் முகப்பறையில் பேரப்பிள்ளையை வைத்துக் கொண்டிருந்த சிவராமு...
 சிலுவையைக் கண்டதும்....
 கூடிவாப்பா சிலுவ... என்னா விசயம்...’ எனக்கேட்டார். கூடிஒன்றுமில்ல மச்சான்...
 சும்மா ஒரு வேலையா வந்தேன்...’
 என்ற சிலுவை கதிரையில் அமர்ந்து விட்டு கூடிமச்சா... நேத்து அந்திக்கே வர நெனச்சேன்... இந்த ஏத்தம் ஏறி எப்படி வந்ததுன்னு மலப்பா இருந்திட்டேன்./
 என்ற சிலுவை

கூடிமச்சா... நேத்து காலையில தேவா சேர் வூட்டுக்கு வேலைக்கு போயிருந்தேன்...’ என்றதும் கூடிதேவா சேரா...? என இடையில் விளங்காதது போலக் கேட்டார் சிவராமு.

கூடிஅதான் மச்சான்... பிரதேச சபை தலைவனா இருக்கிற தேவானந்தன் வூட்டுக்குத்தான்/ என்று சிலுவை சொன்னதும்....
 கூடிஓ ... அங்கயா...?
 ஆமா மச்சான். தேவா சேரு கொழும்புக்கு பொய்யிட்டு வரண்டு நாளாச்சி இன்னும் வல்ல..
 அவுங்க சம்சாரம் தான் இருக்கு...
 இப்ப நீ என்னா செய்யுன்னா...
 ஒந் தப்ப எடுத்துக்கிட்டு எங்சவ வா. ஒரு முக்கியமான வேலை இருக்கு.’

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 47

என்றான் சிலுவ

சிவராமுக்கு வியப்பாக இருந்தது.

‘ஏன்டா நா... எதுக்கு தப்ப எடுத்துக்கிட்டு அங்கவரனாம்.’ என்றவர்

தாழ்ந்த குரலில்...

‘ஏன்டா... அங்க யாரும் மண்டைய போட்டுட்டாங்களா...? எனக் கேட்டார்.

‘இந்தாப்பாரு ஒனக்கு எப்பவும்

அந்தப் புத்திதான்...’ என்ற சிலுவை...

‘நீ அங்க வந்து மாஸ்டர் வேல செய்யனும் என்றான்

என்னா... நான் வந்து மாஸ்டர் வேல செய்யனுமா...?’

‘ஆமா மச்சான்... நீ மொதல்லை ஒந் தப்ப எடுத்துக்கிட்டு ஏங்கல வாவே. அங்க வந்ததும் ஒனக்குபுரியும்.

சிவராமுவின் கையில் இருக்கும் குழந்தைக்கு பசிபோலும் அது அழத்தொடங்கியது.

‘ஏய்... ருக்கு... ருக்கு...!’

குசினியில் இருந்து சிவராமுவின் மனைவி ருக்கு.... அனத்திக் கொண்டே வந்தாள்.

‘புள்ளைக்கு பசிபோல... இந்தா பிடி...’

இப்பத்தானே ... தனம் பாலக் கொடுத்துட்டு குளிக்கப்போனா... அதுக்குள்ளவா பசி வந்திருச்சி..’ என்றவாறே அவள் குழந்தையை வாங்கிக் கொண்டாள்.

ருக்கு... நா.... ஒரு முக்கிய வேலையா ஒரு எடுத்துகுப் போறேன் நீ கொழுந்தையப் பார்த்துக்க...’ என்ற சிவராமுவைப் பார்த்த ருக்கு....

‘நீ... பாட்டுக்குப் வொயிட்டா....அப்புறம்...’

‘அதெல்லாம் வந்து கவனிக்கிறேன்

இப்ப போற எடத்தில கெடைக்குந்தானே’

‘சாவா...?’

‘இல்ல..’

‘சடங்கா...?’

‘அதெல்லாம் இல்ல... இது மாஸ்டர் வேலையாம்’

“ நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் ————— 48

‘மாஸ்டர் வேலையா....?’

‘அதெல்லாம் அங்க போனாத்தான் தெரியும்’

மச்சான்... போற எடம் ஒரு பெரிய எடம்...

கொஞ்சம் நல்லவே வா..... சிலுவை

அன்பு கட்டளையிட

இருப்பதில் நல்லதை உடுத்திக் கொண்டு சுவரில் தொங்கிய தப்பை நீண்ட நாட்களுக்கு பிறகு தொட்டு கும்பிட்டு எடுத்த சிவராமு... அதன் பின்பக்கம் அடைந்திருந்த கரப்பத்தான்களை தட்டிவிட்டு... தப்படி குச்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு சிலுவையோடு புறப்படலானான்.

‘நீ... வாங்கிட்டு வந்தாத்தான்

ஒலையில் போட முடியும்...

ருக்கு மீண்டும் தன் கணவனுக்கு ஞாபகப்படுத்தினான்.

சிலுவை சிவராமுவை தேவானந்தன் வீட்டிற்கு அழைத்துவந்து சிவராமுவின் திறமைகளையெல்லாம் அம்மா முன்னால் அவிழ்த்து வைத்தான்.

அம்மாவான.... தேவானந்தனின் மனைவி அம்பிகாவும்...

ஐயா... கல்லூரியில் நடந்த கலை விழாவில் முக்கியமாக என்னா சொன்னார் என்பதெல்லாம்...

வெண்டு நாளைக்கு முன்னால் எல்லாத் தமிழ் தினசரிகளிலும் வந்திருந்திச்சு. குறிப்பா....

ஒவ்வொரு வீட்டிலுமுள்ள சிறுவர்களுக்கும் மலையகத்தின் கலை கொக்கிஷமான தம்பிசையை தவிராமல் படித்துக் கொடுக்க வேண்டும்... என்று வலியுறுத்தி சொல்லி இருக்கிறார். அதை ஒவ்வொருவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

“ நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் ————— 49

நடேசு ஐயா நினைத்ததை அவரின் மனைவி மீனாட்சியம்மா இந்த மலையகத்துக்கு செய்தது போல... நானும் ஐயா சொன்னதை நிறைவேற்றத்தான் வேண்டும். ஐயா இப்ப இங்க இல்ல. கொழும்புக்கு போய் வரண்டு நாட்களாகி விட்டது.

ஒருவேளை ஐயா இன்றைக்கு வந்து விடலாம். அவர் இங்க வருவதற்கு முன் என் மகன் ஸ்ரீ வேந்தனுக்கு தப்பிசை பாடத்தை ஆரம்பித்து... அவர் வரும் போது அசத்த வேண்டும். ஐயாவின் கொள்கையை நிறைவேற்ற நான் முன்னுதாரமாக இருந்தால் தான்... மற்றவர்களும் அதை கடைப்பிடிப்பார்கள். மறுபடியும் ஐயா பிரதேச தலைவராக வரமுடியும். எனவே நீங்கள் ஒரு குரவாக இருந்து மகனுக்கு பாடத்தை நடத்த வேண்டும். இதுல இருந்து இன்னும் ஒரு மணி நேரத்துக்கு நல்ல நேரம்தான் இப்பவே நீங்கள் பாடத்தை ஆரம்பித்தால் சரி... என்று எல்லா விபரத்தையும் சிவராமுவிடம் சொன்னாள்... பிரதேச சபை தலைவரின் மனைவியான அம்பிகா.

சிவராமுவும் தன்னை குருஸ்தானத்திற்கு தயார் செய்துக் கொண்டார்.

வீட்டின் முகப்பு ஹோல்

சற்று தேக ஆரோக்கியம் குறைந்த அம்பிகாவின் தாய், தேவானந்தனின் சின்னம்மா, சமையல்காரர் வொண்ணு, அம்பிகா, சிலுவை, தோட்டக்கார ராசு, எடுபடி... தங்கராசு என்று சுகலையும் ஹோலில் ஆடம்.. நடராஜன் சிலைக்கு முன்னால் பூசை ஆரம்பமானது. அதில் ஏதோ ஒரு குறையைக் கண்ட சிலுவை... அம்பிகா மிஸ்ஸை அனுகி அம்மா... தம்பிக்கையால குருவுக்கு குரதடசனை கொடுக்க சொல்லுங்க/ என்றான் மெதுவான குரலில் சடிவெவளவு வைக்கலும்/ அம்மாவும் ரகசியமாகத்தான் கேட்டாள்.

ஒரு ஆயிரம்... மன சாட்சியை விட்டு சொன்னான்.

இவங்களுக்கு ஆயிரம் என்னா சாதாரணமான சல்லித்தானே என்று மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டாள்.

'ஆயிரம் போதும் தானே....? என்று அம்பிகா கேட்டாள்.

'ஏதுக்கும் ஒரு நூறக்கூட வைபுங்க வெறும் ஆயிரம் சரியில்லை...

சிலுவை தாராளமாகவே சொன்னான். தாம்புலத்தட்டில் வெற்றிகை பழுத் தோடு அயிரத்து நூற்றையும் வைத்து சிவராமு மடிஸ்டரிடம் கொடுத்த ஸ்ரீ வேந்தன்... தனக்கு குரவாக அமையப்பட்ட சிவராமுவிடம் பாடங்களில் விழுந்து வணங்கினான்.

இந்த வீட்டில் தனக்கு இப்படியொரு மரியாதை கிடைத்ததை எண்ணி சிவராமு குளிர்ந்து போய் விட்டார்.

இங்கே வேலைக்கு வரும் போதெல்லாம் வெளியில் நின்றே தேநீர் வாங்கிக் குடித்த சிலுவைக்கு இப்பொழுது இந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்க்க மிகவும் பெருமையாக இருந்தது.

சரி மச்சான் பாடத்த ஆரம்பி...

என்றான் சிலுவை...

சி... ஆரம்பிக்கலாம்... அதுக்கு முன்ன தப்ப காச்சிக்கணுமே...? என்றார் சிவராமு

தப்ப இங்க கொண்டா நான் காச்சி எடுத்து வர்றேன்... என்ற சிலுவை சிவராமுவிடமிருந்து தப்பை வாங்கிக் கொண்டு குசுனிக்கு ஓடினான்.

நல்ல நேரம் இருக்கும் போதே எல்லாம் நடக்கட்டும்... அம்மாவின் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த அம்பிகா சத்தமிட்டாள். சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் தப்பை சூடாக்கிக் கொண்டு சிலுவை வந்தான். சிவராமு பாடத்தை ஆரம்பித்தார்.

ரண்டன... ரண்டன... ரண்டன... தப்பில் மங்கள ஓசையை எழுப்பிவர்.... இதுதான் மங்கள் ஓசை என்று சொல்லி விட்டு மீண்டும் பலமாக ஓசையை எழுப்பினார். நடுவீட்டிலிருந்து அவர் தப்பொலிக்கிளம்ப... அது வீட்டில் எதிரொலித்தது.

கிரஹபிரதேசத்தின் போது நாதஸ்வரத்தின் மங்கள் ஓசை மட்டும் கேட்ட வீட்டில் இப்பொழுது மங்களகரமான தப்பிசையும் கேட்க ஆரம்பித்தது.

என்னனடா தலைவர் வீட்டுல தப்படிக்கிறாங்க... அக்கம் பக்கத்திலுள்ளோர்.... இந்த வீட்டை அண்ணாந்து பார்த்தார்கள்.

மனுஷன் சும்மா சொல்லக் கூடாது எதை மேடையில் சொன்னாரோ அதை அப்படியே செயலில் காட்ட ஆரம்பித்து விட்டார். தலைவரோட மகனுக்கு... எப்படி தப்பு அடிக்கனுமின்னு தப்படி பாடத்தை ஆரம்பிச்சுட்டாங்க.

அட அந்த வுட்ல இவ்வளவு நடக்குது எனக்கவர்கார்டு வைக்கலையே வெளியில ஒரு அங்கலாய்துக் கொண்டார். அதே நேரம்... கொழுப்பிற்கு போயிருந்த பிரதேச தலைவரின் வாகனம் அந்த வீட்டை அணமித்துக் கொண்டிருந்தது. வீட்டுல தப்பு சத்தம் கேட்குது சேர் டைவர் சொன்னதும்... ஆமா அதுதான் எனக்கும் அதிர்ச்சியா இருக்கு. மாமி சுகமில்லாமல் இருந்தாங்களை... விசனப்பட்டிக் கேட்ட தலைவருக்கு சாவு தப்படிக்கும் மங்கள தப்படிக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் விட்டதால்... அவருக்கு விசனம் சுவடியது. அதே நேரம்... மாமிதான் செத்திருக்கனும் அதுக்காக தப்புக்காரணையா வரச் சொல்லனும்... சாவுக்கு தப்படிச்சதெல்லாம் இப்ப மாறி போச்சே... யாரு இந்த ஏற்பாட்ட செஞ்சது. அந்த அம்பிகா மாட்டுக்கு புத்தியே இல்லை... உடனே எனக்கொரு போன் கொடுக்க வேண்டியது தானே... அங்கலாய்துக் கொண்டார் தலைவர்.

பாவம் அது என்னா செய்யும் சேர்.. செத்து போன ஆயப்பார்க்குமா... போனப் பார்க்குமா...? அந்த தங்கராசு நமக்கு போன் பண்ணியிருக்கலாந்தானே... என்றார் டைவர். வீட்டிற்கு முன்னால் போய் வாகனம் நின்றது. வீட்டிற்குள்ளிருந்து தப்படியோசைக் கேட்டாலும் அது ஒரு லைத்தோடு சேராமல் சிதறிக் கொண்டிருந்தது. தோளின் தப்பை மாட்டிக் கொண்டு தேவானந்தனின் மைந்தன்... கைப் போன போக்கில் தப்பை அடித்துக் கொண்டிருந்தான். தம்பி அப்படி இல்லை... இப்படி...

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 52

தப்புக்குச்ச இப்படித்தான் பிடிக்கனும்.... சைகைமூலம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார் சிவராஜ்.

அவனும் அதை விளங்கிக் கொண்டவன் போல தண்டக்கு, தண்டக்கு என்று தாறுமாறாக அடித்துக் கொண்டிருந்தான். இந்த காட்சியைப் பார்த்ததும் தலைவருக்கு ஆத்திரமும் கோபமும் பொத்துக் கொண்டு வந்தது.

ஏய் எல்லாம் நிறுத்துங்க... அவரின் ஆத்திரக் குரல்... தப்படி ஓசையை விட உரத்துக் கேட்டது. கப்... சிப்... ஓரே நிசுப்தம்.

தப்படி ஓசையில் வாகனம் வந்ததை கூட கவனியாத அம்பிகா... இப்பொழுது கணவரைக் கண்டதும்... மெல்ல எழுந்தாள். ஏண்டி இதைல்லாம் உன் வேலையா...? என்று அவளைப் பார்த்து ஆத்திரத்தோடு கேட்டத் தலைவர்... தோளில் தப்போடு நிற்கும் மகனைப் பார்த்து...

எதுக்கு ராஜா ஒனக்கு இந்த கதி... நீ தப்படிச்சித்தான் பொழைக்கனுமா...? நான் சும்மா ஒரு பேச்சுக்கு சொன்னா அதையெல்லாம் நம்பனுமா... அடே... நம்பச் சாதியில யாருமே தப்பத் தொட்டதில்லையே... இப்ப ஒங்கம்மா... ஒன்ன தப்படிக்கவச்சிட்டாளே... என்று சொல்லிக் கொண்டே .... ஆத்திரப் பட்டவர்...

ஆவேசத்தோடு அச்சிறுவனின் தோளில் கிடந்த தப்பைக் கழற்றி... ஏய் போங்கடா... இந்த வுட்டவிட்டே போங்க... கேவலம் எங்க வீட்டுள்ள தப்பத்தூக்கிட்டு வந்திடன்களை...

அது மட்டுமா... ஏம் மகனையும் தப்படிக்க வச்சிட்டன்களை... பாவிகளே நீங்க நாசம்மா போங்கடா...! என்று ஆத்திரத்தோடு தப்பை தூக்கி வெளியில் வீசும்... அது வாசலில் உருண்டுக் கொண்டு ஓடியது.

கட்டை அவிழ்த்துக் கொண்டு ஓடும் கன்றுக் குட்டியை பிடிக்க ஓடுவது போல சிவராஜமும், சிலுவையும் ஓடும் தப்பை போய் பிடித்தனர்.

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 53

வெளியில வந்து கத்தினார் தலைவர்
கும்மா போ... தலைவரே.... நீயெல்லாம் ஒரு மனுஷனா... தூத்தேரி.... நீ
மேடையில் சொல்லுறது ஒண்ணு, செய்யறது ஒண்ணு...! வா... அடுத்த முற
ஓட்டுக்கேட்டுக்கிட்டு வா.... அப்பறம் என்னா செய்யறம் பாரு.... ஏய்... என்னபா
செய்வீங்க....!

என்று தலைவர் கோவத்தோடு கேட்க....
அதுவா ... இதுதான்... என்று ஆத்திரத்தோடு சொன்ன சிவராஜ தன் ஆத்திரம்
தீரும் வரைக்கும் சாவுத்தப்பு ஓசையை தன் தப்பில் எழுப்பலானான்.
உண்மையிலேயே இங்கொரு சுவம் விழுந்து விட்டது என்பது போல அந்த
ஓசை.... ஆத்திரமாகவே ஒலித்தது. அந்த சாவுக்கு ஏற்றவாறு சிலுவையும்
தன் லைஞ்சை மேலும் கீழும் வீசியப்படி....

ஐயோ திருவலமே....

ஐயோ திருவலமே....

ஆன மட்டும் பொய் சொன்ன

எங்கப்பன் திருவாய்க்கு....

போட்டா புழுவாகும்

பொங்கரிவி நஞ்சாகும்

வெண்டனா....

தில்லு முல்லுக்காரன்

எங்கப்பன் திருட்டு முழிக்காரன்

அந்த திருட்டு முழிகாரனுக்கு... நா....

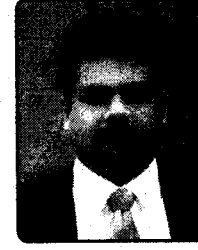
பருத்தியில கோடி.... நான்....

பண்ணித்தான் கொண்பாறேன்....

என்று குதகலமாக

ஆடிக்கொண்டே பின்னால் போய் கொண்டிருந்தான்.

(கற்பனையும் உண்டு)

இளமையின் கீதம்

(சீன பழைமை சமூகத்தை எதிர்த்து
போரிட்ட ஒரு இளம் பெண்ணின் கதை)

லெனின் மதிவானம்

'இளமையின் கீதம்/ என்ற நாவல் சீன முற்போக்கு
இந்தியவாதியான யாங்மோவின் ஆற்றல்மிக்க படைப்பாகும். இந்நாவல்
கிட்டத்தட்ட 748 பக்கங்களை கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இந்நாவலை
மயிலை பாலு தமிழிலே மொழிப்பெயர்த்துள்ளார். மார்ஸிம் கார்த்தியின்
ஷதாய்/ நாவல் ரசிய புரட்சிக்கு முன் எழுதப்பட்டதாகும். அந்நாவலுக்கு ரசிய
புரட்சியை சரியான திசையில் இட்டு சென்றதில் முக்கிய பங்குண்டு.
இந்நிலையில் மார்ஸிம் கோர்க்கியின் அனுபவங்களை உள்வாங்கி அதன்
வழியில் பட்டைத்தீட்டப்பட்ட அறுவடையாகவும் சில சமயங்களில் அதன்
சிகரமாகவும் இந்நாவல் விளங்குகின்றது.
கதை இப்படிதான் தொடங்குகின்றது.....!

பழைய சீன நிலப் பிரபுத் துவ
வாழ்க்கையினால் சீரழிக்கப்பட்ட குடியான
பெண் பெற்றிருந்த மகள் தான் கதையின்
கதாநாயகி லின் டாவோசிங். பல்வேறுபட்ட
நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் நிற்கதியான
டாவோசிங் தன்னந்தனியாக தனது உணரை
விட்டு வெளியேறி வேறொரு கிராமத்திற்கு
வந்திறங்கும் காட்சியிலிருந்து
தொடங்குகின்றது நாவல்.

தேடிப்போன மாமாவும் அந்த கடலோர
கிராமத்தில் இல்லாமல் இருக்க,
ஆதரவின்றி குழப்பத்தில் மூழ்கும்
டாவோசிங் தன்னை மறந்து கடலின்

அழகினை ரசித்து களிப்பறுவதும் பின் நிராதரவாக நிற்கும் அவளை மேலும் துன்ப துயரங்கள் துரத்த மிகவும் தளர்ந்து தம்வகைக்கு முயற்சிக்கின்றனர்.

இந்நிலையில் டாவோசிங் மீது காதல் கொண்டு அவளை அறிபாமல் பின்தொடரும் யுங் சே என்ற பல்கலைக்கழக மாணவனால் அவள் காப்பாற்றப்படுகின்றாள். பின்னர் இருவரும் காதலர்களாகி கணவன் மனைவியாக வாழ்கின்றனர். பின்னாட்களில் (1930களில்) சீனாவில் மகத்தான போராட்டமானது தேசத்தின் தலைவிதியை இளைய தலைமுறையினரின் தலைவிதியுடன் ஒன்றாக சேர்த்து போராட வேண்டியக் காலக்கட்டத்தில் லூசியா - சுவான் என்ற பல்கலைக்கழக மாணவர் மூலமாக அரசியல் அறிவினையும் அமைப்பாக்க உணர்வினையும் பெறுகின்றாள் டாவோசிங்.

1930களில் ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியமானது சீனாவின் மீதான தனது ஆக் கிரமிப்பை கட்ட விழுத்திருந்தது. இப்போராட்டத்தில் சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது ஏகாதிபத்தியத்திற்கு

எதிராகவும் உள்நாடு பிற்போக்குவாதிகளுக்கு எதிராகவும் தீவிரமாக போராடியது. இத்தகைய பின்னணியில் கதைமாந்தர்களுடைய இயக்கங்களையும் பொருளாக கொண்டு எழுதப்பட்டதே இந்நாவல்.

கதையில் வரும் பாத்திரங்கள் யாவும் தன்னிகரற்ற தலைவர்களாகவோ அல்லது பிறவி நாயகர்களாகவோ சித்தரிக்கப் பட்டவில்லை. மாறாக அன்றைய வாழ்க்கைப் போராட்டத்தின் ஊடாக - புதிய ஜனநாயக புரட்சியின் மூலம் வெளிப்பட்ட மனிதர்களே படைப்பாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 56

சிறு முதலாளிகள், சிறு உடமையாளர்கள், அறிவு ஜீவிகள், சூலி விவசாயிகள், பாட்டாளிகள் என பலத்தரப்பட்டோர் இந்நாவலில் இடம்பெறுகின்றனர். தமது வர்க்க நிலைப்பாடுகளுக்கேற்ப தமது சிந்தனை வன்முறைகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

இதுவரைக் காலம் தமது ஒவ்வொரு தலைமுறைக்காகவும் சேகரித்து வைத்த நாகரிகங்கள் அனைத்தையுமே இந்நாட்டின் மானிடம் இழந்து அம்மனமாகி இருக்கும் ஓர் காலக்கட்ட ஆர்ப்பரிப்பில் டைசுக்கணக்கான இளைஞர்கள் தமது தேசத்தின்

தலைவிதியை மாற்றுவதற்காக போராடிக் கொண்டுமிருக்கின்ற ஒரு காலக் கட்டத்தில், சமகால போராட்டத்திலிருந்து விலகி நூலகசாலைக்குள்ளும் பரிசோதனை அறைக்குறும் இருந்துக் கொண்டு புரட்சி குறித்த அவதூறுகளை பேசும் சிறு முதலாளித்துவ பண்பு சீனாவிற்கு மட்டும் உரித்தானதல்ல. மக்கள் சார்பான தத்துவங்களையும் இலக்கணங்களையும் இவர்கள் தமது சுயநலத்தின் பேரில் தமக்கேற்றவகையில் மாற்றியமைக்க முனைகின்றார்கள். கூடிக்கூடி மூச்சில் புரட்சி அல்லது வீழ்ச்சி// என சுப்பாடு எழுப்பும் இக் கனவான்களை தான் லெனின் புரட்சிகர வாய்ச் சொல் வீரர்கள் என விமர்சிக்கின்றார். இத்தகைய சந்தர்ப்பவாதிகளால் புரட்சி எவ்வாறு காட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றது என்பதற்கு நாவலில் வரும் பாத்திரங்களான சூ நிங், தய்யூ ஆகியோர் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

யாவற்றுக்கும் மேலாக புரட்சிகர காலத்தில் காதல் கூட எவ்வாறு ஓர் சமுதாயம் சார்ந்ததாக வெளிப்படுகின்றது என்பதற்கு பின்வரும் இரு காதல் கடிதங்கள் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

யூ யுங்சே தனது மனைவியான டாவோ சிங் புரட்சிகர இயக்கத்தில் பங்கெடுப்பது குறித்து ஆத்திரமற்று லூசியா சுவான் என்ற கம்யூனிஸ்டுக்கு எழுதுகின்ற கடிதத்தின் சில வரிகள் இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றன.

“சில கொள்கைகளை பிரச்சாரம் செய்ததன் மூலம்

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 57

என் மனைவியின் மனதை நீ ரொம்பவும் கெடுத்து விட்டிருப்பதை நான் காண்கின்றேன். அவள் உனது ஆணையப்படியே செயல்படுகிறாள். எப்போது பார்த்தாலும் கூடிக்கொண்டிருக்கிறாள்” என்று தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறான்.

மிக மோசமான முறையில் எங்களது குடும்ப மகிழ்ச்சி மறைந்து விட்டது. நீ உன் விருப்பம் போல் நடந்து கொள்ளலாம் என்றாலும் எனது துன்பத்தில் நீ இன்பம் காண்பதும் எனது அவலத்தில் நீ உனது வாய்ப்பை வளர்த்துக் கொள்வதும் எவ்வளவு வருந்தத்தக்கது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நீதிநெறி இருக்க வேண்டும்.....”

யு யுங்சேயை பிரிந்து ஆற்றல் மிக்க தோழராக கட்சி பணிகளை முன்னேடுக்கும் பாலா சிங்கின் தன்னலமற்ற போக்கு, ஆளுமை நேர்மை என்பன அவள் மீதான மெல்லிய காதலை லா சியா - சுவானுக்கு தோற்றுவித்திருந்தது. சிறைப்பட்டு மரணத்தின் வாயிலில் நின்று கொண்டிருக்கும் போது அவன் தன் காதலை கடிதம் மூலம் இவ்வாறு வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கிறான்.

“கடந்த ஆண்டுகளில் கொடுஞ்சிறையில் இருந்த போது உலகின் மிக முன்னேறிய வர்க்கத்தின் போராடியாக நீ மாறிவிடுவாய் என்று நான் முன்னோக்கிப் பார்த்தேன். புரட்சியை முன்னேடுத்துச் செல்பவர்களில் ஒருவராகவும் இருப்பாய் தோழரே. வெற்றியின் நேரத்தை விரிவுபடுத்துவதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் கம்யூனிஸ்டுகள் இரத்தம் சிந்துகின்றார்கள், உயிர்த்தியாகம் செய்கிறார்கள்..... அன்புத் தோழரே, அன்பு பாலாசின் எனது முறை விரைவிலே வரக்கூடும்”

இறு வேறுபட்ட நாகரீகங்களின் வீச்சை நாம் இங்கு தரிசிக்கின்றோம். முன்னைய கடிதம் தனது காதல், மகிழ்ச்சி, இன்பம் குறித்து புலம்புகின்றது. பின்னையது இப்போராட்டத்தில் தான் கொல்லப்பட்டாலும் தன் காதலி அதனை முன்னேடுத்து செல்வாள் என்ற நம்பிக்கையும் கூடவே புரட்சிக்கூறிய கம்பீரத்தையும் நமக்கு வழங்குகின்றது.

“ நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 58

இந்த நவீனம் பழையமைச் சமூகத்தை எதிர்த்தும் போரிட்ட ஒரு இளம் பெண் அறிவு ஜீவியின் கதையாகும். தாய் நாவலில் ஒரு சாதாரண தாய் எவ்வாறு புரட்சிகர ஆளுமைக்குள் கொண்டு வரப்பட்டாளோ அவ்வாறே

இந்நூலில் ஒரு சாதாரண பெண் புரட்சிகர ஆளுமைக்குள் கொண்டு வரப்பட்டு மிக தீவிரமான கம்யூனிஸ்டாக மாறி சீன தேசத்தின் விடுதலைக்காக போராடுகிறாள். மறுபுறத்தில் சீனாவின் பண்ணையாடிமைத் தனத்திற்கு பழியான தனது தாய் லிண்டோவை போன்று அந்த அடிமை வாழ்க்கை முறைக்குள் மட்டும் கட்டுண்டுக் கிடக்காது. கதாநாயகி பாலா

சிங் தனது முதல் காதலன் சந்தர்ப்பவாதி என்று தெரிந்தும் அவனை துணிவாக விட்டு விலகி செல்கின்றாள். அந்தவகையில் ஒரு பெண்ணின் ஆளுமையை அழகுற சித்தரித்துக் காட்டப்படுவதில் இந்நாவல் வெற்றியடைகின்றது.

சரித்திரத்தின் தூர தொலைவில், வரலாற்றில் நம்மீது பலாத்தகாரம் கொண்டுள்ள நொடிய கொடு அலைக்கழிப்புகளினூடே ஒரு உறுதியை இனி ஒரு விதி செய்ய இந்நாவலின் அனுபவங்கள் நமக்கு ஆதர்சனமாக அமைகின்றன.

இனிவரும் காலங்களில் எமது தலைமுறையினருக்கு வெறுமனே சகித்துக் கொண்டு போகும் பண்பை கற்றுக் கொடுக்காமல் அவற்றினை எதிர்த்து போராடும் பண்பை கற்றுக் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. நிமிர்ந்து நிற்கவும் வாழ்க்கைக்காக போராடவும் முற்படுகின்ற போது இந்நாவல் அவர்களின் கையில் வலிமை மிக்க ஆயுதமாக திகழும் என நம்பலாம்.

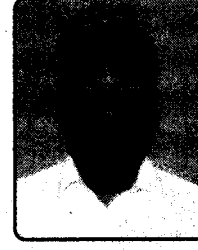
இறுதியாக மொழிப்பெயர்ப்பு பற்றிக் கூறுவதாயின் நாவலின் உள்ளடக்கம் உருவம் சிதைபாதவகையில் மிக எளிமையான எழுத்து நடையில் மயிலை பாலா தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்கள். நெருடலற்ற அவரது மொழிப்பெயர்ப்பு சீன வாழ்வுடன் எம்மை இணைக்கின்றது.

“ நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 59

இத்தகைய நவீனத்தை தமிழ் வெளிக் கொணர்வதன் மூலமாக தமிழ் இலக்கியத்திற்கு காத்திரமானதொரு பங்களிப்பினை நல்கியிருக்கிறார் மொழிபெயர்ப்பாளர். அந்தவகையில் இந்நாவல் தன்னால் இயன்ற மட்டும் மக்களின் சுக துக்கங்களை இசைக்க முனைகின்றது. இந்நூலை வாங்குங்கள், படிபுங்கள், ரசியுங்கள், விமர்சியுங்கள், பலருக்கு சொல்லுங்கள் என்று வாசகர்களை உரிமைபுடன் கேட்டுக்கொள்ளலாமா?

இந்நூலில் ஒரு சாதாரண பெண் புரட்சிகர ஆளுமைக்குள் கொண்டு வரப்பட்டு மிக தீவிரமான கம்யூனிஸ்டாக மாறி சீன தேசத்தின் விடுதலைக்காக போராடுகிறார். மறுபுறத்தில் சீனாவின் பண்கையாடிமைத் தனத்திற்கு பழியான தனது தாய் லிண்டோவை போன்று அந்த அடிமை வாழ்க்கை முறைக்குள் மட்டும் கட்டுண்டுக் கிடக்காது. கதாநாயகி பாவோ

சிங் தனது முதல் காதலன் சந்தர்ப்பவாதி என்று தெரிந்தும் அவனை துணிவாக விட்டு விலகி செல்கின்றாள். அந்தவகையில் ஒரு பெண்ணின் ஆளுமையை அழகுற சித்தரித்துக் காட்டப்படுவதில் இந்நாவல் வெற்றியடைகின்றது.

மலையக மக்களும் - தேசிய தினத்துவ
ஜனநாயக - மனித உரிமை மறுப்புக்களும்

அ.லோறன்ஸ்,

அறிமுகம்

மலையக தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டில் 1820களில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக தென்னிந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வந்து குடியேற்றப்பட்டனர். அவர்கள் இங்கு கூட்டி வரப்பட்டபோது பல்வேறு விதமான வாக்குறுதிகள் வழங்கப்பட்டன. அவற்றில் அம்மக்கள் இந்நாட்டின் ஏனைய மக்களை போல், சகல விதமான உரிமைகளும் பெற்று, வாழக்கூடிய சூழல் உருவாக்கப்படும் என்று பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளால், இந்திய அரசாங்கத்திற்கு உறுதி மொழி வழங்கப்பட்டது. ஆனால் 1,1/2 நூற்றாண்டுகள் கடந்தும், இலங்கையில் இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக முனைப்பாக பேசப்படும் இந்த நிமிடத்திலும் கூட, 15 இலட்சம் மலையக தமிழ் மக்கள், இந்த நாட்டில் முழுமையான பிரஜைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

இந்த மலையக மக்களை பொறுத்தவரையில், 2000 அடிகளுக்கு மேற்பட்ட அடர்ந்த காடாக இருந்த மலையக பகுதிகளை, வளங்கொலிக்கும் பெருந்தோட்டங்களாக மாற்றி, நாட்டின் அந்நிய செனாவணியில் பெரும் பகுதியை ஈட்டிக் கொடுத்த போதிலும், இந்த நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும், ஏனைய சகல அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கும், இவர்களின் உழைப்பு பெரும் காரணியாக இருந்தபோதும், இவர்கள் இந்நாட்டின் முழுமையான பிரஜைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

உலகில் ஒரு நாட்டில் 5 வருடங்களுக்கு மேல் வாழுகின்ற மக்கள், அந்நாட்டும் பிரஜைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றார்கள். இந்தியாவிலிருந்து இதே காலப்பகுதியில் மலேசியா, பிஜி, மொரிசியஸ்,

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் ————— 61

தென்னாபிரிக்கா சென்ற மக்கள், அந்நாட்டு பிரஜைகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனர். பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து பெருந்தோட்ட பகுதியில் வேலை செய்வதற்காக சென்ற பல இலட்ச மக்கள், அவ்வவ் நாடுகளில் குடியரிமை பெற்று வாழுகின்றனர். ஆனால் ஒரு நூற்றாண்டு கடந்தும் இலங்கையில் இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக மிக முனைப்பாக பேசப்படும் இக்கால கட்டத்திலும், இந்த நாட்டில் வடகிழக்கு தமிழர்களுக்கும், முஸ்லிம் மக்களுக்கும் நிகரான சனத்தொகையை கொண்ட மலையக தமிழ் மக்கள் இந்த நாட்டின் முழுமையான பிரஜைகளாக கணிக்கப்பட்டு தேசிய நிரோட்டத்தோடு இணைத்துக் கொள்ளலாமல் ஓரங்கட்டப்பட்டிருப்பது இம்மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரதான பிரச்சினையாகும்.

இலங்கையில் ஆக கூடுதலாக யாழ் மாவட்டத்தில் தான் ஆறு இலட்சம் தமிழர்கள் வாழுகின்றார்கள். இரண்டாவதாக தமிழர்கள் கூடுதலாக வாழும் மாவட்டம் நுவரெலியா மாவட்டமாகும். இந்த மாவட்டங்களுக்கு மேலதிகமாக பதுளை, கண்டி, இரத்தினபுரி, கேகாலை, காலி, மாத்தறை, வவுனியா, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மன்னார், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பகுதிகளிலும், மலையக தமிழ் மக்கள் பரந்து வாழுகின்றார்கள்.

பகுதி 1

மலையக தமிழ் மக்களும், தேசிய கிணத்துவ உரிமை மறுப்பும்.

குடியேற்றவாதத்தின் விளைவாகவே, இந்திய சமூகத்தில் ஏற்பட்ட சமூக அசைவியக்கத்தின் ஒரு விளைவாகவே, இலங்கையில் இரண்டாயிரம் அடிகளுக்கு மேற்பட்ட மத்திய மலைநாட்டில் 'இந்திய வம்சாவழியினர்' என்று அழைக்கப்பட்ட, இன்று மலையக தமிழர் என்று அடையாளம் காட்டப்படுகின்ற மக்கள் சுவட்டத்தினர் கொண்டு வந்து குடியேற்றப்பட்டனர். மலையக தமிழ் மக்களினது சமூக, அரசியல் பிரச்சினை எதுவாக இருப்பினும், அவற்றின் தோற்றத்துக்கு அதாவது மறுவார்த்தையில் கூறுவதானால், மலையக தமிழ் மக்களின் சமகால அரசியலுக்கு, வித்திட்டது பிரித்தானிய குடியேற்றவாதமே, என்பது மறைக்க முடியாத உண்மையாகும்.

மலையக மக்களின் பிரச்சினை வெறும் கூலி தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையாகவே பார்க்கப்பட்டது.

1820களில் பின் இந்த நாட்டில் குடியேறிய மலையக தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை 1964ம் ஆண்டு சிறிமா சாஸ்த்திரி ஒப்பந்தம் கொண்டு வரும்வரை, இது இந்திய அரசினதும், இலங்கை அரசினதும் பிரச்சினையாகவே பார்க்கப்பட்டது. அதாவது தோட்ட தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அரசியல் பிரச்சினை, 60கள் வரை இலங்கைக்கும், இந்தியாவிற்கும் இடையிலான இராஜிய உறவுகள் தொடர்பான பிரச்சினையின் உடம்பிரச்சினையாகவே பார்க்கப்பட்டது. அம்மக்களது சமூக, அரசியல், பொருளாதார பின்னணியில், ஓர் இனத்துவ பிரச்சினையாக பார்க்கப்படாமல், வெறுமனே கூலித் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையாகவே அணுகப்பட்டது.

குடியேற்றவாதத்தின் ஒரு விளைவாகவே இம் மக்கள் இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்டாலும் 1890 ஆம் ஆண்டுகளின் பின், படிப்படியாக இம்மக்களின் வாழ்க்கையில் ஒருசில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1920ஆம், 1924ஆம் ஆண்டுகளில் சட்ட நிருபன சபைகளில் இந்தியர்களுக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அதனை தொடர்ந்து 1931ம், 1936ஆம் ஆண்டுகளில் அரசாங்க சபைக்கும், 1947ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்திற்கும் இந்திய தமிழர்கள் சார்பாக பிரதிநிதிகள் தெரிவாகும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்றம் மலையக தமிழ் மக்களின் நாட்டுரிமையை பறித்தது.

1820களில் தோட்ட தொழிலாளர்களின் வருகைக்கும், 1964ஆம் ஆண்டு பிரஜாவுரிமை சட்டத்தின் அடிப்படையில் மலையக தமிழ் மக்களின் வாக்குரிமை பிறப்பிற்கும் இடையில், சில முன்னேற்றங்கள் காணப்பட்டாலும், சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்றம் கொண்டு வந்த, இரண்டு பிரதான சட்டங்கள், இம்மக்களின் வாழ்க்கையை அடியோடு மாற்றியதோடல்லாமல், இம்மக்களை 30 வருடங்கள் இந்த நாட்டின் அரசியல் அநாதைகளாக்கி விட்டன.

அந்த இரண்டு மனித உரிமை மீறல் சட்டங்கள் தான், 1948ஆம் ஆண்டு பிரஜாவுரிமை சட்டமும், 1949ம் ஆண்டின் பாராளுமன்றத் தேர்தல் திருத்தச் சட்டமாமும். இந்தச் சட்டங்களின் பாராதுாரம் அன்று அவ்வளவாக தெரியவில்லை. மலையக தமிழ் மக்கள் கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கு மேல் அரசியல் அநாதைகளைக்கப்பட்டு சமகால அரசியலில் அனாபவித்த மிக மோசமான அடக்குமுறை இந்த சட்டங்களின் கொடுரத்தன்மைக்கு சான்று பகர்வதாக உள்ளது.

இம்மக்கள் அரசியல் பிரதிநிதித்துவமற்று, அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளிலேயே புறக்கணிக்கப்பட்டு, அவர்கள் தேசிய நிரோட்டத்திலிருந்து புறநதன்ளப்பட்டு, இந்நாட்டின் ஓரங்கப்பட்ட சமுகமாக விளங்குவதற்கு, இச்சட்டங்கள் சமகால அரசியலிலே முக்கிய கருவியாக அமைந்தன. இச்சட்டங்களிலே காணப்பட்ட மிக மோசமான ஆனால் நுணுக்கமான அடக்கு முறையை, பிரித்தானியர்கள் கண்டு கொள்ளாதது, சிங்கள வகுந்தேசிய வெறியர்களை திருப்தி படுத்துவதிலேயே கண்ணூறும் கருத்துமாக இருந்தனர் என்பதை காட்டுவதாக அமைகின்றது. சர்வதேச சட்ட விதிகளையே மீறுவதாக இது அமைந்தது.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சாசனம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஆண்டே எமது மனித உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன

பிரித்தானிய குடியேற்ற ஆட்சியின்போது இலங்கை மக்கள் எப்படி நடத்தப்பட்டார்களோ அது வேறு விடயம். ஆனால் இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின் இலங்கையிலிருந்த அனைத்து சமுகத் தலைவர்களுக்கும், கட்சிகளுக்கும், இந்த நாட்டை கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்த பிறகு, இந்த நாட்டை கட்டியெழுப்பும் பணியில் மலையக தமிழ் மக்களையும் இணைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் இலங்கையின் சுதந்திரத்தின் பின்னான, முதல் பாராளுமன்றத்திலேயே, கிட்டத்தட்ட ஆறு இலட்சம் மக்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டமை, 20ஆம் நூற்றாண்டில் நடந்த மாபெரும் அநீதியும், மோசமான மனிதவுரிமை மீறலுமாகும்.

1948ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 10ஆம் திகதி சர்வதேச நாடுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மனிதவுரிமை சாசனத்தில் 15வது உருப்பரை (1) ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு தேசிய இனத்தவராக இருக்கும் உரிமை உண்டு. (2) எவரது தேசிய இனத்துவமும், மனம் போக்கான வகையில் பறிக்கப்படவோ, தேசிய இனத்துவத்தை மாற்றுவதற்கான உரிமை மறுக்கப்படுவதோ, ஆகாது என வழிநுத்துகின்றது. சர்வதேச மனிதவுரிமை பிரகடனம் பிரகடனம் படுத்தப்பட்ட அதே ஆண்டிலேயே எமது பிரஜா உரிமையும், வாக்குரிமையும் பறிக்கப்பட்டது. ஆகவே இதனை விட மனிதவுரிமை மீறல் இருக்குமா என்பது சந்தேகமே!

ஆகவே மலையக தமிழ் மக்களின் இந்த பிரஜாவுரிமை பறிப்பு, சமகால அரசியலில் ஒரு மனிதவுரிமை கண்ணோட்டத்தில் சூட பார்த்து நிவர்த்திக்கப்படாமல், இன்றும் பிரஜா உரிமை பிரச்சினை, எமது இலங்கையின் நிகழ்ச்சி நிரலிலிருந்து அகற்றப்படாமல் இருப்பது வெட்ககேடான செயலாகும். எனவே மலையக தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை இன்றும் பிரஜாவுரிமை பிரச்சினையாக மட்டுப்படுத்தி கொண்டிருக்கும், மலையக தமிழ் தலைவர்களும், தேசிய கட்சிகளை சார்ந்த தலைவர்களும் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டிய விடயமாகும்.

எமது பிரச்சினை பிரஜாவுரிமை பிரச்சினையாகவே பார்க்கப்பட்டது அல்லது மட்டுப்படுத்தப்பட்டது.

1948ம் ஆண்டு எமது நாட்டுரிமை பறிக்கப்பட்டதன் விளைவாக 1977ம் ஆண்டுவரை கிட்டத்தட்ட மூன்று தசாப்தங்கள், 30 ஆண்டுகள் எமது பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் இல்லாதொழிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு, எமது மக்களினதும், தலைவர்களினதும் முழுச் சக்தியுமே பிரஜாவுரிமையை மீளும் பெறுவதிலேயே கழிந்தது. இதயசுத்தியோடு, சிலப்போராட்டங்கள் நடாத்தப்பட்டாலும், அதன் பிறகு மலையக தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை 2003ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் மிக அண்மையில் கொண்டுவரப்பட்ட, பிரஜாவுரிமை சட்டம் வரை, எமது பிரச்சினையே, பிரஜாவுரிமை சட்டம் போன்றே பார்க்கப்பட்டது.

எமது தேசியத்தின் அடையாளத்தையும், தேசிய இனவுரிமையை நிலைநாட்டுவதன் மூலம், எமது பிரஜாவுரிமை பிரச்சினை உட்பட, எமது சகல உரிமைகளையும், இந்தநாட்டின் ஏனைய தேசிய இனங்களுக்கு உள்நாடுபோல் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் என்ற, தொலைநோக்கு பார்வையில் எமது பரிச்சினை பார்க்கப்படவில்லை.

தேசிய கட்சிகளை பொருத்தவகையில், அது ஜக்கிய தேசிய கட்சியாக இருந்தாலும், அல்லது ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திர கட்சியாக இருந்தாலும், இந்த மக்களின் வாக்கு வாங்கியை எப்படி தமது ஆட்சி அதிகாரத்திற்கும், இருப்புக்கும், பயன்படுத்திக்கொள்வது என்றே பார்க்கப்பட்டது.

ஆகவே மலையக தமிழ் மக்களின் பிரஜாவுரிமை பிரச்சினை, ஒவ்வொரு கட்சியினதும் நலன் சார்ந்த பிரச்சினையாகவும், அவர்களது வாக்கு வாங்கியை குறிக்கோளாக கொண்டதாகவும் அமைந்ததே அல்லாமல் மலையக தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை நீண்ட காலநோக்கில் முழுமையாக தீர்க்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பார்க்கப்படவில்லை. எனவே எமது தலைவர்கள் உட்பட தேசிய கட்சிகள் வரை எமது மக்களின் பிரச்சினையை ஒரு பிரஜாவுரிமை பிரச்சினையாக மாத்திரமே மட்டுப்படுத்தி பார்த்துள்ளனர். பிரஜாவுரிமை பிரச்சினையோடு இம்மக்களுக்கு சகல உரிமைகளும் வழங்கப்பட்டு மற்ற இனங்களை போல தேசிய நீரோட்டத்தில் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்ற அபிமானையோடு பார்க்கப்படவில்லை.

பகுதி 11

அரசியல் பிரதிநிதித்துவ மறுப்பும், மலையக தமிழ் மக்களும்

1948ஆம் ஆண்டு மலையக தமிழ் மக்களது பிரஜாவுரிமை, வாக்குரிமை பறிப்பு அவர்களது பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம், மாகாணசபை பிரதிநிதித்துவம், உள்நாட்சி பிரதிநிதித்துவம் சகலதற்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு மிக அடிப்படையாக அமைந்துவிட்டது. இந்த வாக்குரிமை பறிப்பு நிகரான, சமாதானமான மனிதவுரிமை மீறல் உலகில் வேறு எந்த பகுதியிலும் நடந்தது கிடையாது.

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ்

உலகில் இவ்வளவு பெருந்தொகையான சனத்தொகையை கொண்ட ஒரு மக்கள் கூட்டத்தின் அடிப்படையுரிமை பறிக்கப்பட்ட சம்பவத்தை சுட்டிக்காட்டுவது கடினம். இந்த பிரஜாவுரிமை பறிப்புத்தான் 80 சதவீதமான இந்த மக்களின் வாக்குரிமையை பறிப்பதற்கு காரணமாகியது. இதன் அடிப்படையிலேயே இன்றுவரையிலும், எமது பாராளுமன்ற, உள்நாட்சி பிரதிநிதித்துவம் உரியமுறையில் அதன் சனத்தொகை, அதன்செறிவு, புவியியல் அடிப்படையில் கிடைக்கவில்லை.

இதன் பிரதியலனாக 1947ம் ஆண்டு தேர்தலிலே அன்றைய 101 பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களை கொண்ட பாராளுமன்றத்திலே எமக்கிருந்த 8 பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் இல்லாதுபோய்விட்டது. அது அன்றைய பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்திலே 8 சதவீத பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவமாகும். 225 பேர்கள் உள்ள (2010) இன்றைய பாராளுமன்றத்தில் எமக்கிருக்கின்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் 6 பேர்களாகும். இது 3 வீதத்திற்கும் குறைவானது. 1947ல் எமக்கிருந்த 8சதவீத பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் 2010ஆம் ஆண்டு 3 சதவீதமாக குறைந்துள்ளது. கீழ்க்காணும் அட்டவணை 1ல் 1947ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் இருந்த மலையக பிரதிநிதிகளின் விபரங்களை காட்டுகின்றது.

அட்டவணை 1

1947ம் ஆண்டு மலையக பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம்

இல	பாராளுமன்ற உறுப்பினர்	தேர்தல் தொகுதி	மாவட்டம்.
01	கே.குமாரவேலு	கொட்டகலை	நுவரெலியா
02	ஜி.ஆர்.மேத்தா	மஸ்கெலியா	நுவரெலியா
03	வீ.ஈ.ஆர்.எஸ். தொண்டமான்	நுவரெலியா	நுவரெலியா
04	சி.வி.வேலுப்பிள்ளை	தலவாக்கலை	நுவரெலியா
05	கே.வி.நடராஜ்	பண்டாரவளை	பதுளை
06	எஸ்.எம்.வி.சுப்பையா	பதுளை	பதுளை
07	கே.ராஜலிங்கம்	நாவலப்பிட்டி	கண்டி
08	உ.ராமானுஜம்	அலுத்தூவர	கண்டி

“நிகர்” சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ்

இதன் அடிப்படையில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் தொகுதிவாரி அடிப்படையில் எமக்கிருந்த நான்கு தேர்தல் தொகுதிகள் இல்லாது போய்விட்டன. பதுனையில் இரண்டு தேர்தல் தொகுதிகளும், கண்டியில் இரண்டு தேர்தல் தொகுதிகளும், மலையக தமிழ் மக்களுக்கு இல்லாதொழிக்கப்பட்டன.

1948ஆம் ஆண்டு எமது பிரஜாவுரிமை பறிக்கப்பட்ட பின், 1977 வரை ஒருவர்சுட பாராளுமன்ற தேர்தல் ஊடாக, மலையக தமிழ் மக்களுக்கு பிரதிநிதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை.

3தசாந்தங்கள், அதாவது 30 வருடங்கள் பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவமற்ற அரசியல் அநாதைகளாக்கப்பட்டோம். 1989ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் திரு.தொண்டமான் கூட நுவரெலியா மாவட்டத்திலிருந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினராக தெரிவு செய்யப்படவில்லை. அன்று 1 இலட்சத்திற்கு மேல் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் வாக்காளர்கள் இருந்தும், உரிய தேர்தல் தொகுதி முறைகள் ஏற்பாடுகள் இல்லாத டிடியால், ஒருவர்சுட, பாராளுமன்ற உறுப்பினராக தெரிவு செய்யப்படாமல் வாய்ப்பு இல்லாது போனது.

திட்டமிடப்பட்ட அடிப்படையில் மலையக தமிழ் மக்களின் வாக்குகள் பறிக்கப்பட்டமை, உள்நோக்கம் கொண்டு தேர்தல் தொகுதி முறை ஏற்பாடுகள் காரணமாக, மலையக தமிழ் மக்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாதொழிக்கப்பட்டது. இதற்கு உதாரணமாக நுவரெலியா மாவட்டத்தில், கண்டியின் சிங்கள மக்கள் வாழ்ந்த சில பகுதிகளை இணைத்து, ஹங்கிராங்கெத்தை தேர்தல் தொகுதியை உருவாக்கியமையை குறிப்பிடலாம்.

அது போலவே பதுனை மாவட்டத்திலும், மலையக தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளை மொனராகலை மாவட்டத்தோடு இணைத்து, பதுனையில் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் மலையக தமிழ் மக்களின் செறிவை குறைத்தமையை குறிப்பிடலாம்.

மலையக தமிழ் மக்களில் கிட்டத்தட்ட 8 இலட்சம் (800000) வாக்காளர்கள் இருப்பதாக கணிப்பிட்டுகின்றது. இதில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் மாத்திரம் 3.5 இலட்சம் வாக்காளர்களும் பதுனை, கண்டி, மாத்தளை, இரத்தினபுரி, கேகாலை, கொழும்பு, களுத்துறை போன்ற பெருந்தோட்ட மாவட்டங்களிலும் மொத்தமாக 8 இலட்சம் வாக்காளர்கள் இருப்பதாக மதிப்பிட்டுகின்றது. 40,000 வாக்காளர்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதி என்று கணிப்பிட்டால் (800000) 8 இலட்சம் வாக்காளர்களுக்கு 20 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவுசெய்ய வேண்டிய வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அதனை 50 ஆயிரம் வாக்காளர்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதி என கணிப்பிட்டால் கூட, 16 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாவது தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

தற்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் 225 பேர் முழு இலங்கையையும் சிங்கள மக்கள், வடகிழக்கு தமிழ் மக்கள், முஸ்லிம் மக்கள், மலையக தமிழ் மக்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றனர். மலையக தமிழ் மக்களின் ஜனத்தொகை விகிதாசாரத்திற்கேற்ப, 7 சதவீதமுள்ள மலையக தமிழ் மக்களுக்கு 225 பேரில், 16 பேராவது பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்க வேண்டும். புவியியல் ரீதியான சிறிய மாற்றங்கள் மூலம், தேர்தல் தொகுதி எல்லைகளையும், மாவட்ட எல்லைகளையும் மாற்றியமைப்பதன் மூலம் மிகத்தெளிவாக மலையக தமிழ் மக்களுக்கான பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தை உருவாக்க முடியும்.

நுவரெலியா மாவட்டத்திலேயே மலையக தமிழ் மக்கள் மிக அதிகமாக வாழ்கின்றனர். நுவரெலியா மாவட்டத்தில் மாத்திரம் மலையக தமிழ் மக்களில் கிட்டத்தட்ட 3 இலட்ச வாக்காளர்கள் காணப்படுகின்றனர். இது முழு மலையக தமிழ் மக்களின் 1/3 பகுதியினராவர். ஆகவே நுவரெலியா மாவட்டத்தில் மாத்திரம் 50 ஆயிரம் வாக்காளர்களுக்கு ஒரு தேர்தல் தொகுதியென வரையரைக்கப்பட்டால் 6 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவதற்கான உத்தரவாதத்தை ஏற்படுத்த முடியும். 1947ல் நுவரெலியாவில் இருந்த தேர்தல் தொகுதிகள் இல்லாதொழிக்கப்பட்டதற்கு, பிராயச்சித்தமாக 2011ஆம் ஆண்டிலாவது இம்மக்களுக்கு குறைந்தது நுவரெலியா மாவட்டத்திலாவது, 6 தமிழ் பிரதிநிதிகள் தெரிவுசெய்யப்படக் கூடிய வகையில் தொகுதி முறைகளை உருவாக்கி அவர்களுக்கான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்கலாம்.

இது வராமல் விடப்பட்ட ஒரு தவறை திருத்துவதாக அமையும். 1947ல் இல்லாதொழிக்கப்பட்ட 4 அரசியல் பிரதிநிதித்துவம், 60 வருடங்களின் பிறகாவது, 4லிருந்து 6 ஆக உயர்ந்ததாக அமையும்

மாகாண ரீதியிலான அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் அல்லது
அரசியல் பிரதிநிதித்துவம்.

இலங்கையின் தற்போது நிலவும் வெஸ்ட் மினிஸ்டர் பாராளுமன்ற முறையில், இங்கு வாழும் சிறுபான்மை தேசிய இனங்களான வடகிழக்கு தமிழ் மக்களும், மலையக தமிழ் மக்களும், முஸ்லிம் மக்களும் ஒன்று சேர்ந்தால் கூட, ஒருநாளும் பாராளுமன்றத்தில் அவர்கள் 1/3 பாராளுமன்ற பலத்தைகூட பெறமாட்டார்கள். ஆகவே பாராளுமன்றத்தில் எந்த சட்டத்தையும் அவர்களால் நிறைவேற்ற முடியாது. எனவே தேசிய பாராளுமன்றத்திற்கு புறம்பாக சிறுபான்மை இனங்கள் தமது தனித்துவத்தையும், சமூக பாதுகாப்பையும் நிலைநாட்ட அவர்களுக்கு ஒரு பிராந்திய ரீதியிலான பிரதிநிதித்துவத்தை உருவாக்க முடியும். அவர்கள் செறிவாக வாழும் பகுதிகளில், சிறுபான்மை இனங்கள் தம்மைதாமே நிர்வகிக்கும், அதிகார பகிர்வு அலகின் மூலம், அவர்களுக்கான பிரதேச சுயாட்சி வழங்கப்படலாம்.

இலங்கையில் ஏற்கனவே மாகாணசபை முறை அறிமுகப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இந்த மாகாணசபை முறை தற்போது பிரச்சினைக்குறிய வடகிழக்கு தமிழ் மக்கள், முஸ்லிம் மக்கள், மலையக தமிழ் மக்களுக்கு கூடுதலாக பிரயோசனப் படாவிட்டாலும், இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு கைக்கூடும் போது, மாகாணசபைகளுக்கு கூடுதல் அதிகாரம் வழங்கப்படலாம். அல்லது மாகாணசபைக்கு மாற்றீடாக ஒரு பிராந்திய தீர்வு உருவாக்கப்படலாம்.

இவ்விதமாக பிராந்திய ரீதியிலான தீர்வு உருவாகும் போது, அந்த தீர்வு திட்டத்தில் அல்லது அதிகார பகிர்வு முறையில், மலையக தமிழ் மக்களது பிரச்சினையும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். மலையக தமிழ் மக்கள் செறிவாக வாழும், நுவரெலியா, கண்டி, மாத்தளை, பதுளை, இரத்தினபுரி, கேகாலை "நிகர்" சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ்

மாவட்டங்களில், மலையக தமிழ் மக்கள் வாழும் பகுதிகளை ஒருங்கிணைத்து மலையக மக்களுக்கென ஒரு மாகாணசபையை அல்லது பிராந்திய சபையை கிட்டத்தட்ட 10 இலட்சம் மலையக தமிழ் மக்களை ஒருங்கிணைத்து, அவர்களுக்கான பிராந்திய அல்லது மாகாண ரீதியிலான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தையும், சுயாட்சியையும் உருவாக்கலாம்.

உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கான அரசியல் பிரதிநிதித்துவம்

1948ம் ஆண்டு 6 இலட்சம் மலையக தமிழ் மக்களின் பிரஜாவுரிமையும், வாக்குரிமையும் பறிக்கப்படுவதற்கு முன்பே, 1889ம் ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி கட்டளைச் சட்டத்தின்படி 1932ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட உள்ளூராட்சி திருத்தசட்டம் மூலம், பெருந்தோட்ட மக்களின் குறிய்பாக, தோட்ட பகுதிகளில் வாழ்ந்த 98 சதவீதமான பெரும்பான்மை தமிழ் தோட்ட தொழிலாளர்களின், உள்ளூராட்சி தேர்தல்களில் வாக்களியுதற்கான உரிமை மறுக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இது தமிழ் தோட்ட தொழிலாளர்களை மாத்திரமே, இலக்காக கொண்டு கொண்டுவரப்பட்டாலும், இடதுசாரிகள், முற்போக்காளர்கள் மற்றும் இந்திய அரசின் எதிர்பு காரணமாக, இச்சட்டம் தோட்ட தொழில் புரிந்த குறைந்த தொகையினரான சிங்கள மக்களின் உள்ளூராட்சி வாக்குரிமையும் உள்ளடக்கியே, முழு பெருந்தோட்ட மக்களுக்கும் உள்ளூராட்சி தேர்தலில் வாக்களிக்கும் உரிமையை இல்லாமல் செய்தது.

ஆகவே மலையக தமிழ் மக்களின் வாக்குரிமையை பறிப்பதற்கு முன், ஒரு பரிட்சாத்திர நடவடிக்கையால், இந்த உள்ளூராட்சி வாக்குரிமை பறிப்பு நடந்தேறியது. இந்த உள்ளூராட்சி வாக்குரிமை பறிப்பு பற்றி அதிகமாக எழுதப்படுவதில்லை, கதைக்கப்படுவதில்லை. 1948ஆம் ஆண்டு பிரஜாவுரிமை பறிப்பும், வாக்குரிமை பறிப்புமே அதிகமாக எல்லோரினதும் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. 1937ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி சட்டம் மறைக்கப்பட்ட ஒன்றாகவே உள்ளது. மலையக தமிழ் மக்கள் 15 இலட்சம் பேர் இலங்கையில் வாழ்ந்தாலும், நுவரெலியா மாவட்டத்தில் அம்பகமுவ, நுவரெலியா ஆகிய இரு பிரதேசசபைகளும் தலைவாக்கலை, ஹட்டன் ஆகிய இரு நகரசபைகளுமே மலையக தலைமைத்துவத்தின் கீழ் காணப்படுகின்றது.

"நிகர்" சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 71

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஒரு சில பிரதேசசபைகள், நகரசபைகளில் மலையக தமிழ் பிரதிநிதிகள், விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவர்கள் அங்கத்தவர்களாக உள்ளனர்.

14 மாநகரசபைகளில் மலையக தமிழ் மக்களின் மத்தியிலிருந்து ஒருவர் கூட மேயராக பதவியைக்கவில்லை. 37 நகரசபைகளில் இருநகரசபைகளிலேயே மலையகத்தவர் தலைவர்களாக உள்ளனர். 258 பிரதேசசபைகளில் நுவரெலியா, அம்பகமுவ ஆகிய இரு பிரதேசசபைகளில் மாத்திரமே மலையகத்தவர்கள் தலைவர்களாக இருக்கின்றனர்.

நுவரெலியா மாவட்டத்தில் 203687 தமிழ் வாக்காளர்கள் இருந்தும், அவர்களால் இரு பிரதேசசபைகளையே கைப்பற்றக்கூடிய வகையில் உள்நூராட்சி தேர்தல் தொகுதி முறைகளும் பரபட்சமாக உள்ளன. இலங்கையில் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள, உள்நூராட்சி சட்டத்திட்டங்களுக்கேற்ப ஒவ்வொரு பிரதேசசபையும், தற்போதுள்ள பிரதேச செயலக பிரிவிற்கு ஏற்ப எல்லை நிர்ணயம் செய்யப்படுகின்றது. ஆகவே மலையக தமிழ் மக்களுக்கான பிரதேச செயலகங்கள் உருவாக்கப்பட்டால்தான், அவர்களுக்கான பிரதேசசபைகளும் உருவாகும். இந்த பிரதேச சபைகளும் கூட, மிக விசாலமான பரப்புக்களை கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பிரதேசசபையின் விசாலமும் ஒன்றுக்கொன்று பாரிய வேறுபாடுகளை கொண்டுள்ளன.

மலையகத்தில் விசாலமான பிரதேசசபைகள் அமைக்கப்பட்டு, மலையக தமிழ் மக்களின் வாக்கு பலமும், பிரதிநிதித்துவமும் திட்டமிடப்பட்டு குறைக்கப்பட்டிருக்கும் அதேவேளையில், கிழக்கு மாகாணத்தில், குறிப்பாக சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப்பட்டதன் காரணமாக, அவ்விதம் குடியேறிய சிங்கள மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, சிறிய பிரதேசசபைகள் திட்டமிடப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக 15ஆயிரம் வாக்காளருக்கும், குறைவான 10 பிரதேசசபைகளில் 6 பிரதேசசபைகள் கிழக்கு மாகாணத்திலேயே காணப்படுகின்றன.

மிகச்சிறிய பிரதேசசபையின் வரிசையில் முதல் இடத்தை 4750 வாக்காளர்களை கொண்ட லெகல பிரதேசசபை அப்பாறை மாவட்டத்தில் காணப்படுகின்றது.

ஒருபுறம் பிரதேசசபைகளின் அலகுகளை செயற்கையான முறையில் விஸ்தரிப்பதன் மூலமும், மாநகரசபை, நகரசபை எல்லைகளை சுருக்குவதன் மூலமும் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. உதாரணமாக தலவாக்கலை நகரசபை, அப்புத்தளை நகரசபை, பண்டாரவளை நகரசபை. இப்பாடுகளை நீக்குவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் வகையில் விஞ்ஞானபூர்வமான, தர்க்கபூர்வமான அளவுகோல்கள் மூலம் உள்நூராட்சி நிறுவன எல்லைகளும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையும் சனத்தொகை, புவியியல் அடிப்படையில் தேசிய இனங்களின் தனித்துவத்தை பாதுகாக்கும் வகையில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

உள்நூராட்சி மன்ற தேர்தல் முறையில், மலையக தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை நாட்டின் இன விகிதாசாரத்திற்கேற்ப உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கான சட்ட விதிகள் தற்போது கிடையாது. 1948ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பில் 41 (4) விதிகள் எந்தவொரு மாகாணத்திலும் பெரும்பான்மை மக்களைவிட மதரீதியில் அல்லது இனரீதியில் கணிசமான அளவு ஒரு சமூகம் காணப்பட்டால், தேர்தல் தொகுதி நிர்ணய குழுவானது, அத்தகைய சமூக நலனை பாதுகாக்கும் வகையில், பிரதிநிதித்துவம் பெறும் வகையில், தொகுதிகளை வரையறுத்தல் வேண்டுமென குறிப்பிடுகின்றனர். இச்சரத்து ஓரளவு சமூக நலனை பாதுகாத்தது. இது 1978 அரசியல் யாப்பில் இல்லாதொழிக்கப்பட்டது. மேலும் உள்நூராட்சி சட்டங்களின்படி அவற்றின் சேவைகள் கிராமங்களுக்கும், நகரங்களுக்குமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதால் தோட்ட பகுதிகள் இதனால் அந்நியப்படுத்தப்பட்டு பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆகவே தற்போது பாராளுமன்ற தேர்தல் முறையிலும், மாகாண, உள்நூராட்சி தேர்தல் முறையிலும் குறைப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டு, 1.5 மில்லியன் சனத்தொகையை கொண்ட மலையக தமிழ் மக்களுக்கும், சிங்கள,

வடகிழக்கு தமிழ் மக்கள், முஸ்லிம் மக்களுக்கு போன்று சனத்தொகை, அவர்கள் செறிவாக வாழும் பூமி பிரதேசங்களையும், அவர்களின் கலாசார இனத்தனித்துவத்தையும் கருத்தில் கொண்டு மேற்படி மூன்று மட்டங்களிலும், மலையக தமிழ் மக்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் சீர்செய்யப்பட வேண்டும்.

பகுதி 111

மாவட்ட, பிரதேச, கிராம அலுவலர்கள் பிரிவு ஏற்படுத்துகின்ற இன பாரபட்சமும், மொழிப்பிரச்சினையும்

மலையக தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டிலுள்ள ஜனத்தொகையில், கிட்டத்தட்ட 15 இலட்சம் பேர்களாவர். அவர்கள் மாகாணம் என்ற அடிப்படையில், மத்திய, உடவா, சப்ரகமுவ மாகாணங்களிலும், நுவரெலியா, பதுளை, இரத்தினபுரி, கண்டி ஆகிய மாவட்டங்களிலும் மற்றும் 15க்கு மேற்பட்ட பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளிலும் வாழ்கின்றனர். ஆனால் இம்மக்கள் பேசும் தமிழ் மொழி மூலம் அவர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பகுதிகளில் எந்த நிருவாக பிரிவுமில்லை. யாழ்ப்பாணத்திற்கு அடுத்ததாக தமிழ் மக்கள் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் 4 இலட்சம் பேர் வாழ்ந்தாலும், இம்மாவட்டத்தில் சுகல நிருவாகமும் பெரும்பான்மையினரின் மொழி மூலமே நடக்கின்றது. தமிழ் மாவட்டச் செயலாளர் கிடையாது. இலங்கை முழுதுமே மலையக மாவட்டங்களில் ஒரு பிரதேச செயலாளர் கூட இம்மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நிலையில் இல்லை.

அதுமாத் திரமின்றி 13913 கிராம அலுவலர்களில், நூற்றுக்கணக்கான மலையக தமிழ் கிராம அலுவலர்கள் கூட, இந்த சமூகத்தை சார்ந்தவர்களாக இல்லை. இலங்கையின் இனவிகிதாசாரத்திற்கேற்ப கீழ் காட்டப்பட்டுள்ள அட்டவணைப்படி, சுகல நிருவாக பிரிவுகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் தற்போது மலையக மாவட்டங்கள் எந்தப் பகுதியிலும், அம்மக்களின் விகிதாசாரத்திற்கேற்ப பிரதேச செயலாளர்களோ, கிராம அலுவலர்களோ அல்லது அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களோ நியமனம் பெற்றிருக்கவில்லை.

அட்டவணை 1

1947ம் ஆண்டு மலையக பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம்

இனங்கள்	இன விகிதாச்சாரம்	மாவட்டச் செயலாளர் பிரிவு	பிரதேச செயலாளர் பிரிவு	கிராம அலுவலர் பிரிவு
சிங்களவர்	81.9	19	223	10,295
இ.தமிழர்	4.3	03	38	1753
ம.தமிழர்	5.1	01	17	765
முஸ்லிம்கள்	8.0	02	21	987
மற்றவர்கள்	1.6	00	0.2	131
மொத்தம்	100.00	25	301	13,913

மூலம்: இன விகிதாசாரம் 2001 புள்ளிவிபர திணைக்கள மதிப்பீட்டை அடிப்படையாக கொண்டுள்ளது. இலங்கை கிராம அலுவலர் பிரிவு, சனத்தொகை புள்ளிவிபர திணைக்கள நிதி திட்டமிடல் அமைச்சு வெளியிட்டு 1998ம் ஆண்டு மாவட்டச் செயலாளர் பிரிவு என்பன 1998ம் ஆண்டு இலங்கை கிராம அலுவலர் பிரிவு என்ற புத்தகத்திலிருந்து செய்யப்பட்டது.

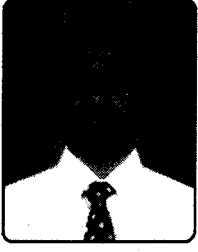
சீபார்க்களும், முன்மொழிவுகளும்.

01. மலையக தமிழ் மக்கள் ஒரு தனியான தேசிய இனம் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் மத்திய, உடவா, சப்பிரகமுவ பகுதிகளை ஒருங்கிணைத்து, ஒரு பிராந்தியம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். மலையக தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பகுதிகளில் மாவட்ட செயலகங்கள், பிரதேச செயலகங்கள் மீள் வரையறை செய்யப்பட வேண்டும். இரண்டு மாவட்ட செயலகங்கள், 18 பிரதேச செயலகங்கள் 1000 கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகள், மலையக தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பகுதிகளில் உடவா, சப்ரகமுவ பகுதிகளில் எல்லைகளை மீள் வரையறை செய்வதன் மூலம் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

02. மலையக தமிழ் மக்கள் செறிவாக வாழும், மத்திய, ஊவா சப்ரகமுவ பகுதிகளில் எல்லைகளை மீள் வரையறை செய்து ஒரு தனியான அதிகார பகிர்வு பிரிவொன்று மலையக தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.
03. மலையக தமிழ் மக்கள் செறிவாகவும், அடர்த்தியாகவும் வாழும் பகுதிகளில் தேர்தல் தொகுதிகள், பிரதேசசபைகள், நகரசபைகள், மாநகரசபைகள் உருவாக்க சவடிய வகையில் மாகாண தேர்தல் தொகுதி, மற்றும் உள்நூராட்சி எல்லைகள் மீள் வரையறை செய்யப்பட வேண்டும்.
04. மலையக தமிழ் மக்களின் சனத்தொகை, இனவிகிதாசாரத்திற்கேற்ப பாராளுமன்ற, மாகாணசபை, உள்நூராட்சி அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
05. மலையக தமிழ் மக்களின் சனத்தொகை, இனவிகிதாசாரத்திற்கேற்ப மாவட்ட, பிரதேச, கிராம அலுவலர் பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
06. மலையக தமிழ் மக்கள் செறிவாக வாழும் பகுதிகளில் கட்டாயமாக தமிழ் மொழி அமுலாக்கல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
07. இப்பகுதிகளில் நீதிமன்றங்கள், நீதிமன்ற உத்தியோகத்தர்களும் தமிழில் கடமையாற்ற வேண்டும்.

நீ எங்களைப் போலவே குருடாயிருக்கிறாய்
உனது காயங்கள்
மனிதர்களால் வாடிமைக்கப்பட்டவைபல்லை
நீ வெற்றி கொண்ட நிலைகளுக்கு
உரிமை சொல்ல மனிதர்கள் இல்லை
ஆனாலும்
சிறைப்படுத்தப்பட்ட மனைங்கள்
இருளைத் துளாவுகின்றன
நாங்கள் இடறி இடறி விழுகிறோம்
எதுவும் தெரியவில்லை
திப்பரிட்ட உன் பெரும் எதிர்காலத்தை
நீ மட்டுமே காண்கிறாய்
உள்ளங்கள் ஒடுங்கும் பாதையில்
ஒருவருக்கொருவர் நெருக்கமாய் நின்றபடி
வெறுப்போடு கோபிக்கின்றோம்
அமைதி தோன்றுகையில்
நாங்கள் தோன்றுவோம்
வெற்றி கொண்ட மகிழ்ச்சியின் கண்களோடு
பழைய வலிகளின் மேல் நின்று
திறந்த மனதோடு உரத்துச் சிரிப்போம்
இன்னும் அமைதி வரவில்லை
அதுவரை
இருளோடும் இடியோடும்
மழையோடும் புயலோடும் 'அமைதி' வாழும்

**நாம் இந்திய வம்சாவளியினரா
மலையக மக்களா?**

சி. சிவகுமாரன்

இத்தனை காலமும் இல்லாத சந்தேகம் இப்போது ஏன் திடீரென ஏற்பட வேண்டும் என்று பலர் நினைக்கக்கூடும் ஆனால் தமிழர்கள் என்ற பொதுவான அடையாளப்படுத்துதலின் கீழ் மலையக மக்கள் என்று கூறப்படுவோர் இன்று இல்லை அல்லது அவர்கள் வேறு விதமாக புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றார்கள் என்ற சர்ச்சைகளுக்கு மத்தியிலேயே இப்படி ஒரு கேள்வியை கேட்கத்தோன்றியது. கோவையில் இடம்பெற்ற உலகத் தமிழ் செம்மொழி மாநாட்டில் கூட மலையகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் கலந்துகொண்ட குழுவினருக்கும் இதே அனுபவம் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் மலையகத்தமிழர்கள் என்று ரீதியில் ஒரு சமூக அந்தஸ்த்தோடு கூற விழைந்த போது மலையகமாக அது எங்குள்ளது நீங்கள் மலைச்சாதியினரா என்ற வகையில் வினா எழுப்பப்பட்டுள்ளது. எவர் அடையாளப்படுத்தினாலும் எம்மால் இருக்க முடியாது என்ற நிலையிலேயே விவாதத்திற்குரிய இவ்விடயம் பற்றி எல்லோரும் கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம், காரணம் இன்னும் ஆயிரம் வருடங்களுக்குப்பிறகு நாம் குறிப்பிடும் மலையக சமூகம் அந்தப்பெயருடனையா அல்லது வேறு பெயருடனையா இருக்கப்போகின்றது, இயங்கப்போகின்றது என்பதை தீர்மானிக்கும் சக்திகளாக ஏன் இப்போதுள்ளவர்கள் விளங்கக்கூடாது என்ற கேள்வியும் எழாமலில்லை.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் மேற்சுறிய விடயம் பற்றி அலசி ஆராய்வதற்குப் பல காரணங்கள் முன்னிற்கின்றன.

01. தென்னிந்தியாவிலிருந்து உழைக்கும் வர்க்கமாக இலங்கை வந்த ஒரு மக்கள் கூட்டம் இன்னமும் இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது பற்றி இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலானவர்களுக்கு ஏன் தமிழ் நாட்டினருக்கே தெரியாமலிருப்பது.

02. இலங்கை தமிழர்கள் அல்லது இலங்கை தமிழ், இலக்கியம், கலாசாரம், பாரம்பரியம் என்றால் அது ஒன்று தான் இருக்கின்றது இருக்க வேண்டும் என்ற ரீதியில் இன்று உலகம் முழுக்க பிரசாரங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஈழம் என்ற சொல் பாவிக்கப்படுகின்றமை.

03. இப்படி ஒரு தமிழ் பேசும் சமூகம் இருக்கும் பட்சத்தில் அவர்களின் எங்கிருந்து வந்தார்கள் அவர்களின் அடையாளப்படுத்தல் என்ன ஏன் அப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற அக்கறை எவருக்கும் இல்லாது போனமை.

04. இந்நிலையில் மலையகம் என்ற பதம் பலருக்கு விளங்காத ஒரு சொல்லாகவும் கேலிக்கூரிய விடயமாகவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றமை.

அண்மையில் புதிதாக வெளிவந்திருக்கும் ஒரு தமிழ் வாரமலரின் ஆசிரியத்தலையங்கத்திலேயே மலையக மக்கள் மலைபிரதேச மக்கள் என்று விளிக்கப்பட்டுள்ளனர். குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் வாழும் ஒரு மக்கள் கூட்டத்தினரை அப்பிரதேச புவியியல் அம்சங்களை வைத்து பெயர் சூட்டி அழைக்கும் பண்பு என்பது வேறு அதை இதோடு ஒப்பிடுவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத விடயம். சங்க காலத்தில் மலையும் மலை சார்ந்த மக்களை குறிஞ்சி நில மக்கள் என்று

அழைத்ததுண்டு. இப்போது அப்படியல்லவே? ஆயிரிக்காவின் சகாரா பகுதி வாழ் மக்களை பாலைவனக்கூட்டம் என்றா அழைக்கிறோம் அல்லது இமயமலை நேபாளம் பகுதி வாழ் மக்களை பனி மலை பகுதி வாழ் மக்கள் என்றா அழைக்கிறோம்? தமிழ் நாட்டைப்பொறுத்த வரை மலைசாதியினர் அல்லது மலைப்பகுதி மக்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவோர் பூர்வீகக்குடிகள் அல்லது ஆதிவாசிகள் என்றே பொருள்படும். இந்தியாவில் 418 வகையான ஆதிவாசிகள் உள்ளனர். சரி விடயத்திற்கு வருவோம். மலையக மக்கள் என்ற பதம் எவ்வாறு உருவானது?

1844 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை கோப்பி தோட்டங்களில் பணி செய்வதற்காக லுதினன் கேர்னல் ஹென்றி சி.போர்ட் என்பவர் 14 பேரை அழைத்து வந்ததோடு வரலாறு ஆரம்பிக்கின்றது. (ஆனால் 1818 ஆம் ஆண்டே இந்தியாவிலிருந்து இலங்கையின் மத்திய மலைப்பிரதேசத்திற்கு மக்கள் வந்ததாக ஒரு குறிப்பு கூறுகிறது)

இவர்கள் இலங்கையின் மத்திய மலைப்பிரதேசங்களுக்கே முதன் முதலில் வந்தனர் என்று வரலாறு கூறுகிறது. மலைகள் சூழ்ந்த பிரதேசமாகையால் இப்பகுதி வாழ் மக்கள் மலைய மக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர் என குறிப்பிடப்பட்டாலும் 1950 களுக்குப்பிறகே மலையகம் என்ற பதம் தோற்றம் பெற்றது. புவியியல் ரீதியில் சப்ரகமுவ குன்றுகளை தவிர்த்து கடல் மட்டத்திலிருந்து 300 மீற்றருக்கு மேல் அமைந்துள்ள பகுதிகள் மலையகம் என வரையறுக்கப்படுகிறது. ஆனால் சமூகம் சார்ந்து பார்க்கும் போது மாத்தளை, கண்டி, பதுளை, இரத்தினபுரி, கேகாலை, ஏன் தென் பகுதியின் காலி மாவட்டத்திலும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். அப்படியானால் அவர்களை மலையகத்தவர்கள் என்று அழைப்பது சரியாகுமா?

மலையகம் ஒரு தேசிய இனமாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்' என்ற குரல்கள் எழுந்து வருகின்றன ஆனால் எமது அடையாளம் என்பது இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் தான் அதை எப்படி மாற்ற முடியும் என்ற பதில் குரல்களும் எழாமலில்லை. இந்தியாவின் அடைமொழியோடு நாம் வாழ விரும்பவில்லை இப்படி ஒரு மக்கள் கூட்டம் இருப்பதை அவர்கள் அறியாமலிருக்கும் போது ஏன் அந்தப்பெயரை நாம் சூட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற இனந்தலைமுறையினரின் கோபத்திலும் நியாயம் இல்லாமலில்லை. இது குறித்து ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சிரேஷ்ட தொழிற்சங்கவாதி ஒருவருடன் கலந்துரையாடக்கொண்டிருக்கும் போது அவர் சில விளக்கங்களை கூறினார்.

'ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு ,வரலாற்றை திரிபுபடுத்த எவராலும் முடியாது. தென்னிந்தியாவிலிருந்து பணி செய்வதற்காக வந்த மக்கள் இலங்கைக்கு மட்டுமா வந்தார்கள்? மலேஷியா , மொரிஷியஸ் நாடுகளுக்கும் சென்றார்கள். அவர்கள் தாம் வாழ்ந்த பிரதேசத்திற்கு ஏற்ப சமூகப்பெயர்களை சூட்டிக்கொள்ள வில்லை. இன்றும் மலேஷியாவில் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் என்ற பதத்தை தான் பாவிக்கின்றனர். ஆகவே எமது வேர் இந்தியா தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தொழில் ரீதியாக பார்க்கும் போது பெருந்தோட்டத்தொழிலாளர்கள் என்று கூறுவதில் தப்பில்லை.

ஆனால் மலையகத்தவர் என்ற பதத்தை எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது? இன்னும் ஆயிரம் வருடங்கள் சென்றாலும் எம்மை இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் தான் என்றே வரலாறு கூறும் காரணம் அது தான் உண்மை. ஏன் எமது பிறப்பத்தாட்சி சான்றிதழ்களில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது? மலையகத்தமிழர் என்றா உள்வது? அப்படி மலையக சமூகம் என்று நாம் கூறிக்கொண்டாலும் அதை அரசாங்கத்திடம் கூறி சான்றிதழலில் மாற்றிக்கொள்ளத்தான் முடியுமா? இந்திய வம்சாவளி மக்களை ஓரங்கட்டுவதற்கும் அவர்களை கேலிப்பொருளாக சித்திரிப்பதற்கும் பலர் இன்று முனைப்பாக உள்ளனர். ஒரு பேராசிரியர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளையை தோட்டக்கவிஞர் என்று வர்ணிக்கிறார் இதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? எமக்கென்று ஒரு வரலாறு உள்ள போது இடையில் ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஒரு பெயரை வைத்துக்கொண்டு வாழ்தல் சரியா என்பதை சிந்திக்க வேண்டும்' என்றார்

எங்கள் சமூகத்தை நாம் எப்பெயர் கொண்டு அழைக்க வேண்டும் என்பது வாத பிரதிவாதங்களுக்கு உட்பட்ட விடயம் எனினும் காலத்தின் தேவை அறிந்து இது குறித்து நாம் உடனடியாக செயற்பட வேண்டிய விடயமாகி விட்டது. கல்விமான்கள் , புத்தி ஜீவிகள் , அரசியல் தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகள் இது குறித்து ஆக்க பூர்வமான கருத்துகளை முன் வைக்க வேண்டும் என்பது எமது தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

ச. சத்தியநாதன்

நாடு விட்டு நாடு வந்த
நாதியறவர்கள் - நாங்கள்
போட்ட ரோட்டில்

இப்ப இந்த நாட்டின்
அபிவிருத்தியே வந்திருக்கு!

தேயிலைக்கு இங்கு முகவரி
தந்தோம் அது சர்வ
தேசத்தையே எட்டி இருக்கு!

இருந்தும் எங்கள் வாழ்க்கை
தாம் இன்னும் மட்டமாகவே
இருக்கு!

வேலைக்கேற்ற கூலி - இல்லை
எங்கள் வியர்வைக்கு மதிப்பும் இல்லை
கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் கட்டுப்பாடு

போராட்ட உணர்வும் செத்துப்போச்சு
தொழிலாளர் வர்க்கமே
ஒன்றுபட்டு உரிமைக்கு முழுக்கமிடு

மேமலைப் பக்கம் அரசல் புரசலா வந்த சேதி அந்தத் தோட்டத்தையே ஒரு கலக்குக் கலக்கியது.

‘அடியேய்!..... அடியேய்!..... நில்லாடி
நானும் வாறேன்.....’

குரல் வந்த பக்கம் கனகு மெதுவாய் திரும்பிப்பார்த்தள். திரும்பிப் பார்த்தது அவளது தலைகள் மட்டும் தான். கால்கள் அல்ல. ‘வா.... வா... எனக்கு நிக்க ஏலாது. நீ சீக்கிரம் பின்னாடி வா’

அவள் தான் இந்த விடயத்தை போய் நடவடிக்கை எடுக்கப் போறதா ஒரு நினைப்பு! அவ்வளவு வேகம்

கனகுவின் கால்களுக்கு. புத்திக்கு மட்டும் என்ன? அது அதனை விட வேகமாகச் செல்கின்றது.

அலை மோதும் கூட்டம். திருவிமாவிற்குக் கூட சில குடும்பம் குடும்பமாய் தான் போய் வரும். ஆனால் இன்று வீட்டில் உள்ள நாய், புகை கூட வெளியில் தான். அவ்வளவு அல்லோல கல்லோலம்!

‘அப்படி என்ன? தலையா முழுகிருச்சு? ஏரும மாடு மாதிரி வந்து முட்டுற? கொஞ்சம் பாத்துப் போனா என்னா?’

‘கோபிச்சுக்காத ஐயம்மா. போற அவசரத்துல கால் பட்டுறுச்சு. கோபிச்சுக்காத...’

சொல்லிக் கொண்டே மன்னிப்புக் கேட்ட குரல் மாயமாய் மறைந்தது. ஐயம்மா எப்போதும் யாராக இருந்தாலும் தெளிவாகப் பேசிவிடும் குணம் கொண்டவள். கனகுவும் ஐயம்மாவும் ஒன்றாய்ப் படித்தவர்கள். படிப்பு என்றால் பெரிய படிப்பு. அந்தக் காலத்தில் அவர்களது படிப்பு தான் ‘ஒசந்த படிப்பு’. ஒருவரல்ல! பலர் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

1950 களில் இந்தப் படிப்பு தான் அவர்களை அந்தத் தோட்டத்தில் ஒரு ‘புனிவெர்சிப்டி’ யாக பலருக்கு அடையாளம் காட்டியது. அவர்களது படிப்பில் தம்பி என்கிற தம்பிராஜாவும் முக்கியமானவன். அவனும் அந்தத் தோட்டத்தில் ஜிப்பா வாத்தியாரிடம் படித்தவன்.

ஓடிய காக்கள் ஒரு இடத்தில் நின்றன. அந்த ஆற்றங்கரை இன்று 'குடிவிடுதல்' நிகழ்ச்சிக்காக நிரம்பியிருந்தது போல ஒரு பிரமிப்பு. ஆனால் அங்கு எந்த சமய நிகழ்ச்சிகளும் நடக்கவில்லை. முன்னாலிருந்தவர்களுக்கு மட்டுமே அங்கு என்ன நடக்கின்றது என்பது புரிந்த விடயம்.

'கனகு... எப்படியாவது சந்துல நொலஞ்சி போயிடு. ஓம் பின்னாக்கே நானும் வந்துடறேன்'

'சரி ஐயம்மா. நான் மொதல்ல போயிருறேன். நீ பின்னாக்கே வந்துரு....'

அந்தக் கூட்டத்தில் கனகவும் ஐயம்மாவும் பாம்பினைவிட வேகமாக லாவகமாக உள்ளே நுழைந்தார்கள். ஆர்வத்தில் வயதும் ஒரு தடையல்ல என்றிருந்தது அவர்களது காக்களுக்கு.

'ஐயோ! ஏம்புள்ளய கொண்ணுப் போட்டுடாங்களை! எப்படி வேல செஞ்சி குடும்பத்தக் காப்பாத்துன புள்ள? இப்படி அநியாயமா பாவிப் பயலுக கொடும்புல இருந்து வெட்டியில அனுப்பி வச்சிருக்காங்களே!

நாசமாப் போவானாக'

அந்தக் குரல் எட்டாங் கிளாசு வரை படித்து மாசாமாசம் ஐயாவீடல் கைநிறைய காசு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் கொடும்புக்கு அனுப்பிய ரமணியின் அம்மாவின் அழகைக் குரல்.

'வள்ளியம்மா..... இங்க பாரு என்னா நடந்துச்சு? என்னாடி இந்தக் கோலம்? ரமணிப் புள்ளய கொடும்புக்கு அனுப்பாத .... அனுப்பாத....ன்னு தலையில அடிச்சுக்கிட்டேனே? கேட்டியா?'

'யார்? ஐயம்மாவ? பாருக்கா..... ஏம் புள்ளய? ரதி மாதிரி இருந்த புள்ளய சின்னாபின்னமாக்கி நாசமாக்கிப் புட்டானாங்க. கடசியில அதுவா கயித்துல தொங்கிருச்சுனு சொல்லி வெட்டியில அனுப்பிட்டானாங்க'

'வள்ளி.... இப்படியே பொலம்பிக்கிட்டிருந்தா என்னா செய்யிறது? அண்ணனக் கூப்பிட்டு நடக்கிற காரியத்த பாரு....'

'ஆமாம். பொனத்த வுட்டுக்கு கொண்டு போற வேலைய் பாருங்கப்பா... வள்ளி தள்ளு.... தள்ளு.....'

வாங்க கப்பா யாரு மரணக் கமிட்டி ஆளுங்க லைம் இங்க வாங்க. தூக்குங்க..... தூக்குங்க.....'

'ஐயோ!..... ஐயோ.....! ரமணி..... ரமணின்னு ஆசையாக் கூப்பிட்டவாங்கள்ளாம் இப்பய் பொனம்னு கூப்பிடுறாங்களே! கடவுளே..... இந்தக் கொடுமைய எல்லாம் ஏம்பா என்னப் பார்க்க வக்கிற? என்னிய கூப்பிட்டிருந்தா நான் வந்திருப்பனே!'

வள்ளியம்மா கூம்மாவே பேண் பரட்டைத் தலையுடன் தான் இருப்பாள். முடி ஆடிக் கொடு முறையும் அமாவாசைக்கொரு முறையும் தான் சீவுவாள். இப்போது 'எலவு வீடு' வேறு. இனிமேல் அவள் தலையைச் சீவினாள் அது குதிரைக் கொம்பு தான்.

'கனகு...வா... எங்க நம்ம தம்பியக் கூப்பிடு..... இதுக்கு ஒரு முடிவு கட்டணும். இந்தத் தோட்டத்துல மட்டும் இதோட வரண்டு சாவு. அநியாயமா போச்சு. கேக்க நாதியில்லென்னு தூய்த்தவனாங்க செஞ்ச காரியத்த தட்டி கேக்கணும்..... ஆளுங்களை ஒன்னு சேத்து போராட்டம் நடத்தணும். பொனத்த

தெருவுல வச்சி ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணினா தான் அடங்குவானாங்க...'

'ஆமாம்... ஆமாம்... இவனாங்களுக்கு இந்த மொற ஒரு பாடம் படிச்சிச்சாதான் சரிவரும். தம்பி கடைக்கு போயிட்டானாம். வந்தோன கதப்போங்கக்கா.....'

'அவனுக்கு போனிருக்கு தானே? யாருகிட்டயாவது சொல்லி தகவல் அனுப்பு! ஓடனே ஆரம்பிச்சா தான் சரி வரும். தோட்டத் தலைவர்மாரு, எளைஞர் சங்க பொடியன்களையும் கூப்பிட்டு வெசயத்த பேசியுடுவோம். தம்பி வந்தோன்ன மத்தத பேசுவோம்'

'அது தாங்கக்கா சரி. அவுங்க்கிட்ட பேச எல்லாத்தையும் மேட்டு லயத்து காம்பறாவுக்கு வறச் சொல்லிட்டேன். அவுங்க வந்திருப்பாங்க... வாக்கா நாமலும் போவோம்'

அந்தத் தோட்டத்தில் எத்தனை தலைவர்மார் இருந்தாலும் கனகு அக்காவுக்கும் ஐயம்மா அக்காவுக்கும் ஒரு தனி மவுசு தான். தோட்டத்துல அவுங்களும இந்திய வழக்குப்படி 'பதினெட்டுப்படி'க்கும் பொறுப்பான பெண் நாட்டாமைகள் தான். ஆனால் அநியாயம்னு நனைத்தால் பெண் சிங்கங்கள் இரண்டும் பட்டையைக் கிளப்பி விடும். தம்பி இந்த சிங்கங்களுக்கு அப்பறம் தான். கொஞ்சம் நிதானமா யோசிக்கும் ஒருவன். இரு பெண் சிங்கங்களும் தங்களுக்குள் பாசத்துடன் அக்கா என்றே பேசிக் கொள்ளும்.

ஒருவாறு கூட்டம் கூடியது.புரட்சித் தலைவிகள் போல் அவர்கள் முன்னால் நின்று ரமணியின் மரணம் குறித்து பேசத் தொடங்கினார்கள்.

‘ஏய்யா... மாணிக்கம் ஒன்னுட்டு கூட்டாளி புறொக்கர் பொன்னம்பலம் எங்க? அவன் தானே வேலய்க்காமணிய அனுப்புனது?..... அவன கூப்பிடு.....’

‘அவன்தான் அக்கா கொழும்புக்குப் போயி காரியத்த பார்த்தது.அதுனால் தான் இவ்வளவு சீக்கிரமா ‘வொடி’ வந்திருச்சு.இலாட்டி இப்போதய்க்கு எடுக்க முடியாதுன்னு சொன்னான்’

‘ஏய்ய... மாணிக்கம்..... ஒது வாங்காத.... அவன் யாருடா ரமணிக்கு.. புள்ள செத்தோன யாருக்குடா

மொதல்ல சொல்லணும்? ‘வொடிய’ கொண்டு வர மட்டும் தோட்த்துல யாருக்கும் என்னானு கூடத் தெரியாது.பொன்னம்பலம் இந்தத் தோட்த்துல கால வச்சானா வெட்டாம விடமாட்டேன்..அவன இந்தப் பக்கம் வர வேணானு சொல்லு.... சரியா... கவ்வாத்து கத்தி ரொடியா இருக்கு..... சீவிய்புடுவேன்.....

அவன...’

ரமணியின் தாய்மாமன் குரல் ஆக்ரோசமாய் எழுந்தது.போதாதற்கு அவனுக்கு ‘சுப்போர்ட்டாய்’ இன்னொரு குரல் வந்தது.

‘இப்படி ஒரு பொழப்பு பொழக்கறதுக்கு நாண்டுக்கிட்டு சாவலாம்.சாராயம் சாப்பாடுன்னு காசு கெடச்சோன்ன அவரு தான் ஊருல பெரியானு மாதிரி பேசி முடிப்பாரு.. அவன விடக் கூடாது’

‘போன சாவுலயும் இப்படித்தான்.அவன் அம்பதாயிரம் காசு வாங்கிக்கிட்டு எலவு வீட்டுக்கு இருபதாயிரத்த கொடுத்து வாய்ச்சுட்டான்.’

‘புள்ளங்கள கூட்டிய் போயி வேலென்னு சேத்துவுட்டுட்டு அவுங்க செத்தா எவ்வளவு தருவீங்கனு கேட்டுப் பேரம் பேசிட்டு வாரானபோல.அதுனாலதான் செத்தவொடன அவனுக்கு மட்டுந்தான் சேதி வருது’

கூட்டம் புறொக்கர் பொன்னம்பலத்தினிமீது தன் வசைமாரியைப் பொழியத் தொடங்கியது.

‘பொன்னம்பலத்த இந்தப் பிரச்சின முடிஞ்சோன பாத்துக்குவோம்.இப்ப என்னா செய்யணும் அதப் பத்தி பேசுங்க’

‘அக்கா...நாங்க நம்ம கட்சி தலைவருக்கும் எம்பீக்கெல்லாம் சொல்லிட்டோம். அவுங்க வாறேனு சொல்லியிருக்காங்க’

கூட்டத்தில் நெய்யாண்டி கந்தன் தன் வழமையான நெய்யாண்டித் தனத்தை எடுத்து விட்டான்.

‘எதுக்குப்பா? பொனத்த தூக்கவா?இல்லாட்டி பேப்பர்ல அறுக்கவுடவா?’

‘கந்தன் அண்ணன் மரியாத கெட்டுப் போவும்.பாத்து சரியா?எங்க தலைவர பத்தி பேசாத சரியா?’

சட்டையைப் பிடிக்காத குறையாக அவன் கூறினான்.நெய்யாண்டிக் கந்தன் இதழ்கெல்லாம் அசுருபவன் அல்ல.

‘அது சரி ‘இம்போர்ட்’ அமைச்சருக்கெல்லாம் சொன்னா அவுங்களும் வந்து பேரு ஒன்னு போட்டுக்குவாங்களே!கங்காணி ‘செக்ரோல்’ புத்தகத்தை கொண்டுவாய்யா?’

‘அது எண்ணானே! ‘இம்போர்ட்’ அமைச்சரு?’

‘ஓ! அதுவா? அது அவுங்க கொழும்புல மட்டுந் தான் இருப்பாங்க!அவுங்க இந்த மாதிரி எலவு வுடுகோயில் திருவிழா.எலக்சன் மாதிரி நேரத்துல வந்து கூட்டத்தோட நின்று படம் பிடிச்சு பேப்பர்ல போட்டு விலாசித் தள்ளுவாங்க’

‘அப்படியானே..... அண்ணன், இங்க பாருங்க.... மகனிர் அமைப்பு,சிறுவர் உரிமை அமைப்புன்னு கொஞ்சு பேரு கெளம்பி வந்துக்கிட்டிருக்காங்க.....’

‘எங்க பார்ப்போம்... போன மொற இவுங்க நாள தான் பேப்பர்.றேடியோன்னு ஒரே பரபரப்பா இருந்திச்சு.

ஒரு வாரமா மவுசா பேசப்பட்டாங்க.அப்புறம் அடுத்த சாவு மஸ்கெலியா பக்கம்து கேள்விய்பட்டும் அங்க ஓடிப் போயி கொடிப் புடிச்சாங்க.ஆனா கட்சியில வருசம் வரண்பாச்சு.இன்னும் நெய்யாயம் கெடக்கிலென்னு ஒவ்வொரு எலவு வீடா போயி அவுங்க பங்குக்கு கோசம் எழுப்பறாங்க.அவுங்களாளாயும் ஒன்னும் செய்ய முடியல’

‘அதெல்லாம் கெடக்கட்டும் அண்ணே இங்க நாம கூடியிருக்கிறது ரமணி சாவுல உள்ள மர்மம் வெளிய வரணும்.அதுக்காக நாம ‘எடுரைக்’ அடிக்கணும்.எத்தன நாவ் வேல போனாலும் நாம போராடணும்.நெய்யாயத்த பேசாம வுடக் கூடாது’

ஐயம்மாவின் குரலுக்கு கனகுவும் மண்டையை ஆட்டினாள்.தோட்டம் முழுவதும் போராட்டத்தில் குதிப்பதென தீர்மானித்தது.அந்த நேரத்தில் ஆட்டோ சத்தம் கேட்டு அனைவரும் திரும்பிப் பார்த்தனர்.

தம்பி என்கிற தம்பிராஜா அவ்விடத்திற்கு வந்தான்.அவன் வந்ததுமே கூட்டத்தில் ஒரு சலசலப்புத் தோன்றியது.அந்த சலசலப்பு எதிர்ப்புச் சலசலப்பு அல்ல!தம்பியின் பேச்சைக் கேட்கத்தான்.

'நான் வரும்போதே எல்லாத்தையும் கேள்விப்பட்டேன்!ரமணியின் சாவுக்கு நான் மன வருத்தமடையிறேன்.இவ்வளவு பேரு இருந்தும் நம்ம தோட்டத்துல இது ஏண்டாவது சாவுன்னு நெனக்கவே வெட்கமாயிருக்கு.நீங்கள்எல்லாம் என்னா முடிவு செஞ்சீங்க?'

கனகுவும் ஐயம்மாவும் தோட்டத் தலைவர்களும் மகளிர் அமைப்புத் தலைவிகளும் சிறுவர் உரிமை அமைப்புகளும் வேறு சில தொண்டர் நிறுவனங்களும் தமது கருத்துக்களை தெளிவாக முன்வைத்தன. அனைத்தையும் கேட்ட தம்பி

'நீங்க சொல்றதெல்லாம் சரி தான்.ஆனா இப்ப நம்ம முன்னால உள்ள சந்தேகத்த பொலிஸ் மூலமா நீதவானுக்கு சொல்லுவம்.அப்பறமா செய்ய வேண்டிய அடக்க வேலைகளைச் செய்வோம்'

'அதெல்லாம் முடியாது.பொனத்த நடுரோட்டுல வச்சி ஆர்ப்பாட்டம் செய்யனும்.அப்பதான் நாம யாருன்ன எல்லாத்துக்கம் தெரியும்'

'அது தான் சரி,கட்சித் தலைவரும் பத்து மணிக்கு வாறேன சொன்னார்.அந்த நேரத்துல ஏராட்டல வச்சி ஆர்ப்பாட்டம் செஞ்சா தலைவரும் வற்ற நாள ய்ளிசிடிடி கெடக்கும்'

ஆளுக்கால் 'ய்ளிசிடிடி' பற்றி பேசுவதை கூட்டத்தில் மௌனமாக பலர் அங்கலாய்ப்பதையும் காது சூசக் கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது.தம்பியும் ஐயம்மாவும் கனகுவும் தனியாக கூடக் கதைக்கச் சென்றனர்.அவர்கள் கலந்துரையாடிய பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர்.

'அப்ப சரிங்க!தோட்டமே ஒன்னுசுடி போராடனும்னு சொல்லும்போது நாங்க குறுக்கால நிக்க விரும்பல. ஒங்க விருப்பப்படியே செய்க்க.நாங்களும் கலந்துக்கிறோம்'

"நிகர்" சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 88

குறிய்பிட்டபடி போராட்டம் அடுத்த நாள் மிகவும் எதிர்பார்ப்புடன் அரங்கேறியது.அனைத்து உட்கங்களும் கூடிவிட்டன.அமைச்சர்களும் கூடி விட்டனர்.ஒரே போராட்டக் கோசங்கள். எங்கும் அமைதியில்லாமல் இரக்க குணத்தில் கூடியிருந்தவர்களுடன் உப்புக்குச் சப்பாய் கூடியிருந்தவர்களும் ய்ளிசிடிடி கிரவுடும் படங்களுக்கு 'போஸ்' கொடுக்கத் தயாராக இருந்தன. இடையிடையே இதனை தடுத்து நிறுத்த அனைவரும் கையில் தண்டால் எடுத்தார்கள்.போராட்டம் திசை மாறத் தொடங்கியது. 'எலவுப் போராட்டம்' போய்ப் அறிக்கையை காரணங்காட்டி கட்சி சண்டையாக மாறியது.யார் யாரோ 'பொனத்தைக் கொண்டு வர உதவி செய்ததாக ஏலம் விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வள்ளியம்மா தன் பிள்ளை மரணத்தில் நியாயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் தேயிலை மலையில் தன் ஒரே செல்ல மகனுடன் காத்திருந்தாள்.ரமணியின் 'பொனம்' அந்த பாதையில் இப்போது வொலிசாரின் வான் நோக்கிய தூய்பாக்கிச் சூட்டு வெடிகளுடன் அரசாங்க மரிதையோடு அநாதரவாய்க்கிடிந்தது.நியாயம் கேட்க வந்த கூட்டம் சிதையிறுந்தது. வள்ளியம்மா மகனுடன் ரமணியின் உடலைப் பார்த்துய் பார்த்து அழுதாள்.வொலிசுக்கு அவள் யார் என்று புரியவில்லை.அவளுக்கும் சில தர்ம அடிகள் கிடைத்தன. பிள்ளையைப் பெற்று ஒழுங்காக வளர்க்காமல் சிறிய வயதிலேயே வேலைக்கு அனுப்பி அவள் வாழ்வை காவு கொண்டதில் அவளுக்குத் தானே உயரிய பங்கு.எதையும் பேசாமல் வாங்கிக் கொண்டால்.மனம் மட்டுமல்ல உடலும் மரத்துப் போய்தானே இருந்தது அவளுக்கு? ஒருவாராக தோட்டம் அடங்கிப்போனது.வொலிசாரின் உதவியுடன் ரமணியின் உடல் கோர்ட்டின் ஓடர் படி அந்த ஆலமரத்து மயானத்தில் புதைக்கப்பட்டது.ரமணி வெளியில் நடப்பது எதுவும் புரியாமல் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள்.வள்ளியம்மா இப்போது விசாரணை என்கிற பெயரில் வொலிசுக்கும் கோர்ட்டுக்கும் அலைகிறாள். நீதி கேட்ட அனைவரும் ஒவ்வொருவராய் கழன்று போகத் தொடங்கினார்கள்.

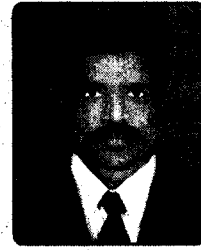
"நிகர்" சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ் 89

வள்ளியம்மா மகனாடன் பித்தும் பிடித்தவள் போல மகனுக்காக அவ்வப்போது வேலைக் சென்றாள். ஐயம்மா, கனகு, தம்பிக் குழு மீண்டும் ஸ்டடியது. அவர்கள் நிதானமாகப்பேசி முடிவு எடுத்தார்கள். முதலில் நமது தோட்டத்தில் எத்தனை பிள்ளைகள் வெளியிடங்களில் வேலை செய்கிறார்கள்? அவர்கள் தொடர்ந்தும் படிப்பதற்கு என்ன பிரச்சினை என்பதை சில படித்த இளைஞர்களின் உதவியுடன் திரட்டினார்கள். ஒரு போயா தினம் அந்த கோயில் முற்றம் மீண்டும் ஸ்டடியது. நியாயம் கேட்டல்! இனி இவ்விதம் நடக்காமல் இருக்க மேற் கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளுக்காக!

தம்பியும் புதிய இளைஞர்களும் ஐயம்மாவும் கனகுவும் தோட்டத்து முன் மாதிரிக் குழு அமைத்திருப்பது பற்றி பேசினார்கள். தோட்டத் தலைவர்கள். மாவட்டத் தலைவர்கள் என பலரும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். ஒரு வாறாக தோட்டத்துப் பொதுமக்கள் அனைவரும் தம்பியின் கூட்டணிக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தார்கள். இப்போது அந்தத் தோட்டத்தில் சுமார் நான்கு பெண் பிள்ளைகளும் மூன்று ஆண் பிள்ளைகளும் மீண்டும் பாடசாலை செல்லத் தொடங்கிவிட்டனர்.

தொழிலாளர்கள் மாதாந்தம் கட்சிகளுக்குச் சந்தா செலுத்துவது போல அந்தப் புதியக் கூட்டணிக்கு மாதம் இருபது ரூபாய் தருகிறார்கள். வங்கிக் கணக்கு பேணப்பட்டு தோட்டத்தில் கல்வியை மட்டுமல்ல குடிநீர், வாசகசாலை, சிறிய படிக்கட்டுகள், மரண வீடுகள், திருமண வீடுகள் என அனைத்திற்கும் யாப்பு ஒன்றினூடாகச் சேவை செய்கிறார்கள்.

இப்போது அந்தத் தோட்டத்தில் எவரும் வெளியிடங்களுக்கு வேலை செய்யச் செல்வதில்லை. ராமணிக்காக அவனது தம்பிக்கு படிப்புச் செலவையும் முன்மாதிரிக் குழு ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால் இன்று வரை ராமணிக்கு நியாயம் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இனிமேல் அப்படி நடக்காது என்பதற்கு இந்த முன்மாதிரிக் குழு ஒரு நம்பிக்கை தரும் விடயம். வள்ளியம்மா மனம் குளிர்ந்து போனாள். தம்பிக்கு அவள் நன்றியை வார்த்தைகளால் கூறவில்லை. மனம் முழுக்க தம்பியும் ஐயம்மாவும் கனகுவும் அந்த இளைஞர்களும் நிரம்பியிருந்தார்கள்.

**தமிழர் பண்பாட்டு கலைகளின்
இன்றைய போக்கு**

வே. இராமர்

தமிழ் இனமும் அதன் கலை மரபும் யாரிடமும் கடன் பெற்று வளர்ந்தவை அல்ல. என்று மனித இனம் தனது விருத்தியை பெற்றுக் கொண்டதோ அன்றே தனது கலை மரபையும் விருத்தி செய்து கொண்டது. தமிழ் இசை மரபை பொருத்த வரை அது மிக சிறப்பாக வளர்ச்சி நிலையில் இருந்ததை பின்வரும் அம்சங்கள் ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. உலக கலை இலக்கிய வல்லுனர்களையே சிந்திக்க வைத்தவை நடராஜர் திருமேனி, இவற்றின் வடிவமும் தத்துவமும் உலகில் எந்த மொழியைமப்பிலும் இல்லாதவை. இதன் தத்துவநம்பையை இன்று யார் பொற்றுக் கொண்டுள்ளனர். என்பதை தமிழர் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆரியர் இந்திய மண்ணில் கால்பதிக்கும் முன்னே தோன்றிய சிந்துவெளி நாகரிகம் சமூக அமைப்பில் கிடைக்கப்பட்டுள்ள ஆடு மகளீரின் உருவச்சிலைகளின் அமைப்பு மத்தளம் வாசிக்கும் பொண் உருவம், திருவுலா காட்சி. என்பன தமிழ் கலை மரபு. ஆரியரின் வருகைக்கு முன்பே சிறப்பாக வளர்ந்திருக்க வேண்டும். தமிழ் இனத்தின் நாகரீக வாழ்வியலை சித்தரிக்கும் சங்க இலக்கியத்தில் சிவன் ஆடிய ‘ கொடு கொட்டி’ ‘ பாண்டிரங்கம்’ என்னும் ஆடல்கள் சித்தரிக்கும் தத்துவம்.

சிலப்பதிகாரம் வெளியீடுத்தும் பதினொரு வகை ஆடல்கள் பற்றிய தகவல்கள் எதை வெளியிடுத்துகிறது. இவற்றையெல்லாம் விடுத்து தமிழினம் பேசும் கலை எது? பரதம் தமிழ் கலை மரபில் சங்கமித்துக் கொண்டதேயன்றி அதுவே தமிழ் கலை இல்லை என்பதை புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்று பரதம் உயர்வாக்கத்தின் கலையாக நிற்கின்றதேயன்றி ஒட்டு மொத்த தமிழ் மக்கள் கலை மரபாக இருந்து மக்களுக்கு அது பணி புரிகிறது.

மக்கள் கலை எது என்பதை பற்றி 'செர்ஸிஷேவ்ஸ்கி' பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார். 11 செல்வம் 'செல்வத்துக்காக' என்பதும், 'விஞ்ஞானம் விஞ்ஞானத்துக்காக' என்பதும், போல்தான் நாம் வாழ்கின்ற இக்காலத்தில் 'கலை கலைக்காக' என்ற தத்துவம் வியரிதமானது. மனித செயற்பாடுகள் யாவும் மனித குலத்துக்கு பணி ஆற்றுகின்றவையாகவே இருந்ததாக வேண்டும். விஞ்ஞானம் இருப்பது மனிதனுக்கு வழிகாட்டுவதற்காக. அதே போல் கலையும் அத்தியாவசியமான ஏதோ ஒரு நோக்கத்திற்காக பணிபுரிவதாய் இருக்க வேண்டுமே தவிர பயனற்ற வெற்றுக் கேளிக்கைகலாக இருக்க முடியாது இந்நிலையில் கலையானது. வாழ்கையை படம் பிடித்து காட்டுவது மட்டுமல்ல அது வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுகதாமாகும். எனவே இன்று தமிழர் தம் கலைகள் என போற்றி பாதுகாக்கப்படும் கலைகள் எந்தளவிற்கு தமது மரபை சொல்கிறது என்பதே இன்றைய வினாவாக உள்ளது.

தமிழ் கலைகலை நாம் இயல், இசை, நாடகம் என அழைக்கின்றோம். இந்த முக்கலையும் இன்று தமது உலகம் தொலைத்துள்ளதை வரலாறு எடுத்துக்காட்டுகிறது. இன்று தமிழ் கலை எது என்பதற்கு விளக்கம் இல்லாமல் இருக்கிறது. தமிழ் இசை மரபை பார்க்கின்ற போது இன்று கர்நாடக இசை மரபையே பற்றி கவனம் இதற்கு காரணம் தமிழர்களே. தமிழில் பண்கள் ஏழு இருந்தன அவை, குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளிவிளிளி, தாரம் எனப் பெயர் பெற்றவை. இவற்றிலிருந்து பிறக்கும் திறல்களும் பல கிளைகளாக இயங்கும் வகையில் பல்வேறு இசை வகைகள் கண்டறியப்பட்டன.

ஆனால் இன்று இவற்றை தமிழ் மக்கள் அறிந்து கற்கின்றனரா? இன்று இவற்றை தொலைத்து விட்டு விட்டனர். பதினான்காம் நூற்றாண்டின் பின்னர் தமிழ் நாட்டில் அரசியல் அதிகாரத்தோடு நுலைந்த தெலுங்கு, கன்னடம் இவை இரண்டும் ஒன்றாகி இன்று இவை தமிழ் இசையாகிவிட்டது. இது கலை துறையால் மட்டுமன்றி எல்லாவற்றாலும் நிகழ்ந்துள்ளது. இந்நிலையில் தான் எமது இருப்பு வெத்து வேட்டாகி வருவதற்கு காரணமாய் அமைந்தது.

இதே நிலை தான் ஆடல் கலைக்கும் நிகழ்ந்தது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி நடராஜர் வடிவம் சிந்துவெளி நடன மாதின் உருவம் தமிழர் நடன முறைக்கு தக்க சான்றாகும். வடமொழியில் எழுந்த முதல் நடன நூல் 'பரதம்' ஆகும் இதன் காலம் கி.மு மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குரியது என அறிஞர் உறுபா இத்தகைய நூல் இக்காலத்தில் தோன்ற முடியுமாயின் இதற்கு முன்னரே இக்கலை மக்களிடத்தில் சிறப்பாக வளர்ச்சியடைந்திருக்க வேண்டும். இதேபோல் தமிழரின் கலையான கூத்துக்கலை இன்று மேல்மட்டத்தில் உள்ள சிலருக்கு கேலி கூத்தாகவே இருக்கிறது. இதுதான் தமிழரின் கலை என்பதை ஏன் அவர்கள் நிராகரிக்கின்றனர் என்பதை ஆராய்வது வரலாற்று கடமையாகும்.

தொல் காப்பியம் குறிப்பிடும் தமிழ் கூத்து

1. வெளிக்கூத்து - வேலன் ஆடுவது
2. கருங் கூத்து - போர் வீரன் வெற்றிபெற்று ஆடும் கூத்து
3. வள்ளிக் கூத்து - வெற்றியை பாராட்டி பெண்கள் ஆடும் கூத்து
4. கழு நிலைக் கூத்து - போர்களைத் தை விட்டு ஓடாத இளைய வீரனுக்கு காலில் கழுலை கட்டி ஆடும் கூத்து.

இவற்றை விட ஆய்ச்சியர் குரவை, துணங்கை என்பன முக்கியத்துவம் உடையவை. இவற்றை அப்படியே பாதுகாக்க முடியாது என்பது உண்மை ஆனால், அன்னிய கலைகலை தெய்வீக கலையாக போற்றி பாதுகாக்கும் போது இதற்கு ஏன் இந்நிலை வந்தது. என்பது தான் முக்கியம். இத்தகைய கூத்து பிற்காலத்தில் ஆடல் பாடல்களோடு இணைந்து நாடக கலையாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. மாதவி ஆடிய பதினொரு வகை நடனங்கள் தமிழர் நடன முறைக்கு எடுத்துக் காட்டு. இவ்வாறு இருந்த கூத்துக்கலைகளை பல்லவ மன்னரும் வளர்த்து வந்துள்ளனர். இதற்கு பல்லவ கலை சிற்பங்கள் சான்றாக இருக்கின்றது. சோழர் காலம் இதற்கு மணிமகுடம் மிட்டது இவையையும் இருந்தும் நாயக்கர் காலத்தில் புகுந்த பரதமும் கன்னட சங்கீதமும் இன்று எமது கலை மரபை ஆட்டிப்படைக்கின்றது. இந்நிலையில் தான் எமது இசைக் கருவிகளின் நிலையும் இருக்கிறது. இன்று தமிழரின் இசைக்கருவிகள் எது என்பதை தமிழினம் அறிந்து கொள்ள வழி தேட வேண்டும்.

வீணை, தமருகம், மருதங்கம், தூந்துபி என்பன வட மொழி கலப்பால் தமிழுக்கு வந்தவையென தமிழ் இசை ஆய்வாளர் குறிப்பிடுவர். தேவாரப்பாடலில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் இசை கருவிகள் யாழ் குழல், கின்னரி, கொக்கரி, சச்சரி, தக்கை, முழுவம், மொந்தை, மத்தளம், குடமுழா, தத்தலகம், முரசம், உடுக்கை, தாளம், துடி கொடு கொட்டி முதலியன தமிழ் இசைக்கருவிகளாகும். இவற்றில் பல சங்ககாலத்தில் காணப்பட்ட இசைக்கருவிகளாகும். பறை, முரசு, என்பன சங்ககலை அகப்புற வாழ்வியலில் பெரும் பங்காற்றிய இசைக்கருவிகளாகும். ஆனால் இன்று இவைகள் இன்று தமிழ் இசைக்கருவிகளாக வர்ணிக்கப்படுவதில்லை. காரணம் இவை விளிம்பு நிலை மக்களின் கலாச்சார சின்னங்களாக மேட்டுக்குடி மக்களால் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த மேட்டுக்குடிகள் தங்களது கலைகளை படிப்பித்து வளர்த்துக் கொள்ளும் பொருளாதார பின்புலத்தை கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் விளிம்பு நிலை மக்கள் இதைப்பற்றி போசிப்பதற்கு சூட வழி கிடைக்காமல் அவர்கள் வாழ்க்கை போராட்டத்தை (உணவு, உடை, இருப்பிடம்) என்பதை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதில் மேட்டுக்குடி மக்களை நம்பியிருந்தமை. இக்கலை மரபு அழிந்தமைக்கும் இழிவு படுத்தவதற்கும் காரணமாய் அமைந்தது.

இந்த இடத்திலே இக்கலை ஆராய்ப்பட வேண்டியதாகும். இருந்த போதிலும் இந்த மக்கள் கலையை எவராலும் இலகுவில் புரக்கணிக்க முடியாது என்பதற்கு கர்நாடக மேடை கச்சேரி நடைபெற்றதும் நிறைவு நிகழ்வாக 'துக்கடா' பாடுவதை மரபாக கொண்டுள்ளனர், இதுவே மக்களிடத்தில் மன கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடியது. இது அடி நலை மக்களின் கலை வடிவமாகும். இதை விட நாட்டுப்புற இசை வடிவங்களையும் இதில் கலந்து பாடுவர். மேட்டுக்குடி மக்களின் இசை நிகழ்வு மேட்டுக்குடி மக்கள் மட்டும் பார்வையாளராக இருந்து இரசிப்பது. இதற்கு மக்களுக்கு இசைஞானம் தேவை. ஆனால் மக்கள் கலை எல்லோரையும் கிருகிருக்கச்செய்யக் கூடியது. இது இல்லையாய் தமிழ் கலை என்கின்ற போதே. எமக்கான கலை மரபை தேட வேண்டியுள்ளது.

இதே போல் நடனத்திலும் உழைக்கும் மக்களின் நடனங்களே பார்வையாளரை கவர்ந்து இழுக்கும் இவற்றின் சாயலை பயன்படுத்தி தங்கள் கலைக்கு பலம் சேர்க்கும் அவர்களின் அடக்கு முறைகளையும் தனது நாட்டியத்தில் நடத்திக்காட்டுவதை வழுக்கமாக கொண்டுள்ளனர். இது மக்கள் கலையின் பெறுமையை எடுத்தக்காட்டுவது. ஆனால் இவற்றை தமக்கு பணமாக்கும் செயற்பாடாக அவர்கள் ஆக்க முயற்சிக்கும் போது மக்கள் கலை பலம் இழப்பதை அறியலாம்.

இன்று வெகு ஜன உட்குத் தொடர்பில் எல்லா கலைகளும் அரங்க நிகழ்வுக்கு வருவது பாராட்டக்கூடியது. ஆனால், அவை வியாபார தன்மையாக மாற்ற முயற்சிக்கும் போது இனத்தின் அடையாளம் இழக்கப்பட்டு கலைத்தன்மையும் சிதைக்கப்படும் வியாதிங்கள் ஏற்படுகின்றன இவற்றிலே மக்கள் கவனமாக செயல்படுவது அவசியமாகின்றது. இந்த நிகழ்வுகள் எமது நாட்டிலும் நடைபெற கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் இல்லாமல் இல்லை. வடக்கு, கிழக்கு மலையகம் போன்ற பிரதேசங்களில் பாரம்பரிய கலைகளை நடத்தக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த கலை பாரம்பரிய பண்பாட்டை இழக்கும் போது எமது இருபை இழக்கும் நிலை ஏற்படும் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வடகிழக்கு கலைகள் எழுத்துருவம், மேடை வடிவம், பயில் நிலை துறைக்கு வந்து விட்டது. இது பாராட்டக்கூடியது அதற்கு முன்னின்று உழைத்தவர்கள் சிறப்புக்குறியவர்கள். ஆனால், மலையக மக்கள் கலைகள் இன்னும் மக்களிடத்திலே அதே நிலையில் காணப்படுகின்றது. அவற்றைப் பேணிய்பாதுகாப்பவர்களும் அம்மக்களே. இக்கலைகளான. நாட்டார் பாடல்கள் வடிவங்கள், கூத்துக்கலைகள், ஆடல் வடிவங்கள் என்பவற்றை தேடி தொகுப்பதும். எழுத்துருவாக்கம் செய்வதும் பயில் நிலைத்துறைக்கு கொண்டு வருவதும் வரலாற்றுக் கடமையாகும். அதற்கான வாய்ப்புகள் தற்போது மிகவும் குறுகிய நிலையிலேயே உள்ளது. இன்று மலையகத்தில் கல்வித்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் இக்கலையை ஓரளவு பாதுகாக்கும் என்ற நம்பிக்கை எழுந்துள்ளது இவற்றிலே கவனம் செலுத்தும் ஆசிரியர்கள், மலையக மக்கள், ஆய்வாளர்கள், அரசியல் வாதிகள் இன்று இதில் அக்கறை கொள்ள தொடங்கியுள்ளமை கவணிக்கப்பட வேண்டும் மலையக கலைகள் ஏனைய பிரதேச கலை வடிவங்களைவிட வித்தியாசமானதும், விருவிருப்பானதுமாகும்.

இந்நிலையில் தான் மலையக கலை இக்கியமும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இந்திய வம்சத் தமிழர் வாழும் காலி, மாத்தரை, இரத்தினபுரி, கேகாலை, போன்ற பிரதேசங்களில் தமிழர் இன்று தமிழினமாக இல்லை. அவர்கள் பெரும்பான்மையினமாக மெல்ல மெல்ல மாறிக் கொண்டு வருவதை எழுத்துலகம் அறிந்துக் கொள்வது பொருத்தமானது இவர்களின் வாழ்வியல் எப்படி பெரும் தேசிய வாதத்துக்குள் வீழ்ந்ததோ. அதே நிலை காலப் போக்கில் எல்லா சந்தர்ப்பத்திலும் நிகழ முடியாது என்பதற்கில்லை. மலையக மக்கள் கலைகளான சுவத்துக்கலை, ஆடல் கலை, கரகம்,காவடி, ஓயிலாட்டம், மயிலாட்டம், கோலாட்டம், பொய்கால் குதிரை என்பன மெல்ல மெல்ல மறைந்துக் கொண்டு வருகின்றது.

இன்று இக்கலை மரபு வீழ்ச்சி நிலைக்கு செல்வதற்கு காரணம். அவற்றை பாதுகாத்த மக்களை விளிம்பு நிலை மக்கள் என இழிவு படுத்தும் நிலைமை காரணமாக யாரும் அவற்றை பாரம்பரியமாக செய்வதற்கு முன்வருவதில்லை இந்த நிலை மாற வேண்டும் தமிழினத்தின் தலை வதியை தலைகீழாக மாற்றும் சாதியம் இவற்றில் இன உணர்வோடு இக்கலை மரபை பாதுகாப்பதற்கு இவற்றை நிகழ்த்துபவர்களை கொரவமாக நடத்துவதற்கும் முன் வர வேண்டும். இல்லையேல் இவ்வடிநிலை மக்கள் சாத்தியத்துக்கு எதிராக இக்கலை மரபை விட்டு விட்டு மேலைத்தேய கலாசார நிலைக்கு செல்வதை தவிர்க்கமுடியாது உதாரணமாக இன்று மலையக பகுதிகளில் சாவுக்கு 'தப்பு' இசைக்கருவியை இசைப்பதற்கு அவர்கள் முன் வருவதில்லை. இன்று தப்பிசை மக்களிடத்தில் இருந்து விலகி வணிகவாக்கத்தின் கைகளுக்கு செல்வதை அவதானிக்கலாம். உதாரணமாக சங்கமம் திரைப்படத்தில் வரும் 'தப்பிசை' எவ்வாறு மாற்றப்பட்டுள்ளது என்பதை தமிழ் மக்கள் கவனிக்க வேண்டும். எனவே தான் மக்கள் கலைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த வேண்டியுள்ளது.

இந்நிலையில் தான் மலையக கலை இக்கியமும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இந்திய வம்சத் தமிழர் வாழும் காலி, மாத்தரை, இரத்தினபுரி, கேகாலை, போன்ற பிரதேசங்களில் தமிழர் இன்று தமிழினமாக இல்லை. அவர்கள் பெரும்பான்மையினமாக மெல்ல மெல்ல மாறிக் கொண்டு வருவதை எழுத்துலகம் அறிந்துக் கொள்வது பொருத்தமானது இவர்களின் வாழ்வியல் எப்படி பெரும் தேசிய வாதத்துக்குள் வீழ்ந்ததோ. அதே நிலை காலப் போக்கில் எல்லா சந்தர்ப்பத்திலும் நிகழ முடியாது என்பதற்கில்லை. மலையக மக்கள் கலைகளான சுவத்துக்கலை, ஆடல் கலை, கரகம்,காவடி, ஓயிலாட்டம், மயிலாட்டம், கோலாட்டம், பொய்கால் குதிரை என்பன மெல்ல மெல்ல மறைந்துக் கொண்டு வருகின்றது.

பெரட்டுக்கு வராத பிராதுகள்

சிவனு மனோஹரன்

செடியாக்கப்பட்ட
மரங்களின் பிராதுகள்
இன்னுமே
பெரட்டுக்கு வரவில்லை
கால் அளவில் அடர்ந்திருக்கும்
விருட்சங்கள்
தேசம் தாண்டி பயணித்த பிராது
இன்னும் பெரட்டுக்கு வரவில்லை
நாசியை அறுக்கும்
நாற்றக் குசுவம்
ஊதுவர்த்தியாய்
ஊமை புகை அடர்ந்துவதால்
உடையடும் லயன்களின்
தீனக்குரல்கள் இன்னுமே
பெரட்டுக்கு வரவில்லை
உதிரும் சுண்ணாம்பு சுவர்களின்
செவ்வழிச் செய்திகள் நாளை

ஆவணப்படமாய் அம்பலமாகலாம்
லயன்களின் துயர் புகை
அடர்ந்திருக்கும்
நொய்ந்த கூரைகள் வேண்டுமானால்
வாய் முடி மொளனித்தும் மரணித்தும்
போகலாம்
மறுக்கப்படும் பிராதுகள்
லைசன் கல்லூரி
நான்காம் உலக போரை அறிவிக்கும்
நாள்
தொலைவில் இல்லை
ஆதிக்கனே அதிர்வதற்கு தயாராகு!
லயம் புரட்சியை கருவுற்றிருக்கிறது

எங்கிருந்து வருகிறாய்.....?

மனிதாபிமானத்தின்

தேசத்திலிருந்து

ஏன் வருகிறாய்?

அங்கு யுத்தம் நடக்கிறது

யுத்தம் ஏன் நடக்கிறது.....

மனிதர்களை மீட்பதற்கு

உனது கால்கள் எங்கே?

யுத்தத்தின் காலைப்பசிக்கு

கொடுத்தேன்

உனது கைகள் எங்கே?

யுத்தத்தின் பகல்பசிக்கு

கொடுத்தேன்

உனது துலை எங்கே?

யுத்தத்தின் இரவுப்பசிக்கு

கொடுத்தேன்

உனது குருதி எங்கே?

யுத்தத்தின் தாகத்திற்கு

கொடுத்தேன்

உனது சொத்துக்கள்.....?

ஆயுதங்களின் கொள்ளை

ஆசைக்கு

உனது இளமை எங்கே..?

அது சமருக்கு சமர்ப்பணம்

உனது குழந்தைகள்?

நான்தான் அது.....

அவர்களின் குழந்தைகள்

அதுவும் நான்தான்.

கனவுகள் இருக்கின்றதா? எங்கு?

எங்கோ இருக்கிறது. ஆனால்

இருக்கிறது.

உனது மிகுதி உயிர் எங்கே.....

என்னூரில் ஒரு மரத்தடியில்

அங்கு எப்படி.....?

என்காதலி அங்குதான் எரிந்து

போனாள். காதல் வேறா.....?

அகதிகளாவதற்கு முன் நாங்கள்

மனிதர்கள்.

யுத்தம் உங்கள் என்ன செய்தது....?

கேள்வியே பிழை. யுத்தம் என்ன

செய்யவில்லை என்பதே சரி.

யுத்தம் மனிதர்களை மீட்டதா?

கேள்வியில் குழப்பம்.....

என்ன சொல்ல விரும்புகிறாய்.

எது நடந்ததோ..... எது

நடக்கிறதோ.....

எது நடக்குமோ.....

ஒன்றும் நன்றாக நடக்கவில்லை:

நடக்கிறதில்லை: நடப்பதில்லை.

அப்படியே இரு... ஒரு புகைப்படம்

வேண்டும். வேண்டாம்....

கமராக்கள் உண்மை

சொன்னதில்லை

நாங்கள் உண்மையின்

குழந்தைகள்

நாங்கள் யுத்தத்தின் குழந்தைகள்

நிகர்

சிறப்புற வாழ்த்துக்கிறோம்

நாவலப்பிட்டி தமிழ்ச் சங்கம்

இல. 83, கொதாலை வீதி,
நாவலப்பிட்டி. - இலங்கை.
தொ. பேசி : 0094072-4435875